

คู่มือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับบริษัทจดทะเบียนไทย

กิตติกรรมประกาศ

คู่มือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับบริษัทจดทะเบียนไทยจัดทำขึ้นร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และโครงการเพื่อการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ประจำประเทศไทย โดยได้รับข้อมูล แนวทาง และการสนับสนุนที่สำคัญจากเจ้าหน้าที่และที่ปรึกษาจำนวนมากจากทั้งสองหน่วยงาน สำนักงาน ก.ล.ต. และ UNDP ขอแสดงความขอบคุณการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานหลายท่านที่สละเวลาในการให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่หลากหลายสำหรับคู่มือฉบับนี้ คุณวินิตา กุลตั้งวัฒนา (ก.ล.ต.) เป็นผู้ดูแลการบริหารจัดการในภาพรวม และเป็นกำลังสำคัญในการจัดทำคู่มือนี้ คุณอภิญา สิรินาท (UNDP) เป็นผู้จัดการโครงการที่ดูแลภาพรวมของการจัดทำคู่มือนี้ และ คุณ Pratigya Kalra Khurana (UNDP) ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้จัดทำฝ่ายวิชาการของคู่มือนี้ ในฉบับภาษาอังกฤษ คุณปราณี เล็กศรีสกุล และคุณปณิธิ ฉัตรพลรักษ์ (ก.ล.ต.) เป็นผู้แทนหลักของฝ่ายส่งเสริมความยั่งยืน ก.ล.ต. สำหรับการร่วมจัดทำเนื้อหาและการประสานงานทั้งหมด คุณ Fabienne Michaux คุณ Devahuti Choudhury และ คุณ Belissa Rojas จาก UNDP SDGs Impact ได้จัดหาข้อมูลและแนวทางทางวิชาการที่ทรงคุณค่า คุณ Luciana Trindade de Aguiar และ คุณ Artak Melkonyan จาก UNDP เป็นผู้ตรวจทานคู่มือฉบับนี้และให้ความคิดเห็นและข้อมูลเชิงลึกต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ เรายังใคร่ขอแสดงความขอบคุณความร่วมมือจากทีมธุรการและทีมบรรณาธิการ – คุณสุปรีย์ กนกเพชร และ คุณ Shubhi Vijay สุธทัยนี้ คู่มือฉบับนี้อาศัยแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด และกรณีศึกษาของบริษัททั้งในและต่างประเทศซึ่งการดำเนินงานด้านความยั่งยืนของบริษัทต่าง ๆ เหล่านี้สมควรได้รับการรับรู้และถือเป็นตัวอย่างของแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อให้บริษัทอื่นๆ ได้เรียนรู้ต่อไป

คู่มือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สำหรับบริษัทจดทะเบียนไทย

As the United Nations lead agency on international development, the United Nations Development Programme (UNDP) works in 170 countries and territories to eradicate poverty and reduce inequality. We help countries develop policies, leadership skills, partnering abilities, institutional capabilities, and resilience to achieve the Sustainable Development Goals.

The findings, interpretations and conclusions expressed herein are entirely those of the author(s) and do not necessarily reflect the views of UNDP. UNDP cannot guarantee the accuracy of data included in this work. The boundaries, colours, denominations and other information shown on any map in this work do not imply on the part of UNDP any judgement of the legal status of any territory or the endorsement or acceptance of such boundaries.

Copyright © 2023 United Nations Development Programme (UNDP)

United Nations Development Programme Thailand

14th Floor United Nations Building

Rajadamnern Nok Avenue

Bangkok 10200, Thailand

Email: undp.thailand@undp.org

Tel +66 2 288 3355

<http://www.th.undp.org>

สารบัญ

1. บทนำ	2
1.1 บริบทจากทั่วโลกสำหรับการจัดทำคู่มือนี้	2
1.2 บริบทภายในประเทศสำหรับการจัดทำคู่มือนี้	3
1.3 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ One Report	5
2. วัตถุประสงค์ของคู่มือเป้าหมาย SDGs	7
2.1 หลักการและเหตุผลในการจัดทำคู่มือ	7
2.2 การใช้คู่มือนี้โดยบริษัทจดทะเบียนไทย	7
บทที่ 1 ทำความรู้จักกับเป้าหมาย SDGs	9
3.1 เป้าหมาย SDGs คืออะไร	9
3.2 ประเทศไทยและเป้าหมาย SDGs	12
3.3 เหตุใดการดำเนินธุรกิจจึงควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs	13
3.4 เปรียบเทียบหลักการ ESG กับผลกระทบและเป้าหมาย SDGs	16
บทที่ 2 การวัดและการจัดการผลกระทบ	17
ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM และการกำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนของบริษัท	18
การพัฒนาที่ยั่งยืนคืออะไร	18
ผลกระทบคืออะไร	18
การวัดและการจัดการผลกระทบ (IMM) คืออะไร	19
กำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนของบริษัทของท่าน	19
ขั้นที่ 2 การระบุและการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	22
การจัดทำแผนที่ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	22
การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	24
ขั้นที่ 3 การจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ	28
การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน	28
การจัดทำแผนที่และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ	31
การกำหนดเป้าหมาย	33
ระบุมิติห้าด้านของผลกระทบสำหรับแต่ละเป้าหมาย	34
ขั้นที่ 4 การวางแผนสำหรับผลกระทบโดยการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าและตัวชี้วัด	37
การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า	37
การคัดเลือกตัวชี้วัด	38
การกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์	41
ขั้นที่ 5 การวัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจของท่าน	42
การติดตามผลและการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การบูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบเข้ากับการดำเนินธุรกิจและการตัดสินใจ	44
การจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบ	45
การเสริมพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล	45
มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs – เครื่องมือประเมินตนเอง	46
บทที่ 3 การเชื่อมเป้าหมาย SDGs IMM และข้อกำหนดของ One Report เข้าด้วยกัน	47
ขั้นที่ 6 การรายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับผลกระทบ (ตามข้อกำหนดของ One Report)	48
การรายงานผลกระทบและความคืบหน้าของเป้าหมาย SDGs ตามข้อกำหนดของ One Report – ภาพรวม	48
การจำแนกข้อกำหนด One Report ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบ	50
บทสรุป	60
ภาคผนวก 1 เหตุใดบริษัทจึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs	61
ภาคผนวก 2 เกี่ยวกับมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) ของ UNDP	64
ภาคผนวก 3 มิติห้าด้านของผลกระทบ และบรรทัดฐานการจัดการผลกระทบ (IMM)	66
ภาคผนวก 4 One Report ในรายละเอียด และขั้นตอนในการวัดและการจัดการผลกระทบ	70
อ้างอิงท้ายเรื่อง	73
เอกสารอ้างอิง	77

รายการภาพ

ภาพที่ 1	การเปรียบเทียบการดำเนินงานด้าน ESG	4
ภาพที่ 2	การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้ One Report	5
ภาพที่ 3	เป้าหมาย SDGs 17 ประการ	10
ภาพที่ 4	บทคัดย่อจากวาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030)	11
ภาพที่ 5	แผนการขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)	12
ภาพที่ 6	การสร้างคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านเป้าหมาย SDGs	13
ภาพที่ 7	ขั้นตอน IMM ที่สอดคล้องกับมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ	17
ภาพที่ 8	Olam group: ให้ความสำคัญยั่งยืนเป็นหัวใจของการดำเนินธุรกิจ	20
ภาพที่ 9	พันธมิตรและกลยุทธ์ด้านความยั่งยืนของบริษัท ยูนิลีเวอร์ ประเทศไทย	21
ภาพที่ 10	ตัวอย่างของห่วงโซ่คุณค่าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ	22
ภาพที่ 11	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน): ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ – ตัวอย่าง	23
ภาพที่ 12	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา: ห่วงโซ่คุณค่าและแผนที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	24
ภาพที่ 13	ประโยชน์ทางธุรกิจจากการมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	25
ภาพที่ 14	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา: กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – ลูกค้า	26
ภาพที่ 15	บริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน): การวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	27
ภาพที่ 16	บริษัทหลักทรัพย์ ใดวากรู๊ป: กระบวนการระบุประเด็นที่มีความสำคัญด้านความยั่งยืน	29
ภาพที่ 17	การจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจเครื่องแต่งกาย	31
ภาพที่ 18	บริษัท ฮิตาชิ ประเทศไทย จำกัด: พันธกรณีของบริษัทสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ข้อ 8 อย่างไร	32
ภาพที่ 19	ตัวอย่างการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ของบริษัท	32
ภาพที่ 20	จากลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs สู่เป้าหมายผลกระทบ	33
ภาพที่ 21	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน): เป้าประสงค์ด้านความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม	34
ภาพที่ 22	มิติห้าด้านของผลกระทบ	35
ภาพที่ 23	การปรับใช้บรรทัดฐานการจัดการผลกระทบ – BLUETOWN	36
ภาพที่ 24	ห่วงโซ่ผลลัพธ์	37
ภาพที่ 25	ห่วงโซ่ผลลัพธ์ – BLUETOWN	38
ภาพที่ 26	ตัวชี้วัด – BLUETOWN	40
ภาพที่ 27	เส้นฐานและเป้าประสงค์สามารถช่วยให้เข้าใจผลการดำเนินงานได้อย่างไร	41
ภาพที่ 28	แผนการติดตามอย่างง่าย	42
ภาพที่ 29	ตัวอย่างของข้อมูลที่จำแนกตามเพศ	43
ภาพที่ 30	BIVE – การบูรณาการ IMM เข้ากับการตัดสินใจ	44
ภาพที่ 31	องค์ประกอบของแบบ 56-1 One Report	47
ภาพที่ 32	ภาพรวมของ One Report และขั้นตอนในการวัดและการจัดการผลกระทบ	49
ภาพที่ 33	การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ – One Report	50
ภาพที่ 34	นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน	51
ภาพที่ 35	การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ	52
ภาพที่ 36	การบริหารจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม	54
ภาพที่ 37	ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า	55
ภาพที่ 38	การบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม	57
ภาพที่ 39	ตัวอย่างของแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคมตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า	58
ภาพที่ 40	มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs	64
ภาพที่ 41	“ความเสี่ยงผลกระทบ” – เก้าประเภท	68
ภาพที่ 42	ประเภทข้อมูลผลกระทบ	69
ภาพที่ 43	รายละเอียดของ One Report และขั้นตอนในการวัดและการจัดการผลกระทบ	70

รายการตัวอักษรย่อ

APAC	เอเชียแปซิฟิก (Asia Pacific)
ASEAN	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations)
AWC	บริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (Asset World Corporation PCL)
CAGR	อัตราการเติบโตต่อปีแบบทบต้น (Compound Annual Growth Rate)
CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) (Central Pattana PCL)
CO ₂	คาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon Dioxide)
CSR	ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (Corporate Social Responsibility)
DiD	ความแตกต่างในความแตกต่าง (Difference-in-Differences)
DJSI	ดัชนีความยั่งยืนดาวน์โจนส์ (Dow Jones Sustainability Indices)
EAP	เอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก (East Asia and the Pacific)
ESG	สิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social and Governance)
EPI	ดัชนีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index)
GIIN	Global Impact Investing Network
GISD	Global Investors for Sustainable Development
GRI	องค์กรแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล (Global Reporting Initiative)
HIPSO	ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกันสำหรับการปฏิบัติงานของภาคเอกชน (Harmonized Indicators for Private Sector Operations)
IFC	บริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (International Finance Corporation)
IMM	การวัดและการจัดการผลกระทบ (Impact Measurement and Management)
IMP	โครงการการจัดการผลกระทบ (Impact Management Project)
IOAs	โอกาสด้านการลงทุน (Investment Opportunity Areas)
mai	ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative Investment)
RCT	การทดลองแบบสุ่ม และมีกลุ่มควบคุม (Randomized Control Trial)
ROA	อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets)
ROE	อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity)
SBTi	โครงการกำหนดเป้าหมายโดยอิงหลักทางวิทยาศาสตร์ (Science-Based Targets Initiative)
SDGs	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)
SEC	สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Commission)
SET	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand)
SAT	บริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) (Somboon Advance Technology PCL)
SMART	เป้าหมายตามหลัก SMART ได้แก่ เป้าหมายที่เจาะจง (Specific) วัดผลได้ (Measurable) ทำได้จริง (Achievable) มีความสอดคล้อง (Relevant) และมีกรอบเวลาที่ชัดเจน (Time-framed)
SROI	ผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment)
THB	เงินบาทไทย (Thai Baht)
THSI	รายชื่อหุ้นยั่งยืน (Thailand Sustainability Investment)
TOC	ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change)
UN	สหประชาชาติ หรือ องค์กรสหประชาชาติ (United Nations)
UNDP	โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme)
VNR	รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review)

1. บทนำ

1.1 บริบทจากทั่วโลกสำหรับการจัดทำคู่มือนี้

เมื่อเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งเป็นปีที่สหประชาชาติเฉลิมฉลองการครบรอบการก่อตั้งปีที่เจ็ดสิบ ผู้นำของรัฐสมาชิกต่างๆ ได้ร่วมกันประกาศวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งเป็นแผนการดำเนินการสำหรับการพัฒนาคน สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ชุดเป้าหมายใหม่สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDG) เป็นเสาหลักของวาระดังกล่าว และได้รับการพิจารณาว่าเป็นเป้าหมายและความมุ่งมั่นที่มีความสำคัญและเป็นสากลที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงสำหรับปี ค.ศ. 2030 เป้าหมาย SDGs กำหนดกรอบการทำงานที่ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 17 ประการ และเป้าประสงค์ 169 ประการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอบเขตและปริมาณของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 จุดประสงค์ของวาระดังกล่าวได้แก่การแก้ปัญหาความท้าทายทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เร่งด่วนที่สุด เป้าหมายต่างๆ ดังกล่าวตั้งอยู่บนแนวคิดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งได้รับการกำหนดนิยามเอาไว้ตั้งแต่ทศวรรษที่แล้วว่าเป็น “การพัฒนาที่สนองต่อความจำเป็นในปัจจุบัน ซึ่งไม่เป็นการลดทอนความสามารถของคนรุ่นต่อไปในการตอบสนองต่อความจำเป็นของพวกเขา”¹ เป้าหมาย SDGs เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่รัฐสมาชิกของสหประชาชาติต่างเห็นพ้องกันว่ามีความจำเป็นเพื่อสร้างหลักประกันการมีอนาคตร่วมกันของทุกคน

ในปัจจุบันนี้มีการยอมรับ ความสำคัญของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นในฐานะภาคีหลักที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยภาคเอกชนมีความสามารถในการเข้าถึงพื้นที่ต่างๆ ได้มากกว่าใคร ดังนั้น ภาคเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะแหล่งเงินทุน เป็นผู้ขับเคลื่อนนวัตกรรมและการพัฒนาทางเทคโนโลยี และในฐานะตัวขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน ธุรกิจต่างๆ สามารถช่วยขับเคลื่อนเงินทุนซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมากเพื่อการสนับสนุนเป้าหมาย SDGs และปรับยุทธศาสตร์การดำเนินงานของตนเพื่อสร้างมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นและเพื่อสังคมไปพร้อมกันด้วย ในช่วงเริ่มต้นของเป้าหมาย SDGs ได้มีการประมาณไว้ว่าในแต่ละปีจะมีช่องว่างการขาดเงินลงทุนในภาคส่วนหลักสำหรับเป้าหมาย SDGs อยู่ที่ 2.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งจากช่องว่างดังกล่าว ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมสนับสนุนด้านเงินทุนได้ตั้งแต่ 0.9 ถึง 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ² แต่เมื่อไม่นานนี้ โรคระบาดใหญ่โควิด-19 และสงครามในประเทศยูเครนได้ชะลอความคืบหน้าในการลงทุนเพื่อเป้าหมาย SDGs เป็นเหตุให้ในปัจจุบันช่องว่างการลงทุนเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย SDGs ในประเทศกำลังพัฒนาอยู่ที่ 4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี³

ธุรกิจต่างๆ เริ่มให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น และมีการยอมรับเป้าหมาย SDGs เป็นแนวทางสำหรับความยั่งยืนของธุรกิจ ข้อมูลของ KPMG ปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) แสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ร้อยละ 80 ของบริษัททั่วโลกมีการรายงานด้านความยั่งยืน นอกจากนี้ ร้อยละ 72 ของ 250 บริษัทขนาดใหญ่ที่สุดของโลก จำแนกตามรายรับ (บริษัท G250)⁴ ได้เชื่อมการดำเนินงานธุรกิจเข้ากับเป้าหมาย SDGs ในการรายงานทางธุรกิจ – ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 29 จากปี พ.ศ. 2560⁵ แรงกดดันจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงผู้ลงทุน ธุรกิจร่วมวงการ และผู้บริโภคจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่เรียกร้องให้บริษัทเพิ่มระดับความโปร่งใสในประเด็นต่างๆ เช่น ผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทาน มาตรฐานแรงงาน และความหลากหลายอาจเป็นแรงผลักดันให้มีการรายงานที่เพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดนี้ นอกจากนี้ ยังมีความเป็นไปได้ว่าบริษัทต่างๆ มีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมาย SDGs และรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการกล่าวถึงประเด็นดังกล่าวเหล่านี้ในการรายงานด้านความยั่งยืนของตนในจำนวนที่มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การรายงานเป้าหมาย SDGs มักจะไม่สมดุลและไม่เชื่อมโยงกับเป้าหมายทางธุรกิจ งานวิจัยของ KPMG บ่งชี้ว่าการรายงานโดยภาคธุรกิจเกี่ยวกับเป้าหมาย SDGs เป็นการรายงานด้านเดียว (และไม่สมบูรณ์) ซึ่งมุ่งเน้นที่จะนำเสนอเพียงแค่การมีส่วนร่วมในเชิงบวกของบริษัทเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเท่านั้น และขาดความโปร่งใสในเรื่องผลกระทบในทางลบของบริษัท – มีเพียงร้อยละ 10 ของบริษัท G250 เท่านั้นที่รายงานทั้งผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบของเป้าหมาย SDGs บริษัทที่เปิดเผยต่อผลกระทบในทางลบย่อมมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจจากประชาชน และทำให้ตนอาจถูกกล่าวหาว่า “ปลอมการบรรลุเป้าหมาย SDGs” หรือ “สร้างผลกระทบเทียม”⁶ หากบริษัทตั้งใจจริงที่จะบรรลุตามเป้าหมาย SDGs บริษัทจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานด้าน SDGs ที่ชัดเจน และความคืบหน้าในการดำเนินงานดังกล่าวจะต้องมีการวัดผล⁷ ในการระบุ การวัดผล การจัดการ และรายงานผลกระทบต่างๆ บริษัทจะต้องรายงานผลกระทบที่สำคัญทั้งหมดเพื่อให้ภาพรวมที่สมบูรณ์ของการมีส่วนร่วมทั้งหมดของบริษัทในการสร้างผลกระทบและในเป้าหมาย SDGs

1.2 บริบทภายในประเทศสำหรับการจัดทำคู่มือนี้

ประเทศไทยมีความคืบหน้าที่สำคัญในการดำเนินการเพื่อบรรลุตามเป้าหมาย SDGs ประเทศไทยได้เปลี่ยนผ่านจากการเป็นประเทศรายได้ต่ำสู่ประเทศรายได้ปานกลางถึงสูงภายในเวลาไม่ถึงหนึ่งช่วงอายุคน⁸ จากการรายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review หรือ VNR) ครั้งล่าสุดของประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยได้สร้างความสำเร็จที่มีนัยสำคัญสำหรับเป้าหมายหลักทั้ง 17 ประการ ประเทศไทยมีการเติบโตอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ประชาชนหลายล้านคนพ้นจากภาวะยากจน จากร้อยละ 67 ของประชากรในช่วงกลางทศวรรษ 1980 เหลือร้อยละ 8.8 ในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับกับอีกหลายๆ ประเทศ โรคระบาดใหญ่โควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย และขัดขวางความพยายามของประเทศไทยในการบรรลุตามเป้าหมาย SDGs.⁹ ในปี พ.ศ. 2563 เศรษฐกิจของประเทศไทยหดตัวลงร้อยละ 6.1 ทำให้เกิดการสูญเสียผลผลิตทางเศรษฐกิจและการจ้างงาน และทำให้ความคืบหน้าที่เกิดขึ้นจากการลดความยากจนต้องก้าวถอยหลัง¹⁰

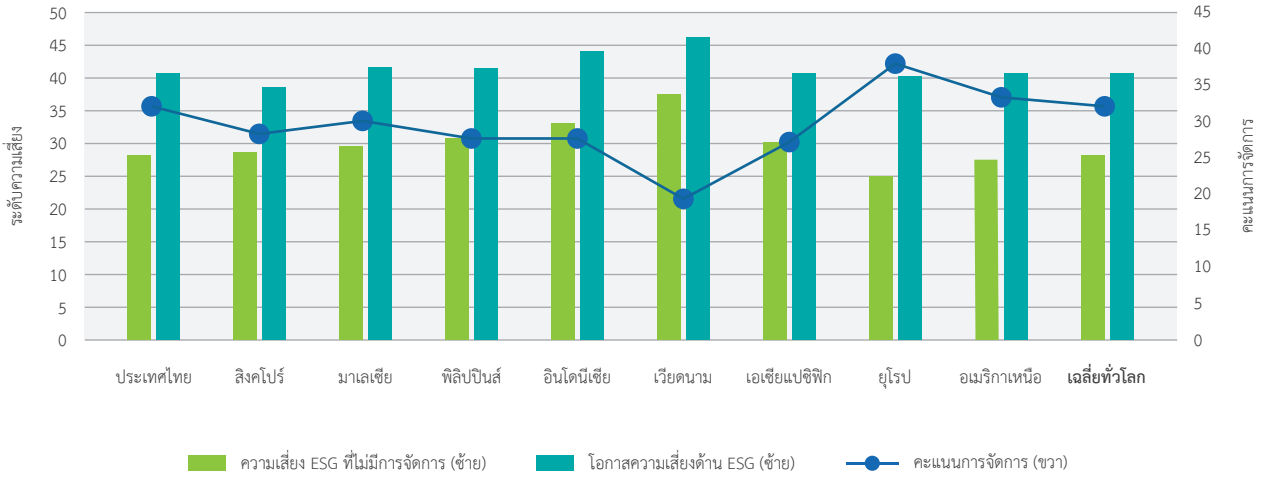
ภาคเอกชนเป็นภาคส่วนหลักที่มีส่วนสำคัญในการเติบโตของประเทศไทย แต่การเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นต้องแลกมาด้วยผลเสียทางสิ่งแวดล้อม ภาคเอกชนเป็นภาคส่วนที่สร้างอาชีพถึง 9 ใน 10 และประมาณร้อยละ 90 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของประเทศไทย¹¹ อย่างไรก็ตาม ด้วยต้นทุนทางสิ่งแวดล้อมที่สูง การเติบโตนี้ยังไม่ถือว่าเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนสำหรับการก้าวสู่ออนาคต การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 81.5 ล้านตันเป็น 244 ล้านตันต่อปีในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2533 ถึง 2560¹² แม้ว่าประเทศไทยจะมีผลงานที่ดีจากการวัดผลตามเกณฑ์เรื่องความยั่งยืนบางประการ แต่ประเทศไทยยังตามหลังหลายๆ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิก (East Asia and Pacific หรือ EAP) สำหรับเกณฑ์การวัดผลเรื่องความยั่งยืนทางนิเวศวิทยา เช่น การใช้พลังงาน และดัชนีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index หรือ EPI) และการรับรองมาตรฐานทางสิ่งแวดล้อม¹³ นอกจากนี้ การรับมือกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 เป็นการเพิ่มความตระหนักรู้ว่าควรมีการกำหนดมาตรการการฟื้นฟูและการกระตุ้นเพื่อเป็นรากฐานของมาตรการด้านความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย¹⁴

แม้ว่าความพยายามเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืนจะมีความท้าทายหลายประการ แต่แนวโน้มทางบวกด้านความยั่งยืนในกลุ่มบริษัทจดทะเบียนของประเทศไทยนั้นกลับปรากฏชัดเจน ในประเทศไทยการวิเคราะห์การรายงานด้านความยั่งยืนของบริษัท 100 อันดับแรก (จำแนกตามรายได้) แสดงให้เห็นว่าร้อยละ 81 ของบริษัทเหล่านั้นมีการเชื่อมโยงการประกอบธุรกิจเข้ากับเป้าหมาย SDGs¹⁵ เมื่อปี พ.ศ. 2564 มีบริษัทจดทะเบียนจำนวน 776 แห่งในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) และตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai)¹⁶ โดยมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดอยู่ที่ 19.972 ล้านล้านบาท (ประมาณ 625 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ)¹⁷ จากจำนวนบริษัทข้างต้น บริษัทที่ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุไว้ในหุ้นยั่งยืนหรือ Thailand Sustainability Investment (THSI)¹⁸ มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเป็น 146 บริษัทในปี พ.ศ. 2564 จาก 124 บริษัทในปีก่อนหน้า¹⁹ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้แสดงให้เห็นความพร้อมของบริษัทยั่งยืนในการแสดงให้ถึงการดำเนินการและการรายงานด้านความยั่งยืน เมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2564 บริษัทในรายการหุ้นยั่งยืนคิดเป็นร้อยละ 66 ของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดของ SET และ mai รวมกัน นอกจากนี้ บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยจำนวนมากได้รับการคัดเลือกให้อยู่ในหลายๆ ดัชนีความยั่งยืนระหว่างประเทศ เช่น ดัชนีความยั่งยืนดาวโจนส์ (Dow Jones Sustainability Indices หรือ DJSI) และดัชนี MSCI และ ESG ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการยอมรับในคุณภาพของหลักการ ESG ของธุรกิจไทยในระดับระหว่างประเทศ²⁰

บริษัทไทยจำนวนมากได้ผลักดันพันธกิจด้านความยั่งยืนของตนผ่านพันธกิจเพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์และการมีพันธกิจด้านการเงินเพื่อเป้าหมาย SDGs ประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ.2050) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. 2608 (ค.ศ.2065) สมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทย (Global Compact Network Thailand หรือ GCNT) ซึ่งเป็นสมาคมสำหรับบริษัทที่สมัครใจผูกพันตามหลักการด้านความยั่งยืน สมาชิกส่วนใหญ่จากทั้งหมด 90 ราย ได้ตั้งปณิธานไว้แล้วว่า จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2593 ในการประชุมประจำปีเมื่อปี พ.ศ. 2563 สมาชิกได้ให้คำสัญญาไว้ด้วยว่าจะระดมทุนจำนวนกว่า 4 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐ (1.2 ล้านล้านบาท) จนกว่าจะถึงปี พ.ศ. 2573 เพื่อความก้าวหน้าในการดำเนินการตามเป้าหมาย SDGs²¹

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้นำด้านการรายงานด้านความยั่งยืนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการรายงานเรื่องการเผชิญและการจัดการความเสี่ยงด้าน ESG ในปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) การจัดลำดับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนของ Corporate Knights ซึ่งเป็นผู้จัดลำดับตลาดหลักทรัพย์ต่างๆ ของโลกตามการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เหล่านั้น²² ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ที่อันดับที่ 9 จากตลาดหลักทรัพย์ 47 แห่งทั่วโลก ซึ่งเป็นอันดับที่สูงที่สุดในบรรดาตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก²³ และผู้ประกอบการไทยต่างให้การยอมรับในวงกว้างว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น การพิจารณาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลเป็นหนทางการอยู่รอดที่จะช่วยให้บริษัทมองเห็นโอกาสและปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว²⁴ จากการจัดอันดับความเสี่ยง ESG ของ Sustainalytics²⁵ (ภาพที่ 1) ประเทศไทยเป็นผู้นำของกลุ่มประเทศอาเซียน-6 ในการดำเนินงานด้าน ESG โดยเฉลี่ย เนื่องจากประเทศไทยมีระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงปานกลาง และมีคะแนนด้านการจัดการความเสี่ยงที่ค่อนข้างดี²⁶

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบการดำเนินงานด้าน ESG

ที่มา Sustainalytics, 2021

ธุรกิจในประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญของความเสี่ยงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงแนวความคิดที่ว่า “ทำสิ่งที่ถูกโดยทำให้ดี” (doing well while doing good) แต่ควรเพิ่มการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดทำรายงานที่เกี่ยวกับผลกระทบต่อความยั่งยืนให้ดียิ่งขึ้น ในอดีตที่ผ่านมา บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยต่างมุ่งมั่นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และแสดงให้เห็นว่าบริษัทสร้างคุณค่าให้สังคมอย่างไรด้วยการจัดทำรายงานด้านความยั่งยืน แม้ว่าประเทศไทยจะดำเนินการได้ดีกว่าเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน (ดังที่ได้กล่าวข้างต้น) แต่จากการประชุมหารือระหว่าง UNDP และสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นว่าคุณภาพของการรายงานด้านความยั่งยืนสามารถพัฒนาได้มากยิ่งขึ้นอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับเรื่องผลกระทบ ที่ไม่ใช่เพียงแค่การอธิบายถึงกิจกรรม นโยบาย และกระบวนการเท่านั้น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบมักไม่ค่อยได้รับการจัดทำเป็นรายงาน ทำให้ภาพรวมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนของประเทศไทยในการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นยากที่จะประเมินให้ชัดเจนได้ ซึ่งประเด็นนี้เป็นความท้าทายที่เกิดขึ้นทั่วโลก ดังที่มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการรายงานด้านเป้าหมาย SDGs มักไม่สมดุลและไม่เชื่อมโยงกับเป้าหมายระดับโลกดังที่ได้กล่าวข้างต้น²⁷ นอกจากนี้ ความท้าทายทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นเพราะทั่วโลกต่างเห็นตรงกันว่า แม้ว่าการออกแบบให้คะแนนด้าน ESG จะมีเจตนาที่ดีแต่กลับไม่สามารถตรวจจับผลกระทบที่สำคัญที่มีต่อธุรกิจได้ เนื่องจากในปัจจุบันการให้คะแนนด้าน ESG ให้ความสำคัญกับบัญชีทางการเงินที่เกิดจากข้อพิจารณาด้านความยั่งยืนเป็นหลัก ซึ่งเป็นการเน้นย้ำความจำเป็นในการทบทวนกรอบการทำงานในปัจจุบัน เพื่อให้มั่นใจว่าธุรกิจต่างๆ มีเครื่องมือและแนวทางที่ถูกต้องเพื่อป้องกันตนเองจากความเสียหายทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจไม่คาดคิดในอนาคต และเพื่อการมีส่วนร่วมเชิงบวกในเป้าหมาย SDGs²⁸ ซึ่งคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้บริษัทไทยเข้าใจถึงความหมายของผลกระทบ การวัดผล การจัดการ และการรายงาน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งเป็นรากฐานของความมั่งคั่งและความสามารถในการฟื้นตัวของธุรกิจในอนาคต

ประเทศไทยแสดงให้เห็นถึงการมีพันธกรณีด้านการกำกับดูแลที่แข็งแกร่งในการพัฒนาตลาดทุนที่ยั่งยืน ก.ล.ต. ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลหลักของตลาดทุนในประเทศไทย มีเป้าหมายในการพัฒนา “ตลาดทุนและเศรษฐกิจที่ยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด”²⁹ โดยอำนาจของ ก.ล.ต. แบ่งออกเป็นสามระดับ

- 1) คณะกรรมการ ก.ล.ต. ผู้รับผิดชอบหลักในการกำหนดนโยบายสำหรับการส่งเสริมและการพัฒนาตลาด
- 2) คณะกรรมการกำกับตลาดทุน ซึ่งมีอำนาจออกกฎและระเบียบต่างๆ และ
- 3) สำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งมีอำนาจดำเนินการตามนโยบายการกำกับดูแลเพื่อรับประกันการปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎและระเบียบต่างๆ

ก.ล.ต. ได้ดำเนินการหลายขั้นตอนในการกำหนดเกณฑ์การรายงานด้านความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนไทย ซึ่งล่าสุดได้กำหนดรูปแบบการรายงานทางการเงินและความยั่งยืนให้เป็นหนึ่งเดียว ก.ล.ต. กำหนดให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดมีหน้าที่ในการรายงานด้านความยั่งยืน โดยย้อนหลังไปเมื่อเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2563 ก.ล.ต. ได้ประกาศให้มีการรวมการรายงานด้านการเงินและความยั่งยืนให้อยู่ในรูปแบบการรายงานประจำปีที่เป็นหนึ่งเดียว หรือที่รู้จักในชื่อ “แบบ 56-1 One Report” โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการยื่นรายงานประจำปีในปี พ.ศ. 2564 (สำหรับบริษัทที่รับเกณฑ์ดังกล่าวไปปฏิบัติโดยสมัครใจก่อนที่จะมีผลบังคับใช้) และกำหนดให้เป็นหน้าที่ของทุกบริษัทตั้งแต่เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2565 แบบฟอร์มดังกล่าวกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า รวมถึงความยั่งยืนทางธุรกิจ บรรษัทภิบาล และผลจากการดำเนินกิจกรรมของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสังคม (รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ One Report มีดังนี้

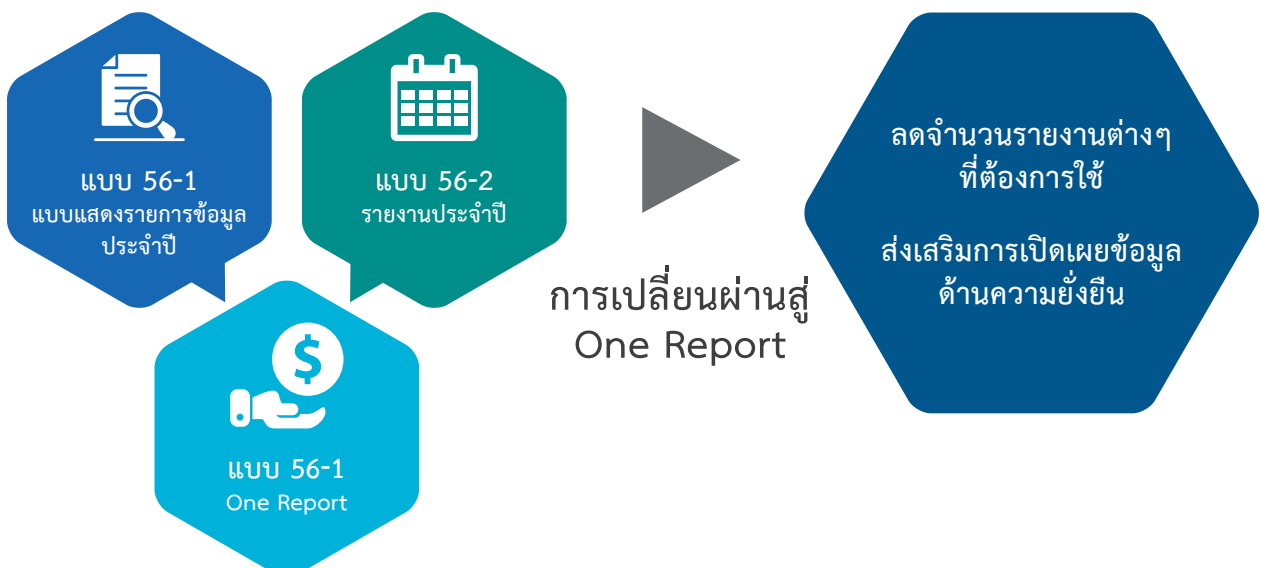
1.3 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ One Report

เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2563 ก.ล.ต. ได้เผยแพร่แบบฟอร์ม 56-1 One Report ซึ่งกำหนดข้อมูลขั้นต่ำที่ทุกๆ บริษัทจดทะเบียนไทย รวมทั้งบริษัทที่จัดเตรียมและยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี จะต้องเปิดเผย โดยการปรับปรุงครั้งนี้ ก.ล.ต. ได้รวมแบบฟอร์มการเปิดเผยข้อมูลของแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี (แบบ 56-2) เข้าด้วยกัน เป็น One Report (แบบ 56-1 One Report) ซึ่งก่อนหน้านี้ แบบ 56-1 ประกอบด้วยข้อมูลการพัฒนาที่สำคัญของบริษัทจดทะเบียนในช่วงปีที่ผ่านมา รวมถึงการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการ โครงสร้างผู้ถือหุ้น สรุปลักษณะการดำเนินงานและผลการดำเนินงานทางการเงิน สภาพอุตสาหกรรม และปัจจัยความเสี่ยงของธุรกิจ³⁰ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ในขณะที่บริษัทจดทะเบียนจะต้องยื่นรายงานประจำปีตามแบบ 56-2 เป็นอีกฉบับหนึ่งต่างหาก

เป้าหมายของ ก.ล.ต. ในการรวมแบบฟอร์มทั้งสองฉบับให้เป็นหนึ่งเดียวก่อนนั้น เพื่อลดภาระการรายงานของบริษัท แบบฟอร์มใหม่นี้เป็นผลลัพธ์ของการศึกษาในเชิงลึกและการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทจดทะเบียนจะต้องยื่นแบบฟอร์มประจำปีทั้งสองแยกจากกัน แต่ข้อมูลที่บรรจุอยู่ในแบบฟอร์มทั้งสองนั้นมีความทับซ้อนกัน **ภาพที่ 2** แสดงให้เห็นการเปลี่ยนผ่านมาใช้แบบ 56-1 One Report

ภาพที่ 2 การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้ One Report

¹ แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีประกอบด้วยข้อมูลขั้นต่ำที่บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ (ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) มีหน้าที่ต้องเปิดเผย เพื่อให้ครอบคลุมการพัฒนาที่สำคัญของบริษัทในปีที่ผ่านมา

แบบ 56-1 One Report ได้ยกระดับของการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนไทย ในปัจจุบันบริษัทต่างๆ จะต้องเปิดเผยข้อมูลในหัวข้อด้านความยั่งยืนที่เป็นสาระสำคัญ เช่น วัตถุประสงค์และนโยบายด้านความยั่งยืน การจัดการผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่คุณค่า รวมถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งรวมถึงการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนด้วยความโปร่งใสเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดย่อมได้รับความชัดเจนและมีความมั่นใจมากขึ้นเกี่ยวกับวิธีการที่บริษัทบูรณาการเรื่องความยั่งยืนไว้ภายในวัตถุประสงค์และการทำงานขององค์กร

เมื่อภาคธุรกิจและหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศไทยมีการดำเนินงานเพื่อความยั่งยืนมากขึ้นเรื่อยๆ คู่มือฉบับนี้เป็นการช่วยกำหนดแนวทางเพื่อให้บริษัทดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs มากยิ่งขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งในการบรรลุเป้าหมายระดับโลก พร้อมทั้งปรับปรุงการวัดผลและการรายงานผลกระทบที่เกิดจากบริษัท โดยให้สอดคล้องกับเกณฑ์การเปิดเผยของหน่วยงานกำกับดูแลด้วย

2. วัตถุประสงค์ของคู่มือเป้าหมาย SDGs

2.1 หลักการและเหตุผลในการจัดทำคู่มือ

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในเนื้อหาก่อนหน้านี้ “แบบ 56-1 One Report” (ต่อไปในคู่มือนี้จะเรียกว่า “One Report”) เป็นก้าวที่ดีซึ่งจะนำไปสู่การรายงานที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียวกันในประเทศไทย และมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจต่างๆ บูรณาการผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไว้ในรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส่วนที่ 3 ของแบบดังกล่าว ในหัวข้อ “การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ” ระบุแนวทางอย่างกว้างในด้านต่างๆ สำหรับธุรกิจ เช่น การเปิดเผยนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านการจัดการเพื่อความยั่งยืน การจัดการผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ และการจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม อย่างไรก็ตาม มีเสียงเรียกร้องขอให้มีการกำหนดแนวทางที่เจาะจงยิ่งขึ้นเพื่อการทำความเข้าใจ วัตถุประสงค์ และรายงานผลลัพธ์เหล่านี้ด้วยวิธีการที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของบริษัท และในขณะเดียวกันต้องเป็นไปตาม One Report ด้วย ตัวอย่างเช่น แบบฟอร์มกำหนดให้มี “การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่มูลค่าของบริษัท” โดยระบุแนวทางอย่างกว้างๆ ไว้ แต่ไม่ได้ระบุว่าบริษัทควรดำเนินการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างไร และต้องดำเนินการขั้นตอนที่เจาะจงอะไรบ้าง

ด้วยความร่วมมือกับ UNDP และการจัดทำคู่มือเป้าหมาย SDGs นี้ ก.ล.ต. จึงสนับสนุนให้ตลาดทุนไทย ดำเนินการมากกว่าเพียงเรื่อง ESG ด้วยการบูรณาการเป้าหมาย SDGs และพิจารณาผลกระทบไว้ในเปิดเผยใน One Report ด้วย³¹ เพราะเป้าหมาย SDGs เป็นการกำหนดกรอบการทำงานสากลที่ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมทั้งธุรกิจต่างๆ สามารถปรับกลยุทธ์และกิจกรรมของตนให้สอดคล้องกับกรอบการทำงานนั้น เพื่อช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs และเตรียมความพร้อมให้กับธุรกิจของพวกเขาสามารถปรับตัวรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านความยั่งยืนที่สำคัญของโลกในอนาคต แม้ว่า ก.ล.ต. จะให้ความสำคัญกับการบูรณาการเป้าหมาย SDGs ไว้ในการเปิดเผยข้อมูลใน One Report เป็นหลัก แต่การรายงานข้อมูลสู่ภายนอกก็ควรจะเป็นการสะท้อนการจัดการภายใน การตัดสินใจ และการดำเนินงานอีกด้วย ดังนั้น บริษัทควรเริ่มจากการพิจารณาว่าจะผนวกเป้าหมาย SDGs การวัดและการจัดการผลกระทบ (Impact Measurement and Management หรือ IMM) ไว้ในกระบวนการภายในและการตัดสินใจขององค์กรตั้งแต่แรกอย่างไร ซึ่งจะกลายเป็นพื้นฐานของการเปิดเผยดังกล่าว คู่มือนี้เสนอแนะขั้นตอนในทางปฏิบัติเพื่อช่วยให้บริษัทดำเนินการเหล่านี้ได้³²

2.2 การใช้คู่มือนี้โดยบริษัทจดทะเบียนไทย

คู่มือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับบริษัทจดทะเบียนไทยออกแบบมาเพื่อนำเสนอแนวทางในเชิงปฏิบัติสำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในการวัดและจัดการผลกระทบ (Impact Measurement and Management หรือ IMM) ที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้บริษัทบูรณาการเป้าหมาย SDGs ไว้ในการบริหารจัดการภายใน และการตัดสินใจ ซึ่งสุดท้ายจะปรากฏอยู่ในเปิดเผยใน One Report ของบริษัทด้วย การระบุและจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบและการทำกิจกรรมทางธุรกิจสอดคล้องกับเป้าหมายระดับโลกจะทำให้บริษัทเข้าใจ และสามารถรับมือกับความเสี่ยงและโอกาสทางธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันยังสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดสรรทรัพยากรในอนาคต และก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ คู่มือนี้ยังให้คำแนะนำที่เจาะจงว่าด้วยการวัดและจัดการผลกระทบของบริษัท โดยแนะนำให้บริษัทรู้จักกับการดำเนินการตามวิธีการ IMM ซึ่ง UNDP และ ก.ล.ต. หวังว่าการใช้วิธีการ IMM นี้จะทำให้บริษัทจดทะเบียนสามารถจัดทำรายงานด้านความยั่งยืนได้อย่างสอดคล้องกับข้อกำหนด One Report ของ ก.ล.ต. มากยิ่งขึ้น รวมถึงสามารถจัดการความเสี่ยงและคว้าโอกาสที่มาพร้อมกับความยั่งยืนได้ด้วย

แม้ว่าคู่มือฉบับนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่องการวัดผลและการรายงานด้าน IMM แต่การบูรณาการความยั่งยืน เป้าหมาย SDGs และการจัดการผลกระทบไว้ในกลยุทธ์ขององค์กรและแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาลก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ยุทธศาสตร์และการมีธรรมาภิบาลที่เหมาะสมนั้นมีความจำเป็นเพื่อให้บริษัทไม่เพียงแต่เปลี่ยนจากการรายงานการดำเนินการในปัจจุบันของบริษัทให้แตกต่างออกไปเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการที่บริษัทตัดสินใจเพื่อเพิ่มผลกระทบทางบวกของบริษัทให้ได้มากที่สุด การปลูกฝังการมีส่วนร่วมในเชิงบวกเพื่อเป้าหมาย SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ของบริษัท โดยจะดึงความสนใจ การให้ความสำคัญ และทรัพยากรมาใช้กับประเด็นที่มีความสำคัญที่สุด ซึ่งธุรกิจจะสามารถสร้างผลกระทบได้อย่างมีนัยสำคัญสูงสุด รวมถึงการลดการสร้างผลกระทบในเชิงลบด้วย ทั้งนี้ ธรรมาภิบาลจะมีบทบาทสำคัญเนื่องจากกลไกด้านธรรมาภิบาลทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของบริษัทจะเป็นสิ่งที่กำหนดความคาดหวังด้านพฤติกรรม กระบวนการตัดสินใจ และการรับผิดชอบทั้งภายในและภายนอกบริษัท ที่สอดคล้องกับค่านิยม หลักการ และนโยบายของบริษัท³³

หากจะกล่าวโดยเจาะจง คู่มือนี้จัดทำขึ้นสำหรับบริษัทจดทะเบียนไทย เพื่อสนับสนุนบริษัทในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) การทำความเข้าใจเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และวิธีการที่บริษัทสามารถมีส่วนร่วมเพื่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว
- 2) การทำความเข้าใจว่าการวัดและการจัดการผลกระทบ (IMM) คืออะไร และจะบูรณาการรอบ IMM และเครื่องมือต่างๆ เข้ากับแนวปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนได้อย่างไร
- 3) การปรับใช้กรอบ IMM และเครื่องมือต่างๆ เพื่อวัดและรายงานการมีส่วนร่วมด้านความยั่งยืนตามข้อกำหนดใน One Report ของ ก.ล.ต.

บริษัทควรอ้างอิงถึงคู่มือนี้ในฐานะคู่มือแนะนำ “วิธีการ” ว่าด้วยเรื่องผลกระทบและเป้าหมาย SDGs เพื่อช่วยให้บริษัทดำเนินการโดยสอดคล้องกับ One Report (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ 3 – การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ ใน One Report) คู่มือนี้ประกอบด้วยแนวทางรายขั้นตอนที่สนับสนุนบริษัทจดทะเบียนในการมีส่วนร่วมเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs โดยขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้มีการวางโครงสร้างไว้แบบกว้างๆ ในสามองค์ประกอบหลัก ที่จะได้อธิบายดังต่อไปนี้

ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM

บทที่ 1 เป้าหมาย SDGs	ทำความเข้าใจกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมาย SDGs คืออะไร ผลการดำเนินงานด้านเป้าหมาย SDGs ของประเทศไทย เป็นอย่างไร เหตุใดบริษัทจึงควรดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs และหลัก ESG สามารถเทียบกับผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ได้อย่างไร	
บทที่ 2 การวัดและจัดการผลกระทบ	ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM รวมถึงความยั่งยืนคืออะไร ผลกระทบคืออะไร และการวัดและจัดการผลกระทบคืออะไร กำหนดพันธกรณีในด้านความยั่งยืนของบริษัทของท่าน	
	ขั้นที่ 2 ระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงจัดทำแผนงานที่ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทำความเข้าใจวิธีการในการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า	
	ขั้นที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ รวมถึงวิเคราะห์ประเด็นสำคัญทางธุรกิจ (materiality analysis) จัดทำแผนที่และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจกำหนดเป้าหมายและระบุผลกระทบที่มีมิติของแต่ละเป้าหมาย	
	ขั้นที่ 4 วางแผนสำหรับผลกระทบ โดยจัดทำห่วงโซ่มูลค่า (impact value chain) และตัวชี้วัด รวมถึงจัดทำห่วงโซ่มูลค่า คัดเลือกตัวชี้วัด และกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์	
	ขั้นที่ 5 วัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติของธุรกิจ รวมถึงติดตามผลและรวบรวมข้อมูล บูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ และจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบ	
บทที่ 3 เชื่อมโยงเป้าหมาย SDGs IMM และข้อกำหนดของ One Report เข้าด้วยกัน	ขั้นที่ 6 รายงานความคืบหน้าของผลกระทบ (ตามข้อกำหนดของ One Report) ภาพรวมของผลกระทบจากการรายงานและความคืบหน้าของเป้าหมาย SDGs ตามที่ One Report กำหนดและจำแนกข้อกำหนดของ One Report ตามผลกระทบ	

คู่มือฉบับนี้ไม่ได้มีเป้าประสงค์เพื่อเป็นกฎหมายที่มีสภาพบังคับ แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้และเครื่องมือที่จำเป็นแก่บริษัทในการรายงานผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเชิงลึกมากขึ้น คู่มือนี้ประกอบด้วยเครื่องมือต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองที่กว้างขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับแนวปฏิบัติด้าน IMM ของบริษัท คู่มือนี้ควรนำไปปรับใช้ควบคู่กับเครื่องมือที่มีอยู่แล้วของ ก.ล.ต. เช่น คู่มือการจัดทำ One Report การบรรยายและแนวทางสำหรับแต่ละภาคธุรกิจ ของ ก.ล.ต. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี 56-1 หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน หลักธรรมาภิบาลการลงทุนสำหรับผู้ลงทุนสถาบัน รายงานการตรวจสอบรอบด้านของสิทธิมนุษยชน และการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมที่อาจเป็นประโยชน์สำหรับบริษัท ได้แก่

- คู่มือแนวทางระดับสากลที่มีอยู่แล้ว เช่น แนวทางที่จัดทำโดย **องค์การแห่งความริเริ่มว่าด้วยการรายงานสากล** (Global Reporting Initiative หรือ GRI) **ข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ** (UN Global Compact) และอื่นๆ
- กรอบมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ และเครื่องมือการประเมินตนเองที่เกี่ยวข้อง
- หลักสูตรออนไลน์ที่ไมเสียค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย Duke ว่าด้วยการวัดและจัดการผลกระทบสำหรับเป้าหมาย³⁴
- **Impact Lab** ของ UNDP ซึ่งเป็นเครื่องมือออนไลน์ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเวลาและความเร็วได้เอง ซึ่งช่วยให้บริษัทสามารถเริ่มต้นการเดินทางบนเส้นทางการวัดและจัดการผลกระทบด้านเป้าหมาย SDGs ได้³⁵

บทที่ 1 ทำความรู้จักกับเป้าหมาย SDGs

บทที่ 1 ของคู่มือนี้อธิบายว่าเป้าหมาย SDGs คืออะไร รายการเป้าหมายและโครงสร้างของเป้าหมายเหล่านั้น ความคืบหน้าระดับประเทศในปัจจุบันเพื่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs ในประเทศไทย และเหตุผลว่าทำไมธุรกิจต่างๆ จึงควรทำให้การดำเนินธุรกิจสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs และควรมีส่วนร่วมในเชิงบวกเพื่อการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว นอกจากนี้ ยังอธิบายว่าจะสามารถเทียบหลักการ ESG กับเป้าหมาย SDGs ได้อย่างไร และเพราะเหตุใดธุรกิจต่างๆ จึงไม่ควรหยุดแค่ที่หลักการ ESG แต่ผนวกเป้าหมาย SDGs ด้วย

3.1 เป้าหมาย SDGs คืออะไร

ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนที่ 1.1 เป้าหมาย SDGs (หรือที่รู้จักในนามเป้าหมายระดับโลก หรือ Global Goals) ได้รับการรับรองโดยรัฐสมาชิกขององค์การสหประชาชาติทุกประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ในฐานะที่เป็นการเรียกร้องระดับสากลให้มีการดำเนินการเพื่อกำจัดความยากจน คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเพื่อให้เกิดสันติภาพและความมั่งคั่งแก่ทุกคนภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) เป้าหมาย SDGs แตกต่างจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษที่ได้รับการกำหนดขึ้นก่อน เนื่องจากเป้าหมาย SDGs นำไปใช้กับทุกประเทศ ทั้งประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนา และมีความเกี่ยวข้องกับทุกๆ คน รวมถึงภาคเอกชน ซึ่งเป็นภาคส่วนที่มีบทบาทที่สำคัญ เป้าหมายเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) โดยมีระยะเวลาการดำเนินการ 15 ปี (จนถึงปี พ.ศ. 2573) โปรดดูที่ภาพที่ 3 สำหรับเป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 ประการ

ภาพที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs 17 ประการ

1 ความยากจนต้องหมดไป	เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ (No Poverty)	10 ลดความเหลื่อมล้ำ	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ (Reduced Inequalities)
2 ความอดอยากต้องหมดไป	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (Zero Hunger)	11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุมปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)
3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย (Good Health and Well-Being)	12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค	เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)
4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Quality Education)	13 แก้ปัญหาโลกร้อน	เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Climate Action)
5 ความเท่าเทียมทางเพศ	เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่อนุชฉัตรและเด็กหญิง (Gender Equality)	14 ชีวิตในน้ำ	เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Life Below Water)
6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำดื่มและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Clean Water and Sanitation)	15 ชีวิตบนบก	เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสภาพภูมิอากาศเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ (Life on Land)
7 พลังงานสะอาดราคาถูกลง	เป้าหมายที่ 7 สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานรูปแบบใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่เอื้อมหา (Affordable and Clean Energy)	16 สันติภาพ ยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง	เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Peace, Justice and Strong Institutions)
8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต	เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Decent Work and Economic Growth)	17 ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่อกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)
9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Industry, Innovation, and Infrastructure)		

ที่มา <https://sdgs.un.org/2030agenda>

เป้าหมาย SDGs มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการในประเทศที่มีความสำคัญยิ่งยวดสำหรับมนุษยชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สันติภาพ และหุ้นส่วนการพัฒนา **ภาพที่ 4** เน้นถึงพันธมิตรที่รัฐสมาชิกได้ให้ไว้สำหรับแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4 บทคัดย่อจากวาระเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030)

เป้าหมายและเป้าประสงค์จะกระตุ้นการดำเนินการให้บรรลุผลในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ในประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับมนุษยชาติและสิ่งแวดล้อม

มิติด้านสังคม

เรามีความมุ่งมั่นที่จะกำจัดความยากจนและความหิวโหยในทุกรูปแบบและทุกมิติ และรับประกันว่ามนุษย์ทุกคนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีศักดิ์ศรี ความเท่าเทียม และโดยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

เรามีความมุ่งมั่นที่จะปกป้องโลกจากการเสื่อมสภาพ ผ่านการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สามารถสนับสนุนความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

มิติด้านเศรษฐกิจ

เรามีความมุ่งมั่นที่จะทำให้นุษย์ทุกคนมีความมั่งคั่งและมีชีวิตที่เทียบพร้อม และเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีโดยสอดคล้องกับธรรมชาติ

มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา

เรามีความมุ่งมั่นที่จะระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามวาระนี้ โดยการร่วมมือระดับสากลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Global Partnership for Sustainable Development) และความสามัคคีที่แข็งแกร่งทั่วโลก โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางที่สุด ผ่านการมีส่วนร่วมของทุกประเทศ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกราย และคนทุกคน

มิติด้านสันติภาพ

เรามีความมุ่งมั่นที่จะทำนุบำรุงสังคมที่มีสันติภาพ ความเป็นธรรม ซึ่งทุกคนมีส่วนร่วม ปราศจากความกลัวและความรุนแรง การพัฒนาที่ยั่งยืนย่อมไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีสันติภาพ และสันติภาพไม่อาจเกิดขึ้นได้หากไม่มีการพัฒนาที่ยั่งยืน

ที่มา <https://sdgs.un.org/2030agenda>

เป้าหมาย SDGs และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องได้รับการออกแบบมาเพื่อสร้างสมดุลในสามมิติของการพัฒนาที่ยั่งยืน – เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ในภาพรวมแล้ว เป้าหมายระดับโลกล้วนสนับสนุนให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนที่มีระดับผลิตภาพและนวัตกรรมที่สูงขึ้น ซึ่งคุ้มครองทั้งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมด้วย ในขณะเดียวกัน เป้าหมายด้านสังคมประกอบด้วยเป้าหมายที่มุ่งตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (การกำจัดความยากจนขั้นรุนแรงและความหิวโหย และการเข้าถึงบริการสุขภาพถ้วนหน้า น้ำสะอาด และสุขอนามัยที่ดี) รวมถึงเป้าหมายที่มุ่งเสริมสิทธิมนุษยชนอื่นๆ เสริมพลังผู้คนผ่านการศึกษาที่มีคุณภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ การจ้างงาน และงานที่มีคุณค่า ลดความไม่เท่าเทียม และสร้างนวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้นุษย์ประสบความสำเร็จและรู้สึกมีคุณค่า เป้าหมายสิ่งแวดล้อมมุ่งที่จะรักษาโลกให้อยู่ในขอบเขตด้านสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยผ่านการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินเศรษฐกิจทั่วโลก เป้าหมายเหล่านี้ครอบคลุมเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเข้าถึงพลังงานสะอาดในราคาที่ย่อมเยา การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน และความหลากหลายทางชีวภาพทั้งบนบกและในน้ำ และทำและถือว่ามีมหาสมุทรเป็นทรัพยากรส่วนรวมที่จำเป็นต่อชีวิตทั่วโลก เป้าหมายสองประการสุดท้ายให้ความสำคัญกับค่านิยมและธรรมาภิบาล – เป้าหมายที่ 16 เกี่ยวกับสันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบัน และเป้าหมายที่ 17 กล่าวถึงความจำเป็นของหุ้นส่วนการพัฒนาทั่วโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน³⁶

เป้าหมายทั้ง 17 ประการล้วนมีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันทั้งหมด เป้าหมาย SDGs เล็งเห็นว่าภารกิจกำจัดความยากจนและความขาดแคลนอื่นๆ จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับกลยุทธ์ที่ส่งเสริมสุขภาพและการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำ และกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ – ในขณะเดียวกันต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และอนุรักษ์มหาสมุทรและผืนป่าของเราด้วย ตัวอย่างเช่น การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนหากไม่มีการลดความไม่เท่าเทียม มีคำตอบแทนเพื่อการยังชีพที่เป็นธรรมแก่แรงงาน การผลิตที่มีความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม รวมถึงการมีสังคมที่สงบสุขและยุติธรรมด้วย ทั้งความพยายามในการป้องกันไม่ให้อุณหภูมิโลกเพิ่มขึ้นเกินขีดจำกัดสององศา (หรือไม่ควรเกิน 1.5 องศาตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงกรุงปารีส) และเป้าหมายระดับโลกจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของโลก “เข้าสู่ยุค New normal” ทำให้การประกอบธุรกิจตามปกติมีความยั่งยืน มีความเป็นธรรมทางสังคม และมีเสถียรภาพด้านสิ่งแวดล้อม³⁷

ในฐานะที่เป้าหมาย SDGs เป็นชุดเป้าหมาย เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ทั่วทั้งโลกร่วมกันให้ความตกลง สำหรับรายการเป้าหมายและเป้าประสงค์ของ SDGs ทั้งหมด ท่านสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ **กรอบตัวชี้วัดระดับโลกเพื่อเป้าหมายและเป้าประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030** อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ของทั่วทั้งโลกในปัจจุบันนี้กำลังตกอยู่ในอันตรายใหญ่หลวง เนื่องจากวิกฤติที่สืบเนื่องและคาบเกี่ยวกันหลายประการ³⁸ มีความเป็นไปได้ที่ประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนจะล่วงเลยกำหนดเวลาที่ตั้งไว้เพื่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ทั่วโลกจะต้องให้ความสำคัญและเร่งรัดในการขับเคลื่อนเพื่อให้ทุกคนในโลกมีอนาคตที่มั่งคั่งร่วมกันต่อไป

3.2 ประเทศไทยและเป้าหมาย SDGs

ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ระดับชาติโดยสมัครใจล่าสุดของประเทศไทยได้เน้นให้เห็นว่าประเทศไทยมีความคืบหน้าที่สำคัญในเป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 ประการ³⁹ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยก็ต้องประสบกับเหตุการณ์โรคระบาดโควิด-19 เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย และบั่นทอนความพยายามของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมาย SDGs

เป้าหมาย SDGs ได้รับการบูรณาการไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ การจัดลำดับความสำคัญ และกลไกรัฐบาลของประเทศไทยอย่างสมบูรณ์ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการปรับใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวคิดด้านการพัฒนาของประเทศไทยในการบรรลุเป้าหมาย SDGs และเป้าหมาย SDGs ได้รับการบูรณาการไว้ในกรอบการพัฒนาหลักของประเทศไทย ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ปี พ.ศ. 2561–2580) ซึ่งการบูรณาการนี้แสดงให้เห็นเจตนาที่ว่าการบรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติควรดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 และเป้าหมาย SDGs ยังได้รับการบูรณาการไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปีที่จัดทำในเวลาต่อมา และในแผนปฏิบัติการอีกหลายฉบับที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการรับประกันว่าความพยายามด้านการพัฒนาได้รับการบูรณาการไว้ในทุกระดับ และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่บังคับใช้แผนดังกล่าว

แผนการขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019) สนับสนุนให้เกิดความพยายามที่สอดประสานกันในระดับประเทศเพื่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความพยายามในการดำเนินการตามเป้าหมาย SDGs เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ภาพที่ 5) และแผนการขับเคลื่อนได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานในหกประเด็นหลัก เช่น การบูรณาการและดำเนินการตามนโยบาย การสนับสนุนกลไก และการสร้างความรู้ การติดตามตรวจสอบและประเมินผล และการสร้างความรู้

ภาพที่ 5 แผนการขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)

ที่มา Thailand's Voluntary National Review on the Implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development, 2021

ประเทศไทยมีความคืบหน้าที่สำคัญเพื่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs แต่ทั้งนี้ยังคงมีความท้าทายประการอื่นๆ ดังที่ VNR ของประเทศไทยชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในการจัดความยากจนขั้นรุนแรงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ SDGs 1 ข้อมูลจาก UNESCAP ยังแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าประเทศไทยจะก้าวหน้าตามตัวชี้วัด SDGs หลายข้อ แต่ยังไม่มีความคืบหน้าหรือพบความถดถอยในหลายประเด็นตัวชี้วัด เช่น ภายใน SDGs 2, 4, 8, 12, 15 และ 17⁴⁰

3.3 เหตุใดการดำเนินธุรกิจจึงควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs

การบรรลุเป้าหมายระดับโลกต้องการความร่วมมือจากภาคธุรกิจ ดังที่ได้กล่าวไว้ในรายงานคณะกรรมการธุรกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนปี พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ตระหนักถึงความสำคัญของภาคเอกชนว่าเป็นภาคีหลักที่จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยในข้อ 67 ของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนปี ค.ศ. 2030 ซึ่งรัฐสมาชิกทั้ง 193 ประเทศเห็นพ้องกัน ได้กล่าวไว้ว่า “การดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน การลงทุน และนวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของผลิตภาพ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ทุกคนมีส่วนร่วม และการสร้างอาชีพ... เราเรียกร้องให้ธุรกิจทั้งหมดใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อแก้ไขข้อท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน”⁴¹ รัฐบาลไทยยอมรับว่าภาคธุรกิจมีบทบาทหลักในการบรรลุซึ่งเป้าหมาย SDGs และ ก.ล.ต. เอง ในฐานะผู้กำกับดูแลตลาดทุนก็ได้ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน⁴² และได้ใช้แนวทางที่ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วม (whole of society approach) โดยระบุไว้ในรายงาน Voluntary National Review (VNR) ฉบับล่าสุด

ทั้งนี้ เป้าหมายระดับโลกก็มีความจำเป็นสำหรับภาคธุรกิจไม่แพ้กัน เป้าหมาย SDGs ทำหน้าที่เป็นแผนที่นำทางไปสู่อนาคตที่คนส่วนใหญ่ต้องการ⁴³ สำหรับภาคธุรกิจแล้ว การติดตามผลกระทบต่อทางสังคมและการมีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ย่อมมีประโยชน์เนื่องจากในปัจจุบันมีเสียงเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อความยั่งยืน ความโปร่งใส และภาวะรับผิดชอบที่สูงขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น การดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมายเหล่านี้สร้างโอกาสใหม่ทางการตลาด ทำให้ภาคธุรกิจมีความสามารถในการฟื้นตัวในท่ามกลางความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเพิ่มข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันเมื่อต้องรับมือกับผู้บริโภค นักลงทุน และพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นนี้มากขึ้น

เมื่อภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ย่อมเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก เมื่อเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2562 กลุ่มประธานกรรมการบริหารผู้มีชื่อเสียงจากบริษัท 181 แห่งทั่วโลก ได้ออกแถลงการณ์ฉบับใหม่ว่าด้วย “วัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจ” พวกเขาปฏิญาณว่าจะดำเนินการเพื่อเพิ่มคุณค่าระยะยาวเพื่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย *ทุกราย* – พนักงาน ลูกค้า ผู้จัดหาสินค้าและบริการ ชุมชน รวมถึงผู้ถือหุ้น ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญกับผู้ถือหุ้นเป็นหลัก เป็นการดำเนินการเพื่อความรับผิดชอบต่อองค์กรธุรกิจ⁴⁴ หลักการและเหตุผลของการที่ภาคเอกชนต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs สามารถเข้าใจได้ในแง่ที่ว่า เป้าหมาย SDGs สามารถเสริมสร้างวัตถุประสงค์ขององค์กรธุรกิจอย่างรอบด้านมากขึ้น โดยทำให้บริษัทสามารถพิจารณาว่าจะเพิ่มคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักทั้งหมดได้อย่างไร **ภาพที่ 6** แสดงข้อมูลสรุปของกรอบการทำงานนี้ ตามด้วยการสรุปโดยย่อเกี่ยวกับคุณค่าของเป้าหมาย SDGs สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละราย ท่านสามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่**ภาคผนวก 1**

ภาพที่ 6 การสร้างคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านเป้าหมาย SDGs

ผู้ถือหุ้น เป้าหมาย SDGs สามารถเร่งการเติบโตโดยการสร้างโอกาสใหม่ๆ ในตลาดที่ตอบสนองต่อความต้องการระยะยาวว่าด้วยสังคมและสิ่งแวดล้อม การบรรลุเป้าหมายระดับโลกเพียงแค่นี้สักแค่เศรษฐกิจ ได้แก่ อาหารและเกษตรกรรม เมือง พลังงานและวัสดุ และสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี จะนำมาซึ่งโอกาสในตลาดมูลค่าสูงถึง 12 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมีการคาดการณ์ว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนดังกล่าวจะเกิดขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา⁴⁵

ก.ล.ต. และ UNDP ประเทศไทย (ด้วยการสนับสนุนจาก Centre for Impact Investing and Practices) ได้ระบุโอกาสด้านการลงทุนที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDGs 15 ด้านในบริบทของประเทศไทยผ่านแผนที่การลงทุนเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย (ปี พ.ศ. 2565) แผนที่ดังกล่าวแสดงการวิเคราะห์เกี่ยวกับขนาดของตลาด ลักษณะผลตอบแทน ความเสี่ยงของผลกระทบ และเรื่องอื่นๆ ตัวอย่างเช่น ภายใต้หัวข้อพลังงานหมุนเวียน แผนที่ฯ ได้ระบุการผลิตกระแสไฟฟ้าแบบกระจายศูนย์จากแผงโซลาร์เซลล์ว่าเป็นโอกาสที่จะช่วยทำให้ครัวเรือนและภาคธุรกิจมีแหล่งผลิตไฟฟ้าที่นำเชื่อถือ และนอกจากนี้ยังสามารถสร้างรายได้จากการขายกระแสไฟฟ้าส่วนเกินให้กรไฟฟ้าของประเทศ ณ ปัจจุบัน ขนาดของตลาดสำหรับโอกาสนี้มีมูลค่าที่ 1.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นถึง 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี พ.ศ. 2574⁴⁶ และนอกจากนี้ ยังมีโอกาสด้านการลงทุน (IOAs) ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย SDGs อีกมากมายที่มีอยู่ในพื้นที่โอกาสด้านการลงทุนอื่นๆ ของประเทศไทย

ผู้มีส่วนได้เสียในการลงทุน การดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs จะช่วยให้บริษัทดึงดูดการลงทุน การลงทุนที่รับผิดชอบต่อสังคมเติบโตขึ้นอย่างทวีคูณทั่วโลก และยังคงเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าของสินทรัพย์ทั่วโลกที่มีการรับใช้ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการตัดสินใจลงทุนมีจำนวนเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559–2563 และเพิ่มขึ้นมากกว่าสามเท่าตลอดกว่าแปดปีที่ผ่านมาถึง 40.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2563⁴⁷ การลงทุนเพื่อสร้างผลกระทบ เช่น การลงทุนที่มีวัตถุประสงค์โดยเจาะจงเพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบเชิงบวกด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม – ก็เติบโตขึ้นเช่นกัน⁴⁸ ข้อมูลจาก Global Impact Investing Network (GIIN) บ่งชี้ว่าสินทรัพย์ภายใต้การจัดการจากการลงทุนเพื่อสร้างผลกระทบโดยนักลงทุนกลุ่มเดียวกันมีอัตราการเติบโตรายปี (CAGR) ที่ร้อยละ 17 ระหว่างปี พ.ศ. 2558–2562⁴⁹ ปัจจุบันนี้ GIIN ประเมินขนาดของตลาดการลงทุนเพื่อสร้างผลกระทบทั่วโลกว่ามีมูลค่า 1.164 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และร้อยละ 73 ของผลกระทบที่นักลงทุนใช้เป้าหมาย SDGs เพื่อการวัดผลและวัตถุประสงค์การจัดการอย่างน้อยหนึ่งประการ⁵⁰ บริษัทที่มุ่งดำเนินการเพื่อสร้างผลกระทบทางสังคมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์หลักในการดำเนินธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบต่างๆ ได้มากขึ้น เหตุผลที่สนับสนุนการเพิ่มขึ้นนี้อาจเป็นเพราะบริษัทที่มีความยั่งยืนสูงมีผลการดำเนินงานที่แข็งแกร่งกว่าบริษัทที่มีความยั่งยืนต่ำไปถึงร้อยละ 4.8^{51, 52} บริษัทความยั่งยืนสูงสามารถสร้างผลตอบแทนจากมูลค่าหุ้นที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการประเด็นด้านความยั่งยืนไว้ในรูปแบบการดำเนินธุรกิจและกลยุทธ์ของบริษัทอาจเป็นการเพิ่มข้อได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว และมีนักลงทุนจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่มองว่าเป้าหมาย SDGs เป็นกรอบการลงทุนซึ่งต้องได้รับการประเมินเพื่อพิจารณาความยั่งยืนและผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีนักลงทุนเพื่อสร้างผลกระทบถึงร้อยละ 73 ที่ใช้เป้าหมาย SDGs เพื่อการวัดผลและการบริหารจัดการอย่างน้อยหนึ่งครั้งในเรื่องนี้⁵³

แนวโน้มที่น่าสนใจอีกเรื่อง คือความโดดเด่นของคนรุ่นมิลเลนเนียล (Millennials) หรือวาย (Generation Y) ที่มีแนวคิดในการตัดสินใจลงทุนในอนาคต คนรุ่นนี้จะมีความมั่งคั่งมากกว่าที่พวกเขาเป็นในปัจจุบันถึงห้าเท่า และจะได้รับมรดกจากพ่อแม่ในรุ่นเบบี้บูมเมอร์กว่า 68 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ.2023)⁵⁴ นักลงทุนรุ่นมิลเลนเนียลมีโอกาเป็นสองเท่า เช่นเดียวกันกับนักลงทุนทั่วโลกที่จะลงทุนในบริษัทที่กำหนดเป้าหมายทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม⁵⁵

ผู้บริโภค เป้าหมาย SDGs สามารถช่วยบริษัทในการตอบสนองต่อความนิยมที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภค เมื่อปี พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นปีก่อนที่จะมีการประกาศเป้าหมาย SDGs ได้มีการสำรวจ⁵⁶ ผู้บริโภคทั่วโลกมากกว่า 10,000 รายใน 10 ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าร้อยละ 91 ของผู้บริโภคทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการของบริษัทที่มีหลักการในการดำเนินการเพื่อส่วนรวม หากมีราคาและคุณภาพที่เทียบเคียงกันได้⁵⁷ ความต้องการและความนิยมของผู้บริโภคยังคงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่คล้ายคลึงกันในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจในประเด็นด้าน ESG ตัวอย่างเช่น จากการสำรวจ Global Consumer Insights Survey โดย PWC เมื่อไม่นานนี้ จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้าน ESG มีผลกระทบต่อพฤติกรรมกรใช้จ่ายใช้สอยของผู้บริโภคจำนวนครึ่งหนึ่งของผู้บริโภคที่ได้รับ การสำรวจทั้งหมด⁵⁸

พนักงาน เป้าหมาย SDGs สามารถช่วยนายจ้างในการว่าจ้างและรักษาพนักงานที่มีความสามารถ ซึ่งสุดท้ายแล้วจะช่วยพัฒนาผลการดำเนินงานของบริษัท เป้าหมาย SDGs สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการคัดเลือกพนักงานรุ่นใหม่ที่มีค่านิยมสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs⁵⁹ เข้าทำงาน ตัวอย่างเช่น พนักงานของบริษัท Unilever ร้อยละ 76 รู้สึกว่าบทบาทในการทำงานของตนทำให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ และประมาณครึ่งหนึ่งของพนักงานใหม่ทั้งหมดที่เข้ามาทำงานกับบริษัทจากวิทยาลัยอ้างถึงนโยบายด้านจรรยาบรรณและความยั่งยืนของ Unilever ว่าเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาอยากเข้าร่วมทำงานที่บริษัทนี้⁶⁰ เมื่อบริษัทเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร (corporate citizenship) เช่น บทบาทหรือความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่มีต่อสังคม เป้าหมาย SDGs จึงเป็นหนทางให้บริษัทสามารถสร้างความแตกต่างให้ตนเองได้ในโลกที่ธุรกิจกำลังแข่งขันกันอย่างดุเดือดทั่วโลกเพื่อเสาะหาทักษะทางเทคนิคและทางวิชาชีพที่ขาดแคลนอย่างต่อเนื่อง^{61, 62}

สำหรับการผลักดันให้บริษัทมุ่งหน้าสู่เป้าหมายด้านความหลากหลายและการมีส่วนร่วมทางสังคม เป้าหมาย SDGs จะทำให้บริษัทมีผลประโยชน์ที่ดียิ่งขึ้น มีหลักฐานมากขึ้นที่แสดงให้เห็นว่าการมีพนักงานที่มีความหลากหลายทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น จากการสำรวจทั่วโลกโดย McKinsey พบว่าผลการดำเนินงานระหว่างบริษัทที่มีความหลากหลายทางเพศสภาพมากที่สุดและน้อยที่สุดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ร้อยละ 48) และหากแบ่งจำนวนบริษัทออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆ กัน จะพบว่าบริษัทที่มีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์และวัฒนธรรมมากที่สุดในส่วนที่หนึ่งจากทั้งสี่ส่วน มีผลกำไรที่ดีกว่าบริษัทที่อยู่ในส่วนที่สี่มากถึงร้อยละ 36 ในปี พ.ศ. 2562^{63, 64}

ผู้จัดหาสินค้าและบริการ การนำเป้าหมาย SDGs มาใช้นั้นสามารถเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวของห่วงโซ่อุปทานและป้องกันห่วงโซ่อุปทานจากการหยุดชะงัก ระบาดใหญ่โควิด-19 ได้เผยให้เห็นถึงความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก และแสดงให้เห็นว่าการหยุดชะงักสามารถสร้างความเสียหายให้กับธุรกิจ เศรษฐกิจ ทั่วโลก รวมถึงภาคสาธารณสุขได้อย่างไรบ้าง เห็นได้จากสถิติร้อยละ 94 ของบริษัทที่ติดอันดับใน Fortune 1000 ต้องประสบกับการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานจาก ระบาดใหญ่โควิด-19⁶⁵

การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานอาจสร้างความเสียหายให้กับชื่อเสียงของบริษัท หากการบริหารจัดการปัญหาด้านห่วงโซ่อุปทานทำได้ไม่ดี ปัญหาเหล่านี้ อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง เช่น เหตุการณ์ฆ่าตัวตายที่มีสาเหตุมาจากการได้ค่าตอบแทนต่ำและสภาพการทำงานที่โหดร้ายที่นิคมอุตสาหกรรมในเซินเจิ้น ประเทศจีนเมื่อปี พ.ศ. 2553⁶⁶ เช่นเดียวกับการเสียชีวิตจากเหตุการณ์โรงงานสิ่งทอถล่มและเหตุการณ์อัคคีภัยในโรงงานที่ตากา ประเทศบังคลาเทศเมื่อปี พ.ศ. 2556⁶⁷ เหตุการณ์เหล่านี้เน้นย้ำถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพการทำงานที่เลวร้ายและไม่ปลอดภัย และแสดงให้เห็นว่าการกำกับดูแลห่วงโซ่อุปทานที่อ่อนแอ นำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ ร้ายแรงได้

การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีจริยธรรมจะสามารถช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายด้านความยั่งยืนได้ โดยลดต้นทุน และปรับปรุงภาพลักษณ์ขององค์กรให้ดีขึ้น⁶⁸ ตัวอย่างเช่น ห่วงโซ่อุปทานที่ยั่งยืนจะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต โดยการลดของเสียและทำให้พนักงานมีขวัญกำลังใจและมีผลผลิตที่ดีขึ้น การยอมรับเป้าหมาย SDGs สามารถช่วยให้บริษัทลดผลกระทบต่อทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และความไว้วางใจในหมู่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน⁶⁹

ชุมชน การดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs สามารถช่วยให้บริษัทจัดการความเสี่ยง และรับประกันว่าบริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในชุมชน ความโปร่งใสและการรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ในชุมชนที่เหนียวแน่น ค่าความนิยมจากรัฐบาลและความเคารพจากประชากรในท้องถิ่นสามารถลดผลกระทบ ทางการเมืองและความเสี่ยงด้านการกำกับดูแลได้ และผลตอบแทนที่บริษัทจะได้รับคือการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในบริบทของท้องถิ่น ในโลกปัจจุบันนี้ เนื่องด้วย ความรวดเร็วในการถ่ายทอดข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การบรรเทาความเสี่ยงเหล่านี้ยิ่งทวีความสำคัญขึ้น

ตัวอย่างเช่น บริษัทผลิตเครื่องดื่มที่ประกอบธุรกิจในชุมชนใช้น้ำปริมาณมากในการผลิตจากแหล่งน้ำในท้องถิ่น และกลายเป็นบริษัทต้องแก่งแย่งกับชุมชนในท้องถิ่นใน การใช้ทรัพยากรน้ำดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อบริษัทเหล่านี้ดำเนินกลยุทธ์ทางธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 6 ของ SDGs – น้ำสะอาดและสุขอนามัย บริษัทอาจ ลงทุนเพื่อบริหารจัดการบริเวณลุ่มน้ำที่เพิ่มขึ้น โดยพยายามที่จะทดแทนน้ำในชั้นหินอุ้มน้ำที่บริษัทใช้ ซึ่งเป็นการกำหนดพันธกรณีของบริษัทในการทำให้ชุมชนในภูมิภาคที่ ชาดแคลนน้ำสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้⁷⁰

เป็นที่เห็นได้ชัดว่าการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs และการบูรณาการเป้าหมายเหล่านี้ไว้ในวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติขององค์กรจะช่วยทำให้ธุรกิจ สามารถสร้างมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้มีศักยภาพในการลงทุน ผู้บริโภค พนักงาน ผู้จัดหาสินค้าและบริการ และชุมชน ซึ่งจะกลายเป็น เหตุผลทางธุรกิจที่สนับสนุนการทำธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการที่ธุรกิจสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม ได้บรรยายไว้ในภาคผนวก 1

3.4 เปรียบเทียบหลักการ ESG กับผลกระทบและเป้าหมาย SDGs

หลักการ ESG ผลกระทบ และเป้าหมาย SDGs ต่างเป็นคำที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดแต่ก็มีความแตกต่างกันที่สำคัญ หลักการ ESG ให้ความสำคัญกับผลกระทบจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) สังคม (Social) และธรรมาภิบาล (Governance) ที่มีต่อผลการดำเนินงาน (ทางการเงิน) ของบริษัท ในขณะที่เป้าหมาย SDGs และแนวทางต่างๆ ให้ความสำคัญกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจของบริษัทที่มีต่อผู้อื่นมากกว่า หลักการ ESG วัดปัจจัยที่นักลงทุน ผู้ให้คะแนนด้าน ESG หรือผู้อื่นเชื่อว่าผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม (ตัวอย่างเช่น จากความเสียหายต่อชื่อเสียง ความสามารถในการดึงดูดและรักษาพนักงาน ผู้จัดการสินค้าและบริการให้ทำงานกับองค์กร รวมถึงผู้บริโภค เป็นต้น) เป้าหมาย SDGs และผลกระทบจะมีมุมมองที่กว้างกว่านั้น กล่าวคือ เป็นการวัดผลกระทบด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และ/หรือ เศรษฐกิจที่บริษัทมีต่อเป้าหมาย SDGs หรือผู้คน และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนผลการดำเนินงานของบริษัท ด้วยเหตุนี้ หลักการ ESG จึงมักให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยงเชิงองค์กรมากกว่า ในขณะที่เป้าหมาย SDGs และผลกระทบมุ่งเน้นการสร้างผลกระทบสุทธิทางบวก (โดยการเพิ่มผลกระทบทางบวกให้ได้มากที่สุด ในขณะที่รับรู้และลดผลกระทบในทางลบไม่ว่าผลกระทบนั้นจะมีนัยสำคัญทางการเงินที่เห็นได้ชัดหรือไม่ก็ตาม)

หลักการด้าน ESG วัดผลความพยายาม ในขณะที่การวัดผลกระทบ (เป้าหมาย SDGs) จะเป็นการวัดผลลัพธ์และผลกระทบ จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (NYU) พบว่า ร้อยละ 92 จาก 1,750 ตัวชี้วัดด้านสังคม ('S' indicators) ใช้เพื่อวัดผลความพยายามของบริษัท เช่น การออกนโยบายหรือกำหนดพันธกิจ การดำเนินการตรวจสอบภายใน การประเมินความเสี่ยง หรือการฝึกอบรม การมีส่วนร่วมในองค์กรสมาชิก หรือการร่วมมืออื่นๆ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมต่างๆ⁷¹

โดยปกติแล้ว *หลักการ ESG มักวัดผล “ความพยายาม” กิจกรรม และผลลัพธ์* โดยการตั้งคำถามว่า

ด้านสิ่งแวดล้อม บริษัทดำเนินการในฐานะผู้พิทักษ์ธรรมชาติอย่างไร ตัวอย่างเช่น การลดผลกระทบด้านสภาพภูมิอากาศ การบริหารจัดการทรัพยากร การนำแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ และการเปิดเผยการรายงานด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับบริษัท

ด้านสังคม บริษัทบริหารความสัมพันธ์กับพนักงาน ผู้จัดการสินค้าและบริการ ลูกค้า และชุมชนในพื้นที่ที่ตนประกอบธุรกิจอย่างไร ตัวอย่างเช่น การปกป้องข้อมูลและความเป็นส่วนตัว ที่มีการบริหารที่หลากหลาย การส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน การเพิ่มขวัญกำลังใจของพนักงาน และการลดอัตราการลาออก

ด้านธรรมาภิบาล บริษัทดำเนินการอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการจัดการกับฝ่ายบริหารของบริษัท การจ่ายค่าตอบแทนผู้บริหาร การตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และสิทธิของผู้ถือหุ้น ตัวอย่างเช่น การมีการจัดการข้อมูลที่เหมาะสม การคุ้มครองสิทธิของผู้ถือหุ้น การกำหนดภาวะรับผิดของคณะกรรมการ และการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

ในทางกลับกัน *ผลกระทบ รวมถึงเป้าหมาย SDGs ให้ความสำคัญกับผลกระทบ (ทั้งทางบวกและทางลบ) ที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการปฏิบัติการของบริษัท และผลิตภัณฑ์หรือบริการที่บริษัทเป็นผู้ผลิต* ตัวอย่างประกอบด้วยการปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษาหรือภาวะสุขภาพ การลดความยากจน การมีฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น เป็นต้น เมื่อบริษัทให้ความสำคัญมากกว่าเพียงแค่การมีมาตรการทาง ESG ที่เหมาะสม การวัดผลกระทบช่วยทำให้มั่นใจว่ารูปแบบธุรกิจจะทำให้บริษัทบรรลุเป้าหมายที่เจาะจง (เช่น เป้าหมาย SDGs) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมโดยมีหลักฐานของผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย

บทที่ 1 ของคู่มือนี้เป็นการแนะนำเป้าหมาย SDGs และเน้นย้ำความคืบหน้าของประเทศไทยในเรื่องเป้าหมาย SDGs และเนื้อหาในส่วนนี้ยังอธิบายถึงเหตุผลที่บริษัทควรประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs รวมถึงเปรียบเทียบแนวความคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ESG และผลกระทบ ในบทที่ 2 จะเป็นการอธิบายขั้นตอนการวัดและการจัดการผลกระทบ (IMM) ที่สำคัญที่จะช่วยสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการทำ IMM ภายในบริษัท

บทที่ 2 การวัดและการจัดการผลกระทบ

ดังที่ได้อธิบายไปแล้วในบทที่ 1 ของคู่มือเล่มนี้ แนวปฏิบัติด้านการวัดและการจัดการผลกระทบ (IMM) ทำให้ธุรกิจสามารถบูรณาการข้อพิจารณาด้านเป้าหมาย SDGs และผลกระทบไว้ในแนวปฏิบัติด้านการบริหารของตน ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถเพิ่มผลกระทบสุทธิทางบวก และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ได้ผ่านการเปิดเผยในรายงาน One Report ของตน

ในบทที่ 2 นี้จะเป็นการหารือเกี่ยวกับขั้นตอนหลักในการวัดและการจัดการผลกระทบในการดำเนินงานและการรายงานของบริษัท เพื่อช่วยให้บริษัทเริ่มต้นทำความเข้าใจ สื่อสาร วัดผล และจัดการผลกระทบที่สำคัญในลักษณะที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (ภาพที่ 7)

ขั้นตอน IMM ในคู่มือนี้สอดคล้องกับองค์ประกอบสี่ประการในมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบที่แตกต่างกันในเส้นทางการสร้างผลกระทบของบริษัท มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ เป็น “แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด” ที่กำหนดกรอบด้าน IMM ที่รอบด้านและครบถ้วนมากกว่า ด้วยการใช้นี้ บริษัทจะสามารถบูรณาการความยั่งยืน เป้าหมาย SDGs และการบริหารจัดการผลกระทบไว้ในกลยุทธ์ แนวปฏิบัติด้านการบริหาร ความโปร่งใส ธรรมาภิบาลและกระบวนการตัดสินใจได้ อย่างไรก็ตาม มาตรฐานนี้ครอบคลุมถึงแนวปฏิบัติที่หลากหลายเกี่ยวกับ IMM ซึ่งเกินกว่าที่จะสามารถบรรยายไว้ได้ภายในขอบเขตของคู่มือเล่มนี้ ดังนั้น ผู้ใช้คู่มือเล่มนี้ควรศึกษามาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ และการดำเนินการขององค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการของตนในระยะยาว และเพื่อศึกษาแนวทาง IMM ที่เจาะจงยิ่งขึ้นต่อไป **ภาพที่ 7** ด้านล่างแสดงให้เห็นว่าขั้นตอน IMM แต่ละขั้นตอนในคู่มือเล่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสี่ประการของมาตรฐานอย่างไร (ยุทธศาสตร์ วิธีการจัดการ ความโปร่งใสธรรมาภิบาล) ในขณะที่**ภาคผนวก 2** จะกล่าวถึงองค์ประกอบของมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs ในรายละเอียด

ภาพที่ 7 ขั้นตอน IMM ที่สอดคล้องกับมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ

ขั้นตอน IMM ตามคู่มือเป้าหมาย SDGs		ความสอดคล้องขั้นสูงกับองค์ประกอบของมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs	
ขั้นที่ 1	ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM รวมถึงความยั่งยืนคืออะไร ผลกระทบคืออะไร และการวัดและการจัดการผลกระทบคืออะไร กำหนดพันธกรณีในด้านความยั่งยืนของบริษัทของท่าน	กลยุทธ์	
ขั้นที่ 2	ระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงจัดทำแผนงานที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และทำความเข้าใจว่าจะสามารถมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดห่วงโซ่อุปทานได้อย่างไร	กลยุทธ์	
ขั้นที่ 3	จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ รวมถึงวิเคราะห์ประเด็นสำคัญทางธุรกิจ (materiality analysis) จัดทำแผนที่และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่อุปทานค่าของธุรกิจกำหนดเป้าหมายและระบุผลกระทบทำมิติของแต่ละเป้าหมาย	กลยุทธ์	
ขั้นที่ 4	วางแผนสำหรับผลกระทบ โดยการจัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์ เลือกตัวชี้วัด กำหนดเส้นฐาน และเป้าประสงค์	วิธีการจัดการ	
ขั้นที่ 5	การวัดกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ รวมถึงการติดตามผลลัพธ์และการเก็บรวบรวมข้อมูล การบูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจและการตัดสินใจ การจัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ และการเสริมสร้างพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล	วิธีการจัดการ	ธรรมาภิบาล
ขั้นที่ 6	การรายงานความคืบหน้าของผลกระทบซึ่งสอดคล้องกับรายงาน One Report	ความโปร่งใส	

บทที่ 2 จะกล่าวถึงขั้นที่ 1-5 ต่อไปรายละเอียดดังที่ปรากฏด้านล่าง ขั้นที่ 6 ว่าด้วยการรายงานความคืบหน้าของผลกระทบซึ่งสอดคล้องกับรายงาน One Report จะได้รับการกล่าวถึงในบทที่ 3 ของคู่มือเล่มนี้

ขั้นที่ 1

ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM และการกำหนดพันธกรณี ด้านความยั่งยืนของบริษัท

การทำความเข้าใจ IMM ประกอบด้วย การทำความเข้าใจ 1) การพัฒนาที่ยั่งยืน 2) ผลกระทบ และ 3) การวัดและการจัดการผลกระทบ เนื้อหาในส่วนนี้จะแนะนำภาพสังเขปให้ผู้อ่านรู้จักกับคำศัพท์เหล่านี้ และบริบททางธุรกิจเพื่อให้บริษัทสามารถกำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ของตนได้

การพัฒนาที่ยั่งยืนคืออะไร

ดังที่ได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ การพัฒนาที่ยั่งยืนคือการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการในปัจจุบัน โดยต้องไม่เป็นการบั่นทอนความสามารถของคนในรุ่นต่อไปในการตอบสนองต่อความต้องการของพวกเขา เป้าหมาย SDGs เป็นหลักเกณฑ์ขั้นต่ำของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติเห็นพ้องตรงกันว่ามีความจำเป็นเพื่อรับประกันอนาคตร่วมกันของเรา

สิ่งที่เป็นรากฐานของธุรกิจที่ยั่งยืน ได้แก่ ความจำเป็นในการให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในธุรกิจ เป็นจุดเปลี่ยนที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นทุนนิยมของผู้ถือหุ้นเป็นทุนนิยมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุนนิยมของผู้ถือหุ้นหมายถึงการที่บริษัทให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นแต่เพียงอย่างเดียว มุ่งตอบสนองผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก – มักให้ความสำคัญกับผลตอบแทนระยะสั้น ในทางกลับกัน ดังที่ได้กล่าวไว้ในส่วนที่ 3.3 ว่า ทุนนิยมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แก่การสร้างคุณค่าระยะยาว ไม่ใช่เพียงเฉพาะแก่ผู้ถือหุ้นแต่ยังรวมถึงลูกค้า ผู้จัดหาสินค้าและบริการ พนักงาน และชุมชน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ การสร้างความมั่นคงให้กับพนักงาน เคารพสิทธิมนุษยชนและเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีให้กับชุมชน ซึ่งจะเป็นโอกาสในการเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัว ความยั่งยืน และผลประกอบการของบริษัทในอนาคต

ผลกระทบคืออะไร

ผลกระทบเป็นคำที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน และเป็นคำที่องค์กรหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจต่างๆ รัฐบาล และประชาชนทั่วไปให้ความสนใจในปัจจุบันก่อนที่บริษัทจะสามารถสร้างผลกระทบได้ บริษัทจำเป็นต้องกำหนดและทำความเข้าใจคำว่า “ผลกระทบ” ให้ชัดเจนเสียก่อน

การทำความเข้าใจและกำหนดกรอบของผลกระทบให้ชัดเจน เป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการสร้างผลกระทบ วิธีการที่ธุรกิจกำหนดกรอบผลกระทบ หรือปัญหาที่บริษัทพยายามจะแก้ไขอาจมีผลในการกำหนดทิศทางที่ธุรกิจจะมีส่วนร่วมในการสร้างผลกระทบเหล่านั้นด้วย ตัวอย่างเช่น สิ่งที่ธุรกิจกำหนดไว้ว่าเป็นผลกระทบ ไม่ว่าจะอย่างใดหรือหลายอย่าง (เช่น การลดความยากจน หรือการมีส่วนร่วมในการสร้างสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี) จะเป็นตัวกำหนดว่าธุรกิจจะต้องดำเนินการอย่างไรให้ผลิตภัณฑ์และบริการของตนสอดคล้องกับการบรรลุผลกระทบดังกล่าว (เช่น การตั้งราคาผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ทำให้คนยากจนสามารถเข้าถึงได้ หรือออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างผลกระทบด้านสุขภาพของผู้บริโภคที่จับต้องได้) วิธีการกำหนดกรอบผลกระทบจะเป็นตัวกำหนดวิธีการที่บริษัท รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับรู้ถึงความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการรับรู้ความสำเร็จเหล่านั้นสัมพันธ์กับวิธีการที่บริษัทมีส่วนร่วมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ในบริบททางธุรกิจ ผลกระทบได้แก่ผลกระทบที่องค์กรธุรกิจสร้างขึ้นให้กับผู้คนและสิ่งแวดล้อม ผลดังกล่าวอาจรวมถึงการลดความยากจน การหลีกเลี่ยงการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การพัฒนาสุขภาพเด็กให้ดีขึ้น การลดการเสียชีวิตของมารดา และอื่นๆ โดยนัยแล้ว ผลกระทบหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวในแง่คุณค่าความเป็นอยู่ที่ดี ที่เกิดจากการดำเนินการหรือการตัดสินใจขององค์กรไม่ว่าโดยตรงผ่านสินค้า บริการ หรือการปฏิบัติการของบริษัท หรือโดยอ้อมผ่านห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่คุณค่า⁷²

ผลกระทบอาจมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา และทั้งทางตรงและทางอ้อม⁷³ ตัวอย่างเช่น บริษัทอาจเพิ่มพูนทักษะของคนในท้องถิ่นเพื่อการทำงานในโรงงานของบริษัทเอง และอัตราการว่างงานที่ลดลงในชุมชนท้องถิ่นอาจเป็นผลกระทบทางบวกที่บริษัทมีเจตนาจากการเพิ่มพูนทักษะดังกล่าว ในการนี้ผลกระทบทางบวกที่ไม่เจตนาอาจเป็นอัตราการสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นในระยะยาว เนื่องจากพนักงานที่ได้รับการเพิ่มพูนทักษะและจ้างงานสามารถส่งเสียลูกให้เรียนหนังสือได้ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบทางลบที่ไม่เจตนาอาจเป็นความไม่เท่าเทียมด้านรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นระหว่างพนักงานที่ได้รับและไม่ได้รับการจ้างงาน ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมในชุมชนท้องถิ่นที่รุนแรงขึ้น

ผลกระทบโดยตรง หมายถึงผลกระทบที่มีจุดสัมผัสโดยตรงระหว่างผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างหนึ่งและผู้คนที่เป็นเป้าหมายของผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นๆ เช่น แอปพลิเคชันที่เด็กนักเรียนใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของตน ในทางกลับกัน ผลกระทบทางอ้อมอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้รับผลกระทบโดยทางอ้อมเท่านั้น (เช่น ผ่านบุคคลอื่นๆ) เช่น ซอฟต์แวร์ที่พัฒนาให้กับโรงเรียนที่ส่งผลกระทบทางอ้อมแก่นักเรียนผ่านการให้บริการด้านการศึกษาที่ดีขึ้น

ผลกระทบสามารถมีได้หลากหลายมิติ ซึ่งจะได้กล่าวใน **ขั้นที่ 3** ต่อไป

การวัดและจัดการผลกระทบ (IMM) คืออะไร

การวัดและจัดการผลกระทบ (Impact Measurement and Management หรือ IMM) หมายถึง การระบุและพิจารณาถึงผลทางบวกและทางลบของการดำเนินธุรกิจขององค์กรที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อม และคิดค้นหาวิธีการที่จะบรรเทาผลทางลบ และเพิ่มพูนผลทางบวกเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรเอง⁷⁴ การระบุผลทางบวกและทางลบ ไม่ได้จำกัดเฉพาะผลระยะสั้นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผลระยะยาวที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมด้วย เมื่อเราจำแนกรายละเอียดของ IMM ในเชิงลึก เราจะสามารถกำหนดการวัดผลกระทบ และการจัดการผลกระทบโดยแยกต่างหากจากกันได้

การวัดผลกระทบ ได้แก่ การกำหนดปริมาณของผลทางตรงหรือทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัท⁷⁵ ซึ่งรวมถึงการกำหนดว่าต้องวัดผลอะไรบ้าง การวิเคราะห์ข้อมูล และการวัดความคืบหน้าเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ โดยการติดตามผลที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ที่เจาะจง และตัวชี้วัดผลกระทบ หรือการวัดความคืบหน้า ซึ่งการดำเนินการนี้ต้องใช้วิธีการและแนวทางที่แตกต่างกันเพื่อวัดผลกระทบ เช่น การสำรวจการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย **ผลตอบแทนการลงทุนทางสังคม** (Social Return on Investment หรือ SROI), **การเปรียบเทียบก่อน-หลัง**, **ความแตกต่างในความแตกต่าง** (Difference-in-Differences หรือ DID) และ **การทดลองสุ่มแบบมีกลุ่มควบคุม** (Randomized Control Trials หรือ RCTs)

การจัดการผลกระทบ ครอบคลุมการจัดตั้งระบบและกระบวนการที่จะกำหนดทิศทางให้ธุรกิจสามารถบรรลุเป้าหมายด้านผลกระทบของตนได้โดยประสบความสำเร็จ ระบบ กระบวนการ วัฒนธรรม และขีดความสามารถ จะทำให้องค์กรสามารถจัดการและใช้ประโยชน์จากผลกระทบได้อย่างต่อเนื่อง⁷⁶ (Esade Center for Social Impact) การแสดงความคิดเห็นต่อการตัดสินใจในบริษัทนั้นมีความสำคัญต่อการสะท้อนมุมมองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องความสำเร็จและเช่นเดียวกับการปิดช่องว่างในการดำเนินงาน และการปรับปรุงเพื่ออนาคต (มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs) การจัดการผลกระทบควรหมายถึงการบูรณาการความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ และวิธีการจัดการของบริษัทอย่างเต็มรูปแบบ (รวมถึง การทำให้วัฒนธรรมองค์กร ระบบ โครงสร้าง และแรงจูงใจสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่ได้รับการบูรณาการแล้ว) รวมถึงความโปร่งใส และแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล โดยมุ่งใช้ข้อมูลด้านผลกระทบเพื่อกำหนดทางเลือก ตัดสินใจเลือกจากทางเลือกเหล่านั้น และจัดการกับส่วนได้ส่วนเสียเพื่อบรรลุผลกระทบสุทธิทางบวกจากการดำเนินการดังกล่าว

โดยภาพรวมแล้ว วัตถุประสงค์ของ IMM ได้แก่ การตัดสินใจที่ดีขึ้นเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานของธุรกิจและเพื่อเพิ่มผลกระทบทางบวก (รวมถึงการหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบทางลบอย่างมีนัยสำคัญ)

กำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนของบริษัทของท่าน

เมื่อธุรกิจมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบ ความยั่งยืน และ IMM แล้ว ธุรกิจสามารถจัดทำแถลงการณ์ที่ชัดเจนเพื่อแสดงเจตนารมณ์ของธุรกิจในเรื่องความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ได้ ในการจะทำเช่นนั้น ธุรกิจอาจจำเป็นต้องแสดงเหตุผลทางธุรกิจที่จะสนับสนุนความยั่งยืนภายในบริษัทเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการและทีมบริหารอาวุโส (โปรดดู **บทที่ 1 ส่วนที่ 3.3 เหตุใดธุรกิจจึงควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs**) ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมของบริษัท ค่านิยมแบบใดที่มีความสำคัญต่อบริษัท ความยั่งยืนเป็นศูนย์กลางของอนาคตของบริษัทอย่างไร ความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างผลกระทบทางบวก มีความเชื่อมโยงกับความสำเร็จในระยะยาวของบริษัทอย่างไร เพื่อให้พันธกรณีด้านความยั่งยืนได้ปรากฏอยู่ในวิสัยทัศน์ของประธานกรรมการบริหาร วัตถุประสงค์ขององค์กร หรือคำแถลงเจตนารมณ์อื่นๆ

Olam Group เป็นบริษัทตัวอย่างแห่งหนึ่งที่มีมองว่าความยั่งยืนนั้นเป็นศูนย์กลางของธุรกิจหลักของบริษัท Olam เป็นบริษัทอาหารและเกษตรกรรมชั้นนำของโลกซึ่งมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ บริษัทได้สร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขันผ่านโครงการและบริการด้านความยั่งยืนที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและเทคโนโลยี บริษัทที่มีความยั่งยืนเป็นหัวใจของการดำเนินธุรกิจ ทั้งอยู่ในวัตถุประสงค์ของบริษัท และวิสัยทัศน์ของประธานกรรมการบริหาร (**ภาพที่ 8**)

ภาพที่ 8 Olam group: ให้ความยั่งยืนเป็นหัวใจของการดำเนินธุรกิจ

“ความยั่งยืนเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกและได้รับการยอมรับโดยธุรกิจของเราเสมอมา เราไม่ได้ดำเนินการด้านความยั่งยืนในฐานะกิจกรรมที่แยกต่างหากจากการประกอบธุรกิจ”

Suresh Sundararajan ประธานกรรมการบริหารบริษัท Olam ventures

เมื่อปี พ.ศ. 2560 (ค.ศ. 2017) Olam ได้ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของบริษัทเป็น “สร้างระบบใหม่สำหรับเกษตรกรและอาหารทั่วโลก” บนพื้นฐานของการเติบโตอย่างรับผิดชอบ ที่ขับเคลื่อนโดย

- วิสัยทัศน์ของประธานกรรมการบริหารที่มุ่งความยั่งยืนในระยะยาว และการตระหนักว่าการดำเนินงานที่มุ่งสร้างความเสียหายให้น้อยลงนั้นไม่เพียงพอที่จะรับมือกับความท้าทายด้านความยั่งยืนที่เร่งด่วนทั่วโลก
- แรกกัดต้นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใหญ่ที่ต้องการความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการรับผิดชอบต่อสังคมที่มากยิ่งขึ้นตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ที่มา Olam Group: Sustainability As a Competitive Edge – Unlocking Value Through Data, Technology and Innovation, CIIP, 2022; as cited in UNDP SDGs Impact Standards Training of Trainers, 2023

เมื่อบริษัทกำหนดเจตนารมณ์ในเรื่องความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้แล้ว บริษัทควรกำหนดให้ฝ่ายบริหารระดับสูงมีพันธกรณีในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจรวมถึง การให้ฝ่ายบริหารระดับสูงอนุมัติค่าแถลงเจตนารมณ์ และ/หรือ รับรองพันธกรณีดังกล่าวบนเว็บไซต์ของบริษัท และผ่านการสื่อสารภายใน เป็นต้น เมื่อบริษัทกำหนดเป้าหมายด้านผลกระทบที่เจาะจงสำหรับพันธกรณีนี้แล้ว (ขั้นที่ 3) บริษัทสามารถดำเนินการในเชิงลึกเพื่อบูรณาการพันธกรณีและเป้าหมายเข้ากับภาคตัดสินใจทางธุรกิจได้ (ขั้นที่ 5)

หลังจากกำหนดพันธกรณีเพื่อการมีส่วนร่วมของบริษัทในด้านความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้โดยชัดเจนแล้ว บริษัทควรบูรณาการความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้ในเป้าประสงค์และกลยุทธ์ของบริษัทด้วย ซึ่งจะเป็นการรับประกันว่าเป้าประสงค์ของบริษัท (วิสัยทัศน์และภารกิจ) สอดคล้องกับเจตนารมณ์ด้านความยั่งยืนและการสร้างผลกระทบ เป้าประสงค์อย่างกว้างนี้ควรต้องได้รับการปรับให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร – บริษัทจะต้องตัดสินใจว่าจะมีส่วนร่วมในเชิงบวกเพื่อความยั่งยืนอย่างไร และหลังจากนั้นต้องระบุลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์และแผนธุรกิจ ตัวอย่างเช่น พันธกรณีด้านความยั่งยืนจากบริษัท Unilever ได้รับการบูรณาการไว้ในเป้าประสงค์และกลยุทธ์ของบริษัทผ่าน Unilever Compass for Sustainable Growth (เข็มทิศยูนิลีเวอร์เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน) (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 พันธกรณีและกลยุทธ์ด้านความยั่งยืนของบริษัท ยูนิลีเวอร์ ประเทศไทย

สิ่งแวดล้อมและสังคม

เราคือ บริษัทผู้ผลิตสินค้าแบรนด์ต่างๆ และพนักงานที่มีเป้าประสงค์ที่ชัดเจน การสร้างที่อยู่อาศัยที่สามารถอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

เรามุ่งมั่นที่จะพิสูจน์ว่ารูปแบบธุรกิจที่นำโดยเป้าประสงค์และเหมาะกับขนาดของเรา จะสามารถทำให้เกิดผลงานที่เหนือกว่า เชื่อมที่ศูนย์นิเวศเป็นกลยุทธ์ของเรา ในการสร้างความเติบโตที่สม่ำเสมอ แข่งขันได้ ทำกำไร และมีความรับผิดชอบต่อ

แนวทางสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของ Unilever

วิสัยทัศน์ของเรา คือการเป็นผู้นำในการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดทางการเงินของเรา การเติบโตอย่างต่อเนื่อง และความสามารถในการแข่งขันที่จะทำให้เราสร้างผลตอบแทนการลงทุนโดยรวม (Total Shareholder Return – TSR) สูงสุด ติดหนึ่งในสามอันดับแรก

เราต้องดำเนินการในส่วนใดบ้าง

ผลักดันให้เกิดการเติบโตทางธุรกิจที่สูงในทั้ง 5 กลุ่มธุรกิจ

ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงาม (รวมถึงผลิตภัณฑ์ความงามและสุขภาพระดับเพรสซิ่ง)

ผลิตภัณฑ์ดูแลร่างกาย

ผลิตภัณฑ์ดูแลบ้าน

ผลิตภัณฑ์โภชนาการ

ผลิตภัณฑ์ไอศกรีม

สู่ด้วยแบรนด์ของเรา ผ่านผลิตภัณฑ์ชั้นเลิศ นวัตกรรม และเป้าหมายเชิงสังคม

เหนือกว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่แตกต่าง

มีการดำเนินงานเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สร้างเสริมสุขภาพ ความมั่นใจ และสุขภาวะ

ส่งเสริมสังคมที่ยุติธรรมและไม่แบ่งแยก

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในตลาดที่มีการเติบโตสูง

สหรัฐอเมริกา อินเดีย และจีน

จับจุดแข็งของตลาดเกิดใหม่

เป็นผู้นำในช่องทางแห่งอนาคต

เร่งพัฒนาการพาณิชย์ดิจิทัล

เหนือกว่าด้วยลูกค้าชั้นเลิศ

สร้างคุณค่าให้แก่สินค้าประเภทต่างๆ

ที่มา คัดย่อมาจาก <https://www.unilever.com/planet-and-society/>

ในภาพรวมแล้ว จากขั้นที่ 1 บริษัทสามารถเข้าใจได้ว่าตนสร้างผลกระทบอะไร และเพื่อใคร และกำหนดพันธกรณีในการสร้างผลกระทบดังกล่าว โดยทำให้พันธกรณีนั้นเป็นศูนย์กลางของการดำเนิน “ธุรกิจตามปกติ” ของบริษัท ประการต่อมา บริษัทสามารถระบุได้ว่าใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ บริษัทสามารถมีส่วนร่วมกับบุคคลเหล่านั้นได้ ดังที่ได้อธิบายไว้ในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2

การระบุและการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ขั้นที่สองนี้ประกอบด้วย การทำความเข้าใจว่าใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ และการเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ เพื่อทำความเข้าใจว่าสิ่งใดที่มีความสำคัญสำหรับพวกเขา รวมถึงพวกเขาได้รับผลกระทบจากบริษัทและการดำเนินการของบริษัทอย่างไร ขั้นนี้แบ่งออกเป็น การจัดทำแผนที่ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปรากฏตามรายละเอียดด้านล่าง

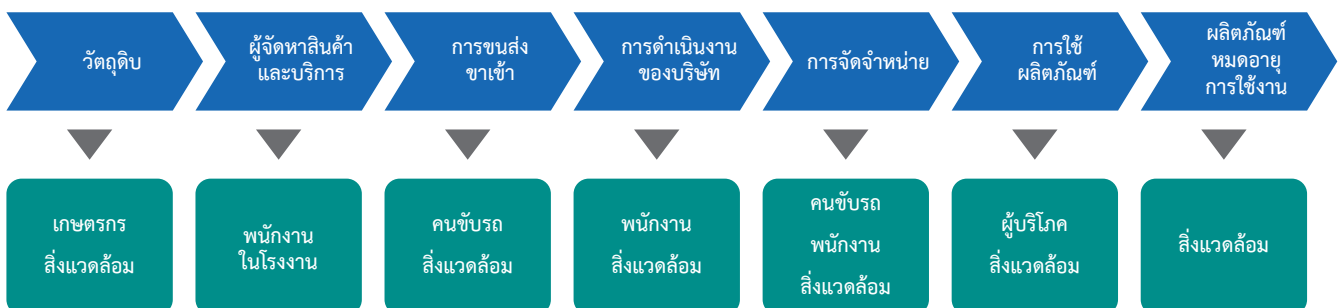
การจัดทำแผนที่ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีผลประโยชน์ที่อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของบริษัท⁷⁷ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคือบุคคลหรือองค์กรที่ต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากกิจกรรมของบริษัทของท่าน หรือผู้ที่ก่อให้เกิดกิจกรรมภายใต้การวิเคราะห์⁷⁸ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเภทแรกอาจรวมถึง ลูกค้าที่ได้ประโยชน์จากการมีสุขภาพที่ดีขึ้นเนื่องจากผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัทที่ให้บริการด้านสุขภาพ เป็นต้น ในขณะที่ประเภทหลังอาจรวมถึงพนักงานที่ส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นๆ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น เพื่อรับใช้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด บริษัทควรพิจารณาความเป็นอยู่ที่ดีของสิ่งแวดล้อมว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญที่สุดสำหรับการอยู่รอดและการพัฒนาาร่วมกันของเราทุกคน

เริ่มจากการระบุและการจัดทำแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น การระบุว่าใครบ้างที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจัดทำรายชื่อของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ ซึ่งรายการนี้อาจประกอบด้วยปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคลและองค์กร เช่น ลูกค้า พนักงาน และคนงานอื่นๆ ชุมชนในท้องถิ่น ผู้จัดหาสินค้าและบริการ ตัวแทนจำหน่าย รัฐบาลและหน่วยงานกำกับดูแล ผู้ถือหุ้น และนักลงทุน รวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม⁷⁹ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรรวมถึงบุคคลใดๆ ที่ได้รับผลกระทบ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ) และบุคคลใดๆ ที่ผลประโยชน์ของเขาไม่ได้รับผลกระทบ แต่อาจจะได้รับผลกระทบก็ได้ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจได้รับผลกระทบ)⁸⁰ นอกจากนี้ยังควรพิจารณาถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือที่เพียงพอ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มย่อยที่เสียงของเขาอาจไม่ได้รับการรับฟัง

การจัดทำแผนที่ห่วงโซ่คุณค่าของบริษัทเพื่อระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่านั้นอาจเป็นขั้นตอนเบื้องต้นที่มีประโยชน์ ดังที่ได้กล่าวไว้ใน SDGs Compass หรือคู่มือเพื่อการดำเนินการจากภาคธุรกิจสำหรับเป้าหมาย SDGs ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาห่วงโซ่คุณค่าทั้งหมด จากฐานของวัตถุดิบและการขนส่งเข้า ไปจนถึงขั้นการผลิตและการปฏิบัติการ ไปจนถึงการจำหน่าย การใช้งาน และเมื่อผลิตภัณฑ์หมดอายุการใช้งาน⁸¹ ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้จะช่วยระบุบริเวณที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดผลกระทบไม่ว่าทางบวกหรือทางลบต่อประเด็นที่มีความสำคัญสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นที่บริษัทต้องมีความเข้าใจนโยบายระดับประเทศเช่น ลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ในประเทศ/บริบทที่บริษัทประกอบธุรกิจอยู่ **ภาพที่ 10** แสดงให้เห็นตัวอย่างของห่วงโซ่คุณค่าของบริษัท และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักที่ได้รับ/อาจได้รับผลกระทบ ณ จุดใดจุดหนึ่งในห่วงโซ่ดังกล่าว

ภาพที่ 10 ตัวอย่างของห่วงโซ่คุณค่าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ

ที่มา แถวบน: คัดแปลงมาจาก SDGs Compass: คู่มือเพื่อการดำเนินการจากภาคธุรกิจสำหรับเป้าหมาย SDGs, GRI/UNGC/WBCSD

อีกตัวอย่างหนึ่งของวิธีการแสดงลักษณะของห่วงโซ่คุณค่าเป็นตัวอย่างจากบริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทในประเทศไทยที่ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายอะไหล่ยานยนต์ ซึ่งบริษัทได้แสดงภาพของห่วงโซ่คุณค่าไว้ด้านล่าง (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11 บริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน): ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ – ตัวอย่าง

ผู้จัดหาสินค้าและบริการ

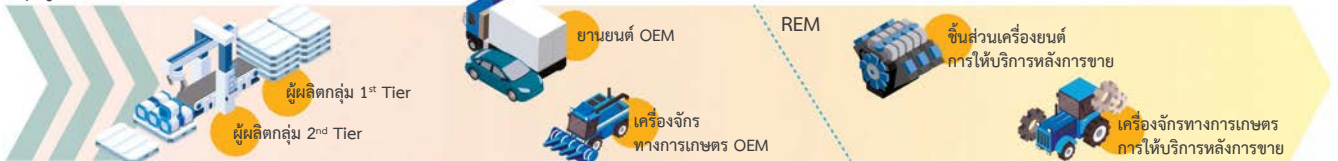
ชิ้นส่วน/องค์ประกอบ/โมดูล/ผู้จัดหาสินค้าและบริการ

กระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะ (Smart)

กลุ่มลูกค้า OEM

กลุ่มลูกค้า

ที่มา รายงานความยั่งยืนปี พ.ศ. 2564 ของบริษัท สมบูรณ์ แอ็ดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)

จากห่วงโซ่คุณค่า บริษัทสามารถระบุและจัดทำแผนที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของบริษัท จากตัวอย่างจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) หรือธนาคารกรุงศรี ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย ธนาคารกรุงศรีให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธนาคารตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าของธนาคาร ไม่ว่าจะเป็นต้นน้ำหรือปลายน้ำ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการบริหารผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธนาคาร (ภาพที่ 12) แถวด้านบนแสดงให้เห็นถึงห่วงโซ่คุณค่าของธนาคารกรุงศรี และแถวที่สองแสดงแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจัดประเภทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็นเก้ากลุ่ม

ภาพที่ 12 ธนาคารกรุงศรีอยุธยา: ห่วงโซ่คุณค่าและแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ห่วงโซ่คุณค่า

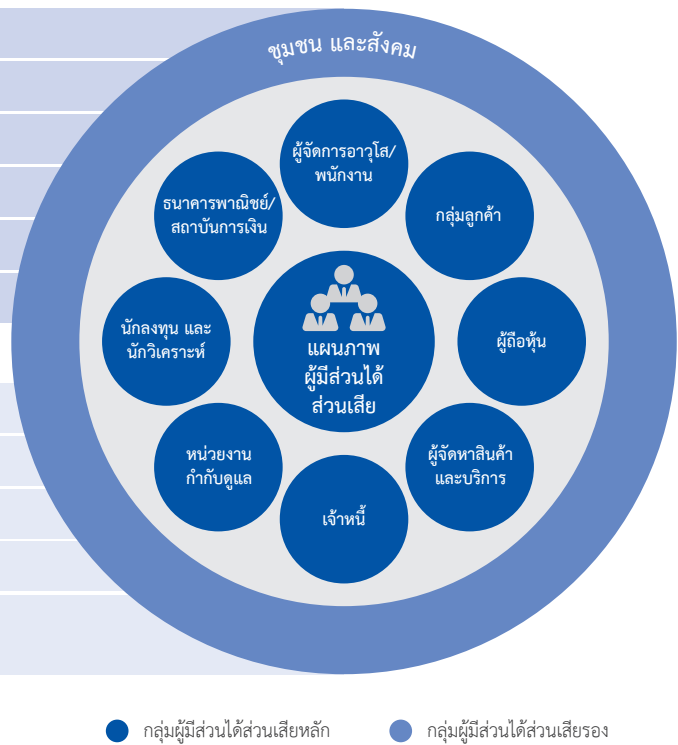
กิจกรรมหลัก

แหล่งเงินทุน
การผลิต/ปฏิบัติการ
การตลาดและการขาย
การเข้าถึงนวัตกรรมและผลิตภัณฑ์ทางการเงิน
ธุรกรรมทางการเงิน
บริการหลังการขาย

กิจกรรมสนับสนุน

การบริหารจัดการความเสี่ยง
การบริหารการจัดซื้อจัดจ้าง
การบริหารทรัพยากรบุคคล
การบริหารจัดการนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
โครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เช่น ระบบบัญชีและการเงิน
การบริหารธุรกิจ งานด้านกฎหมาย เป็นต้น

แผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ที่มา แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายงานประจำปี พ.ศ. 2564 ของธนาคารกรุงศรี (แบบฟอร์ม 56-1 One Report)

ขั้นตอนที่สองเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจว่า ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจและการมีส่วนร่วมกับเขาเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่สำคัญ รวมถึงผลกระทบที่เขาได้รับจากบริษัทและการดำเนินงาน โดยขั้นตอนนี้แบ่งออกเป็นการทำแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการมีส่วนร่วม ซึ่งมีรายละเอียดด้านล่าง

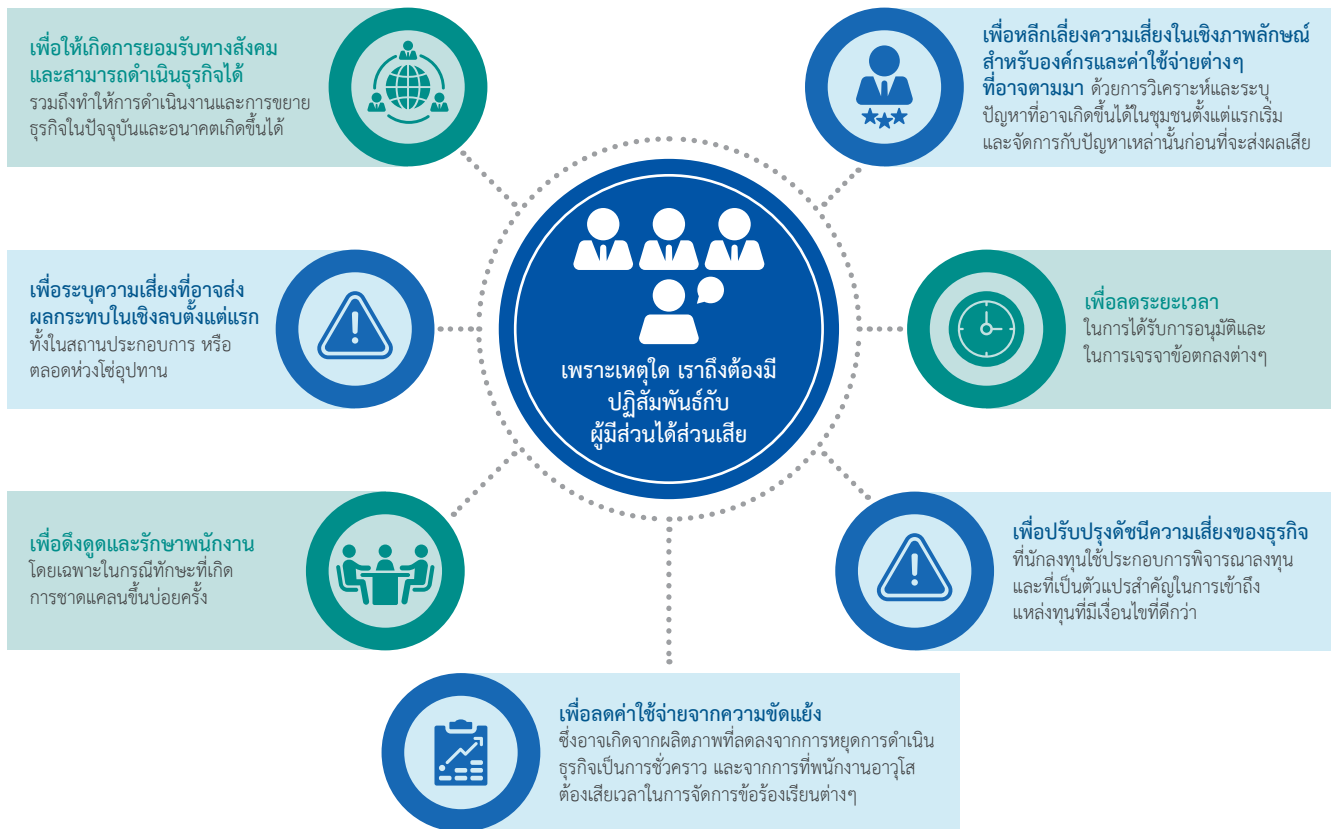
การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ต่อมาให้พิจารณาถึงการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเข้าใจมุมมองและความกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับผลกระทบของบริษัทที่มีต่อพวกเขาทั้งในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหมายถึงการเข้าใจว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใดสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายใด (ผลที่เกิดจากกิจกรรมและการดำเนินงานของบริษัท) และการเปลี่ยนแปลงใดที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับพวกเขา ซึ่งอาจทำได้โดยการพูดคุยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเอง รวบรวมข้อมูลจากพนักงานของบริษัท หรือบุคคลอื่นๆ ที่ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงใดที่กำลังเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และใช้การวิจัยระดับทฤษฎีเพื่อช่วยเปรียบเทียบข้อมูลเหล่านั้นที่รวบรวมมาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยกระบวนการนี้ บริษัทจะสามารถเข้าใจได้ว่าผลลัพธ์แบบใดที่มีความสำคัญอย่างแท้จริงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (และเข้าใจได้ว่าผลลัพธ์เหล่านั้นมีความสำคัญหรือ “เป็นสาระสำคัญ” สำหรับบริษัทหรือไม่) การเข้าใจลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะทำให้บริษัทสามารถจัดทำรายการผลกระทบที่สำคัญสำหรับปัจจุบันและอนาคตได้ ตัวอย่างเช่น บริษัทที่พัฒนาที่อยู่อาศัยให้กับครอบครัวที่มีรายได้น้อย ลำดับความสำคัญและผลกระทบที่มีความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจมีความแตกต่างไปจากลำดับความสำคัญและผลกระทบของบริษัทที่พัฒนาที่อยู่อาศัยระดับกลางถึงระดับสูงเป็นหลัก

ในขั้นตอนนี้ ธุรกิจจะต้องไม่มองข้ามประเด็นที่มีความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่บริษัทอาจไม่เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับบริษัทของตน ประเด็นเหล่านี้อาจแสดงถึงโอกาสที่จะพิจารณา “ปรับเปลี่ยน” กลยุทธ์หรือโอกาสในการสร้างความร่วมมือ ตัวอย่างเช่น บริษัทที่ประกอบธุรกิจสถานศึกษาท่อนวัยเรียนในพื้นที่รายได้น้อยอาจเสนอให้ใช้สถานที่ของตนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายเพื่อให้บริการออโรลบำบัด (Speech Therapy) หรือบริการอื่นๆ ที่มีความสำคัญกับชุมชน โดยร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ท่านสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการนี้และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องได้ที่มาตรฐานของ SVI ในการปรับใช้หลักการที่ 1 การให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (SVI's Standard on applying Principle 1: Involve Stakeholders)

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นความคาดหวังของการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสำคัญมากต่อความรับผิดชอบต่อเรื่องการเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งที่กำหนดไว้ในหลักการของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน และยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแนวปฏิบัติในการตรวจสอบธุรกิจของ OECD สำหรับการค้าเงินธุรกิจที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังเป็นหลักการข้อแรกจากทั้งหมดเจ็ดข้อของหลักการของคุณค่าทางสังคมที่กำหนดโดย Social Value International ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำแนวทางให้กับองค์กรและปัจเจกบุคคลจากทุกภาคส่วนว่าด้วยแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพิจารณาและรายงานคุณค่าทางสังคม¹¹ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการระบุและหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของบริษัทและสามารถสร้างเหตุผลทางธุรกิจที่ดีได้ด้วย¹² **ภาพที่ 13** แสดงให้เห็นประโยชน์ทางธุรกิจที่เป็นไปได้จากการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ภาพที่ 13 ประโยชน์ทางธุรกิจจากการมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

พัฒนาขึ้นตาม "OECD Due Diligence Guidance for Meaningful Stakeholder Engagement in the Extractive Sector", OECD, 2016

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหมาย ประกอบด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารสองทาง เจตนาสุจริต รวมถึง การมีส่วนร่วมที่มีการตอบสนองและต่อเนื่อง หากจะให้มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรประกอบด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น ผ่านการประชุม กระบวนการรับฟังความคิดเห็น หรือการให้คำปรึกษา การมีปฏิสัมพันธ์ควรมีลักษณะเป็นการสื่อสารสองทางระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งทั้งสองฝ่ายสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนมุมมองได้อย่างอิสระ และสามารถดำเนินการได้โดยสุจริต ซึ่งหมายความว่าบริษัทจะต้องมีส่วนร่วมโดยมีเจตนาที่จะทำความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของบริษัทอย่างไร และบริษัทต้องมีความพร้อมที่จะรับมือกับผลกระทบที่ร้ายแรงที่ตนก่อขึ้นหรือมีส่วนทำให้เกิดขึ้น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องแสดงถึงผลประโยชน์ เจตนา และความกังวลของตนเองตามความสัตย์จริง (แต่ทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของบริษัทที่จะต้องพิจารณาว่ามีปัจจัยที่อาจสร้างความท้าทายให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการแลกเปลี่ยนมุมมองเชิงลึกของตนได้อย่างตรงไปตรงมาหรือไม่ – ดูเพิ่มเติมด้านล่าง) การมีส่วนร่วมที่มีการตอบสนองหมายความว่าบริษัทเข้าใจบทบาทของตนเองในฐานะผู้มีหน้าที่และมุ่งที่จะตัดสินใจโดยได้รับความเห็นจากผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจนั้น กล่าวคือ บริษัทต้องมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงสิทธิที่อาจได้รับผลกระทบก่อนที่จะดำเนินการตัดสินใจใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลเหล่านั้น และต้องติดตามผลการดำเนินงานของตนด้วย ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องหมายความว่า กิจกรรมเพื่อการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องดำเนินการไปตลอดวงจรชีวิตของการปฏิบัติการหรือกิจกรรม และไม่ใช่ว่าเป็นเพียงความพยายามแบบครั้งเดียวจบ¹³

¹¹ Social Value International นิยามคำว่า "คุณค่าทางสังคม" ไว้ว่า "การกำหนดปริมาณความสำคัญที่ผู้คนมีให้กับการเปลี่ยนแปลงที่พวกเขาต้องประสบในชีวิต"

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจมีความเปราะบางนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ธุรกิจควรอย่างยิ่งที่จะพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ด้อยโอกาสหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียชายขอบ หรือกลุ่มเปราะบางอื่นๆ เช่น ผู้หญิง เด็ก คนพื้นเมือง และแรงงานข้ามชาติ ซึ่งอาจหมายถึงการขจัดอุปสรรคที่อาจขัดขวางการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ภาษา วัฒนธรรม เพศสภาพ และความไม่สมดุลของอำนาจ) ตัวอย่างเช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวาจาในชุมชนที่มีการรู้หนังสือต่ำอาจเป็นหนึ่งในวิธีการดังกล่าว บ่อยครั้งที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เปราะบางที่สุด (เช่น ผู้หญิง เด็ก และชุมชนชายขอบทางสังคม) มักจะเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดโดยกิจกรรมของบริษัท และจำเป็นต้องได้รับความใส่ใจเพิ่มเติมในบริบทของกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย⁸⁴ นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นที่บริษัทควรใช้ความพยายามเป็นพิเศษในการทำความเข้าใจผลประโยชน์และความกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่สามารถแสดงมุมมองของตนเองได้ (เช่น คนรุ่นต่อไป หรือระบบนิเวศ)⁸⁵

ตัวอย่างเช่น ธนาคารกรุงศรีได้มีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายที่ธนาคารได้ระบุไว้ในแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ภาพที่ 14) ธนาคารกรุงศรีเชื่อว่าการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มากขึ้นไม่เพียงแต่จะทำให้ธนาคารสามารถตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้เท่านั้น (ทำให้ธนาคารสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม) แต่ยังเป็นการบรรเทาความเสี่ยงและผลกระทบร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นผ่านการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย⁸⁶ ภาพด้านล่างนี้เป็นกรณีศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมสำหรับลูกค้า โปรดดูรายงานความยั่งยืนปี พ.ศ. 2564 ของธนาคารกรุงศรีสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องกระบวนการการมีส่วนร่วมสำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ภาพที่ 14 ธนาคารกรุงศรีอยุธยา: กระบวนการการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – ลูกค้า

ลูกค้า

(รายย่อย, SME และองค์กร)

ความสนใจ และความคาดหวัง

- การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ครบถ้วนและถูกต้อง
- การนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่ตรงตามความต้องการของลูกค้า
- การบริการที่เป็นมืออาชีพและรวดเร็ว
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการทางการเงินที่หลากหลายโดยเฉพาะการให้ข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ เว็บไซต์ และแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน
- สิทธิของลูกค้า และการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- มาตรการช่วยเหลือลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์โควิด-19

ปฏิสัมพันธ์ และช่องทางการสื่อสาร

- การมีพนักงานบริการให้ความสะดวก และปฏิสัมพันธ์กับลูกค้า รวมถึงการเข้าพบลูกค้าตามสมควรและตามความจำเป็น เช่น การมีเจ้าหน้าที่ดูแลความสัมพันธ์กับลูกค้า (RMs)
- การสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
- การสื่อสารข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ “Krungsri.com” บัญชีออนไลน์ และสื่อสังคมออนไลน์ของ “Krungsri Simple” ไลน์ แฟนเพจ และกิจกรรมการตลาดต่างๆ เป็นต้น
- กิจกรรมลูกค้าสัมพันธ์ที่จัดขึ้นตลอดปี เช่น สัมมนา และกิจกรรมจับคู่ธุรกิจ ซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 เพื่อความปลอดภัยสูงสุด
- กิจกรรมการเข้าพบลูกค้าเท่าที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืน และแนวโน้ม ESG เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ด้าน ESG สำหรับลูกค้ากลุ่ม JPC/MNC เป็นต้น
- กรุงศรี 콜เซ็นเตอร์ 1572
- การสื่อสารเกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์โควิด-19 ผ่านสาขาของธนาคาร เว็บไซต์ และช่องทาง สื่อสังคมออนไลน์

แนวทางการบริหารจัดการ/แนวทางการรับมือ

- การปฏิบัติและดูแลลูกค้าอย่างเป็นธรรม
- การเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าอย่างปลอดภัยสูงสุด
- การดำเนินงานเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
- การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ครบถ้วนและถูกต้องโดยใช้แนวปฏิบัติการให้บริการลูกค้าอย่างเป็นธรรม (Market conduct)
- ความรับผิดชอบต่อข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ให้แก่ลูกค้า
- การให้ประสบการณ์ที่ดีกับลูกค้าในการใช้บริการผ่านผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งเหมาะสมกับบริบทเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
- การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยลูกค้าให้สามารถเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น กรุงศรีโมบาย แอปพลิเคชัน (Krungsri mobile application – KMA), Krungsri online, Krungsri biz online, Kept แอปพลิเคชัน, การจ่ายเงินโดยใช้ QR code ผ่านกรุงศรี มั่งมี, กรุงศรี มั่งมี ซ้อป แอปพลิเคชัน, และเว็บไซต์ www.krungsri.com
- การสร้างช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน และกระบวนการบริหารจัดการแก้ไขเรื่องร้องเรียน (CCRP)
- มาตรการช่วยเหลือลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์โควิด-19

ที่มา รายงานความยั่งยืนปี พ.ศ. 2564 ของธนาคารกรุงศรี

อีกตัวอย่างหนึ่งมาจากบริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ภาพที่ 15) AWC เป็นหนึ่งในกลุ่มบริษัทชั้นนำของประเทศไทยที่ประกอบธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์เพื่อไลฟ์สไตล์ครบวงจร โดยบริษัทประกอบกิจการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และการลงทุนในภาคบริการ จุดหมายด้านไลฟ์สไตล์ และสถานที่ทำงาน เพื่อการพาณิชย์ต่างๆ บริษัทได้กล่าวถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลประโยชน์และข้อกังวลที่เจาะจงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การดำเนินการและการรับมือข้อกังวลดังกล่าว ของบริษัท วิธีการที่บริษัทสร้างคุณค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และช่องทางการมีส่วนร่วมซึ่งบริษัทใช้เพื่อการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

ภาพที่ 15 บริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน): การวิเคราะห์และการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ประเด็นความสนใจ	การดำเนินงานและแนวทางการรับมือ	การสร้างมูลค่า	แนวทางปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร
พนักงาน	• การเติบโตในสายอาชีพ • การฝึกอบรมพัฒนาทักษะ • อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน • ค่าตอบแทน ผลประโยชน์ และเงินเดือน • ความโปร่งใส	• จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง • พัฒนาโครงการเพื่อจูงใจพนักงานที่มีศักยภาพสูงให้อยู่กับองค์กร • ให้ค่าตอบแทนและผลประโยชน์ที่เหมาะสมกับพนักงาน • พัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานสำหรับพนักงาน • ดำเนินการตามมาตรฐานแรงงานไทย • ปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความเคารพตามหลักสิทธิมนุษยชน • จัดให้มีช่องทางแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะหรือข้อร้องเรียนสำหรับพนักงาน • พัฒนาค่านิยมตามหลักของ AWC	• พนักงานได้รับการอบรมให้เหมาะสมและเพียงพอเพื่อเติบโตในสายอาชีพ • การพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง • การเติบโตในสายอาชีพและความมั่นคง • การประเมินความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน • กลไกการแจ้งเหตุและการร้องเรียน	• อินทราเน็ต • AWC connect • อีเมล การปฏิบัติตามกฎระเบียบและทรัพยากรบุคคล • การประชุมแบบ Townhall กับผู้บริหารระดับสูง • การพูดคุย ประชุม และการประชุมที่ระดับปฏิบัติการ • การสำรวจความเห็นของพนักงาน • รายงานประจำปี • รายงานด้านความยั่งยืน • เว็บไซต์ของบริษัท • ช่องทางการแจ้งเหตุและการร้องเรียน https://www.assetworldcorp-th.com/en/corporate-governance/whistleblowingand-complaint
ลูกค้า	• จริยธรรมทางธุรกิจและความโปร่งใส • ผลิตภัณฑ์และบริการคุณภาพสูงในราคาที่เป็นธรรม • การบริหารจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า • การพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมใหม่ • ความมั่นคงปลอดภัยและการรักษาข้อมูลความเป็นส่วนตัว • การอนุรักษ์ทรัพยากร	• ดำเนินธุรกิจตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด • แนะนำผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสมตรงตามความต้องการของลูกค้าในราคาที่เหมาะสม • จัดตั้งแผนกที่มีหน้าที่รับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียนจากลูกค้า • จัดหาวัตถุดิบจากแหล่งที่ยั่งยืน • จัดกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	• ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพตามความคาดหวัง • ความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่าง AWC และลูกค้า	• การบริการลูกค้า • สายด่วน 콜เซ็นเตอร์ • การสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า • ช่องทางการสื่อสารต่างๆ • รายงานประจำปี • รายงานด้านความยั่งยืน • เว็บไซต์ของบริษัท • ช่องทางการแจ้งเหตุและการร้องเรียน https://www.assetworldcorp-th.com/en/corporate-governance/whistleblowingand-complaint
ผู้เช่า	• การปฏิบัติอย่างเป็นธรรม • การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม • สถานที่ตั้งเหมาะสม	• ดำเนินธุรกิจตามกฎหมายบรรณธุรกิจและนโยบายธรรมาภิบาลของบริษัท • ดำเนินธุรกิจตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง • ประยุกต์ใช้หลักอาคารสีเขียว (Green building) ในการพัฒนาธุรกิจปัจจุบันและอนาคต	• ความเชื่อใจและความเชื่อมั่นใน AWC ในระยะยาว • ความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่าง AWC และผู้เช่า • ผลประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินกิจกรรมอาคารสีเขียว	• การบริหารจัดการความสัมพันธ์กับผู้เช่า • การสำรวจความพึงพอใจของผู้เช่า • การตรวจสอบของสถานที่ • รายงานประจำปี • รายงานด้านความยั่งยืน • เว็บไซต์ของบริษัท • ช่องทางการแจ้งเหตุและการร้องเรียน https://www.assetworldcorp-th.com/en/corporate-governance/whistleblowingand-complaint
ผู้จัดหาสินค้าและบริการ	• จริยธรรมทางธุรกิจ ความโปร่งใส และความยุติธรรม • ทิศทางธุรกิจและการเติบโตของธุรกิจ • การพัฒนาศักยภาพผู้จัดหาสินค้าและบริการ	• พัฒนามาตรฐานจรรยาบรรณธุรกิจสำหรับผู้จัดหาสินค้าและบริการ • พัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมเครือข่ายพันธมิตรผู้จัดหาสินค้าและบริการ • จัดตั้งแผนกที่มีหน้าที่สื่อสารกับผู้จัดหาสินค้าและบริการในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง • ปฏิบัติต่อผู้จัดหาสินค้าและบริการอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมตามหลักจรรยาบรรณธุรกิจ	• การพัฒนาศักยภาพของผู้จัดหาสินค้าและบริการ • ความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่าง AWC และผู้จัดหาสินค้าและบริการ • ความเชื่อใจและเชื่อมั่นในระยะยาว • ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	• การประชุมร่วมของผู้จัดหาสินค้าและบริการ • การประเมินผู้จัดหาสินค้าและบริการ • รายงานประจำปี • รายงานด้านความยั่งยืน • เว็บไซต์ของบริษัท • ช่องทางการแจ้งเหตุและการร้องเรียน https://www.assetworldcorp-th.com/en/corporate-governance/whistleblowingand-complaint

ที่มา รายงานความยั่งยืนปี พ.ศ. 2563 ของบริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ในภาพรวม ผลลัพธ์หลักของขั้นที่ 2 ได้แก่ การจัดทำแผนที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าของบริษัท และการระบุลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละรายจากกระบวนการการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งกำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบได้ในขั้นที่ 3 ต่อไป

ขั้นที่ 3

การจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ

ขั้นที่สามประกอบด้วยการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทมากที่สุด โดยการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน กำหนดตำแหน่งของเป้าหมาย SDGs ตลอดจนทั้งห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ ระบุลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs และกำหนดเป้าหมาย วิธีการเหล่านี้ได้อธิบายไว้ในรายละเอียดดังจะกล่าวต่อไป

การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน

เมื่อธุรกิจมีความชัดเจนมากขึ้นว่าผลลัพธ์และผลกระทบใดบ้างที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญ ธุรกิจสามารถจัดลำดับความสำคัญของผลลัพธ์และผลกระทบเหล่านั้นได้โดยการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนช่วยให้บริษัทเข้าใจว่าผลลัพธ์และผลกระทบใดที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบนั้น หรือที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทของบริษัทมากที่สุด และบริเวณใดที่บริษัทสามารถสร้างผลกระทบที่มีนัยสำคัญได้มากที่สุด กิจกรรมทางธุรกิจอย่างหนึ่งอาจให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันสำหรับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน และธุรกิจไม่สามารถให้ความสำคัญกับทุกผลลัพธ์ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนเห็นว่ามีค่าสำคัญ ดังนั้น วิธีการจัดลำดับผลลัพธ์ที่มีความสำคัญที่สุดจึงจำเป็นอย่างมาก ซึ่งวิธีการนี้เรียกว่าการกำหนดผลลัพธ์ที่เป็นสาระสำคัญผลลัพธ์ที่เป็นสาระสำคัญ ได้แก่ ผลลัพธ์ใดๆ ก็ตามที่มีความสำคัญมากเพียงพอแก่การพิจารณาเมื่อทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร⁸⁷

ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องได้รับการพิจารณาออกเหนือจากประเด็นสำคัญด้านการเงิน ขยายผลมาจากขั้นที่ 2 ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนไม่ควรจำกัดอยู่เพียงแค่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายทางธุรกิจหรือผลประกอบการทางการเงินเท่านั้น แต่ควรรวมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ ทั้งที่เป็นผลกระทบด้านบวกและด้านลบ⁸⁸ ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ การเข้าใจลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ระดับประเทศย่อมมีประโยชน์ในการพิจารณา

ตัวอย่างเช่น ธนาคารกรุงศรีได้ระบุมุมมองที่เป็นประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจำแนกประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนของธนาคาร (Materiality Identification Process) โดยการพิจารณาความคาดหวังและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อธนาคาร แนวปฏิบัติด้านความยั่งยืนของธนาคาร รวมถึงแนวทางการประเมินระดับประเทศและระดับสากลในด้านความยั่งยืนด้วย^{89,90} กลุ่มบริษัทหลักทรัพย์ ไควกา रूप (ประเทศญี่ปุ่น) ได้ระบุประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน (หัวข้อและปัญหาที่มีความสำคัญสูง) โดยเริ่มจากการจัดทำรายการประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมยาวถึง 65 ข้อ ที่บริษัทสามารถมีส่วนร่วมได้ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งโอกาสหรือความเสี่ยงของบริษัท จากนั้นบริษัทได้จำกัดให้เหลือ 10 ประเด็นโดยอ้างอิงมาจากการสนทนาแลกเปลี่ยนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก⁹¹ และเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตาม “วิสัยทัศน์ปี ค.ศ. 2030” บริษัทได้จัดลำดับผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญที่ได้มาจากการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และได้ระบุประเด็นที่มีความสำคัญลำดับต้น 14 ประการใน 4 ภาคส่วนที่มีความสำคัญสูงสุด (ภาพที่ 16).

ภาพที่ 16 บริษัทหลักทรัพย์ ไควากู๊ป: กระบวนการระบุประเด็นที่มีความสำคัญด้านความยั่งยืน

ที่มา https://www.daiwa-grp.jp/english/sdgs/group_sdgs/value.html

ในการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญมากที่สุด ธุรกิจควรต้องปรับใช้ข้อพิจารณาสองถึงสามประการ ซึ่งข้อพิจารณาต่างๆ ดังต่อไปนี้มักจะถือว่าเป็นสาระสำคัญเสมอเมื่อมีการจัดลำดับผลกระทบ ได้แก่ การหลีกเลี่ยงผลเสียที่มีนัยสำคัญ การลดความไม่เท่าเทียม มีความเท่าเทียมทางเพศ การดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศ และการจ้างงานที่มีคุณค่า บริษัทควรพิจารณาถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดผลกระทบในทางลบ และโอกาสสำหรับผลกระทบทางบวก ตัวอย่างเช่น ผลกระทบทางบวกได้แก่ การที่องค์กรยอมรับมาตรการที่ลดต้นทุนของพลังงานหมุนเวียนในกำกับลูกค้า ซึ่งทำให้ลูกค้าจำนวนมากหันไปใช้พลังงานหมุนเวียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อย่างไรก็ตาม บริษัทควรต้องพิจารณาด้วยว่ามีผลกระทบในทางลบใดๆ หรือไม่ที่อาจเป็นผลมาจากกิจกรรมที่มุ่งสร้างการมีส่วนร่วมทางบวกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวอย่างเช่น การติดตั้งระบบพลังงานหมุนเวียนอาจทำให้ชุมชนที่ด้อยโอกาสมีพลังงานใช้ แต่ถ้าหากการติดตั้งนั้นทำให้ชุมชนพื้นเมืองต้องพลัดถิ่นจากที่ดินหรืออาณาเขตของพวกเขาโดยไม่ได้รับความยินยอม และ/หรือ โดยขัดกับกฎหมายในประเทศ ผลกระทบในทางลบนี้จะต้องได้รับการแก้ไขและเยียวยา และไม่สามารถชดเชยผลกระทบนี้ได้โดยผลกระทบทางบวก⁹²

แนวทางกรวิเคราะห้ประเด็นที่มีความสำคัญด้านความยั่งยืนของบริษัทหลักทรัพย์ ไควกรู๊ป

“วิสัยทัศน์ปี ค.ศ. 2030” ของบริษัทหลักทรัพย์ ไควกรู๊ป ได้ระบุหัวข้อและประเด็นสำคัญที่ทางกลุ่มบริษัทกำหนดให้เป็น “ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน” ที่จะต้องดำเนินการ

หัวข้อที่มีความสำคัญสูง	รายละเอียดประเด็นที่มีความสำคัญสูง
ชีวิต 100 ปี การสร้างสังคมที่ทุกคนสามารถใช้ชีวิต 100 ปี ได้อย่างมีง่มี	1. การสนับสนุนการสร้างสินทรัพย์ของครัวเรือน และการเก็บออมเพื่อให้สามารถใช้ชีวิต 100 ปี ได้อย่างมีง่มี 2. การฟื้นฟูท้องถิ่นผ่านกองทุนส่วนบุคคล 3. การสนับสนุนทางการเงินเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในเอเชีย
นวัตกรรม นวัตกรรมที่พัฒนาสังคม ผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง	4. การสนับสนุนเพื่อเร่งให้เกิดการสร้างนวัตกรรมที่พัฒนาสังคม 5. การปรับขอบเขตการค้าเงินธุรกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม 6. การเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงสังคมในฐานะผู้ดำเนินการแพลตฟอร์มทางการเงินที่ไม่เหมือนใคร
สิ่งแวดล้อมและสังคม การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมปลอดคาร์บอน และการสร้างสังคมที่มีความสามารถในการปรับตัว	7. การผลักดันการเงินสีเขียวเพื่อมุ่งสังคมปลอดคาร์บอน 8. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมที่ยั่งยืน
รากฐานของการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน	9. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ 10. การสร้างองค์กรที่ทุกคนสามารถมีบทบาทสำคัญได้ผ่านการรับรู้และยอมรับความหลากหลาย
ความหลากหลายและการไม่แบ่งแยก การสร้างสังคมที่ทุกคนสามารถมีบทบาทสำคัญได้ผ่านการรับรู้และยอมรับความหลากหลาย	11. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานรากในการบริหารจัดการที่ดีและมีความโปร่งใสสูง 12. การเป็นผู้นำในการรักษาและพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน 13. การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับโลกสำหรับคนรุ่นต่อไป 14. การสร้างชุมชน/สังคมในอนาคตที่ดีขึ้น
การสร้างความเข้มแข็งของฐานรากที่ผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการองค์กรอย่างยั่งยืน	

ที่มา https://www.daiwa-grp.jp/english/sdgs/group_sdgs/value.html

การจัดลำดับผลลัพธ์และผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญสามารถทำได้โดยการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งเป็นการพิจารณาหลักเกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญ บริษัทอาจจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งหากวัดปริมาณผลกระทบที่เกิดขึ้นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้วอยู่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะถือว่าไม่สำคัญ และไม่จำเป็นต้องรวมไว้⁹³ – ตัวอย่างเช่น หากมีคนแม่แต่หนึ่งคนเสียชีวิตเนื่องจากกิจกรรมอย่างหนึ่งจะถือว่ามีความสำคัญ การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะเป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง ซึ่งการปล่อยก๊าซที่ระบุปริมาณได้อาจไม่ได้ส่งผลกระทบมากหากเทียบกับผลลัพธ์อื่นๆ แต่ก็อาจจะมีกรรวมเอาไว้ด้วยดี ดังนั้น บริษัทอาจกำหนดว่าผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสาระสำคัญเหนือเกณฑ์ขั้นต่ำ แม้ว่าผลกระทบที่วัดปริมาณแล้วจะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม เมื่อมีการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญแล้ว บริษัทสามารถปรับใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวกับรายการผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญ และจัดลำดับผลกระทบที่บริษัทจะให้ความสำคัญตามระบุไว้ได้

การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนจะต้องพิจารณาทั้งความเกี่ยวข้องและนัยสำคัญด้วย การระบุผลลัพธ์และผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญสำหรับธุรกิจ รวมถึงการเข้าใจว่าผลลัพธ์และผลกระทบเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องกันนโยบายของบริษัท ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บรรทัดฐานทางสังคม และผลกระทบทางการเงิน นอกจากนี้บริษัทยังควรเข้าใจด้วยว่าผลลัพธ์และผลกระทบเหล่านี้มีนัยสำคัญหรือไม่ อาทิ ผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือที่อาจเกิดขึ้นของปัญหาหนึ่งๆ ผ่านหลักเกณฑ์ขั้นต่ำซึ่งหมายความว่าปัญหานั้นๆ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจหรือการกระทำ⁹⁴ ตัวอย่างเช่น โครงการกำหนดเป้าหมายโดยอิงหลักวิทยาศาสตร์ (Science-based Targets Initiative หรือ SBTi) ระบุไว้ว่า อย่างน้อยที่สุดเป้าหมายระยะสั้นประเภทที่ 1 และ 2 ของบริษัทจะต้องสอดคล้องกับระดับของการลดคาร์บอนไดออกไซด์ที่จำเป็นเพื่อจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิให้ไม่เกิน 1.5 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับอุณหภูมิในยุคก่อนอุตสาหกรรม⁹⁵ ซึ่งอาจเป็นการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

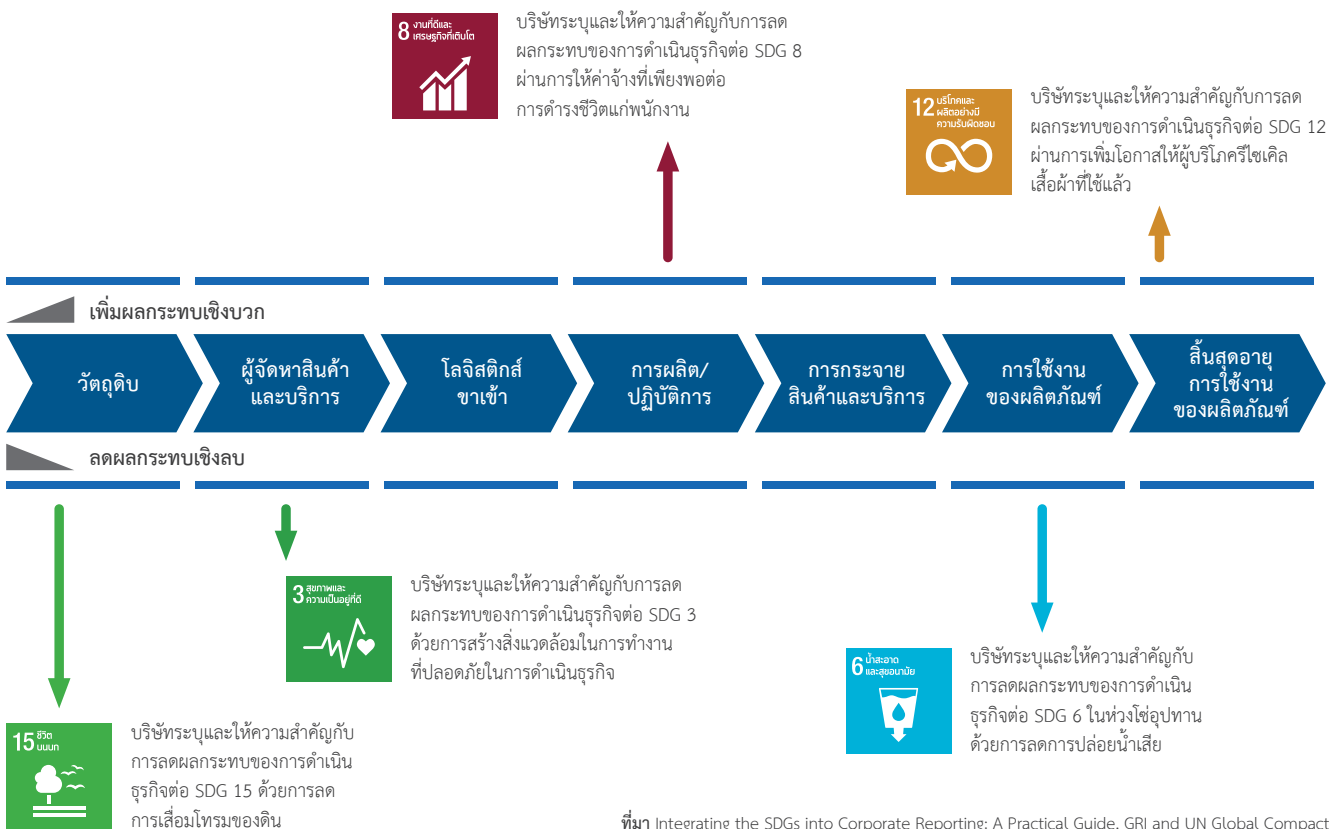
วิธีการที่ใช้บ่อยในการนำเสนอการประเมินประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน ได้แก่ หลักเกณฑ์ความสำคัญด้านความยั่งยืนที่แสดงตามแกน x-y ซึ่งบริษัทเปรียบเทียบความสำคัญของปัญหาที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เทียบกับอิทธิพลของปัญหานั้นต่อความสำเร็จทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม วิธีการดังกล่าวยังขาดประเด็นสำคัญไปสองประการ ประการแรก ได้แก่ สิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จทางธุรกิจควรขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และไม่ควรถูกมองว่าเป็นการแลกเปลี่ยนกัน ประการที่สอง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ได้เป็นประชากรประเภทเดียวกันหนึ่งกลุ่ม และแต่ละกลุ่มจะต้องได้รับการพิจารณาโดยละเอียดเพื่อที่จะทำความเข้าใจผลลัพธ์ที่เป็นสาระสำคัญกับพวกเขา⁹⁶ ในทางกลับกัน บริษัทควรพิจารณากำหนดรายการกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม และทำแผนที่ระบุความสัมพันธ์ของแต่ละกลุ่มที่มีกับบริษัท ประเด็นผลประโยชน์ ประเด็นเหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องกันกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ ประเด็นนั้นมีความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ และหลักเกณฑ์ขั้นต่ำที่ใช้เพื่อกำหนดความเป็นสาระสำคัญ

สำหรับแนวทางเพิ่มเติมว่าด้วยการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน โปรดศึกษามาตรฐานสากลของ GRI (GRI's Universal Standards) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง GRI 3: Material topics 2021 และมาตรฐานในการปรับใช้หลักการที่ 4 พิจารณาเฉพาะสิ่งที่เป็นสาระสำคัญ (Standard on applying Principle 4: Only include what is material) ของ Social Value International

การจัดทำแผนที่และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ

เมื่อบริษัทเข้าใจความคาดหวังด้านผลลัพธ์และผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญแล้ว ทั้งผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นแล้วและที่อาจกำลังเกิดขึ้น รวมถึงด้านบวกและด้านลบของผลลัพธ์และผลกระทบดังกล่าว บริษัทจะสามารถกำหนดได้ว่าบริษัทจะมีส่วนร่วมกับเป้าหมาย SDGs อย่างไร เป้าหมายทั้ง 17 ประการของเป้าหมาย SDGs อาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับบริษัทในทุกๆ ข้อ เพื่อเป็นการจำกัดขอบเขตของเป้าหมายเหล่านี้ บริษัทสามารถขยายผลจากห่วงโซ่คุณค่าที่จัดทำไว้ข้างต้น เพื่อระบุและจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญและเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่า (แสดงตัวอย่างไว้ในภาพที่ 17)

ภาพที่ 17 การจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจเครื่องแต่งกาย

ที่มา Integrating the SDGs into Corporate Reporting: A Practical Guide, GRI and UN Global Compact

ในการระบุลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs บริษัทควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของตนเองและพิจารณาว่าการดำเนินการที่ยั่งยืนและกรรมมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามเป้าหมาย SDGs สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้นอย่างไร ตัวอย่างเช่น เส้นทางการดำเนินงานของ บริษัท อิตาชิ เริ่มต้นขึ้นเมื่อกว่าหนึ่งศตวรรษที่แล้ว และหยั่งรากลึกอยู่ในความมุ่งมั่นของผู้ก่อตั้งเพื่อ “ตอบแทนสังคมผ่านการพัฒนาเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่เหนือกว่า และไม่เหมือนใคร”⁹⁷ เนื่องจากเป้าหมายโดยรวมของบริษัทได้แก่การสร้างสังคมที่ยั่งยืน บริษัทจึงได้วิเคราะห์เป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 ประการเพื่อระบุโอกาสทางธุรกิจและลดความเสี่ยงทางธุรกิจ บริษัทระบุเป้าหมาย 11 ประการที่เป็นความท้าทายทางสังคมที่สำคัญที่สุดของบริษัท และบริษัทได้แบ่งเป้าหมาย SDGs ทั้ง 11 ประการนี้ออกเป็นสองประเภท ได้แก่ เป้าหมาย SDGs หัวประเด็นที่สอดคล้องกับท่าทีภาคส่วนหลักซึ่งบริษัทอิตาชิสามารถสร้างผลกระทบได้มากที่สุดผ่านการดำเนินกลยุทธ์ของบริษัท และเป้าหมาย SDGs หกประการที่มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับพันธกรณีด้านสังคมของบริษัท อิตาชิ - บริษัท อิตาชิ เห็นว่าตนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินตามเป้าหมาย SDGs ผ่านผลิตภัณฑ์และบริการหลักของบริษัทในหลายๆ สาขา

และหลายภาคส่วน (กลยุทธ์ทางธุรกิจ) ในอีกด้านหนึ่ง บริษัทตระหนักว่าบริษัทสามารถสร้างผลกระทบได้ในด้านอื่นๆ ของเป้าหมาย SDGs – ทั้งในด้านบวกและด้านลบ – แม้ว่ารูปแบบการดำเนินงานธุรกิจของบริษัทจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม บริษัทตระหนักว่า “แม้ว่าเป้าหมายเหล่านี้จะไม่ได้เชื่อมโยงโดยตรงกับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ของบริษัท แต่มีความเชื่อว่าการมีส่วนร่วมเพื่อการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกบริษัทในกลุ่มบริษัทของอิตาซี เนื่องจากผลกระทบของบริษัทเหล่านี้ มีผลต่อความยั่งยืนและความสำเร็จในการดำเนินกิจการของอิตาซีในระยะยาว” ตัวอย่างเช่น **ภาพที่ 18** เน้นให้เห็นว่าบริษัทอิตาซีมองว่าเป้าหมาย SDGs ข้อ 8 สอดคล้องกับพันธกิจองค์กรของตนอย่างไร

ภาพที่ 18 บริษัท อิตาซี ประเทศไทย จำกัด: พันธกรณีของบริษัทสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ข้อ 8 อย่างไร

8

งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต

เมื่อห่วงโซ่คุณค่าของอิตาซีมีขนาดใหญ่ขึ้นถึงระดับโลก เราค้นพบสภาพแวดล้อมการทำงาน บรรทัดฐานทางธุรกิจ และแนวปฏิบัติทางการค้าที่หลากหลายในประเทศและภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก และนี่เป็นการเน้นให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำให้เกิดการเคารพสิทธิมนุษยชนในการประกอบธุรกิจของเรา และในความสัมพันธ์ทางธุรกิจตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าของเรา

จากนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนของกลุ่มบริษัทอิตาซี เราเคารพและสนับสนุนสิทธิมนุษยชนผ่านการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นผู้บริหารและพนักงานของเราทั้งหมดและเรายังมีส่วนร่วมในการสร้างความตระหนักรู้ และในกิจกรรมการสร้างเสริมศักยภาพ การเสริมสร้างการตรวจสอบรอบด้านสิทธิมนุษยชน (HRDD) และการขยายขอบเขตของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนอื่นๆ เราเชื่อว่าความพยายามของเราจะเป็นส่วนหนึ่งของการบรรลุเป้าหมาย SDGs ที่ 4, 5, 8 และ 12

ที่มา <https://sdgclub.com/tackling-the-sdgs-through-core-business-strategy-and-corporate-commitment-to-society/>

ตัวอย่างอื่นๆ ของลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ของบริษัทอื่นๆ ได้แสดงไว้ใน**ภาพที่ 19** ด้านล่าง จากบริษัท ไคววากรุป และบริษัท ซิสโก้

ภาพที่ 19 ตัวอย่างการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ของบริษัท

Daiwa

Securities Group Inc.

“ในโลกที่ล้อมรอบเราอยู่ ยังคงมีปัญหาทางสังคมจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข และมีการคาดหวังให้บริษัทดำเนินการมากขึ้นเมื่ออย่างเข้าสู่ปี ค.ศ. 2030 ซึ่งเป็นปีแห่งการบรรลุเป้าหมายของ SDGs

ด้วยสถานการณ์นี้ เราได้กำหนด “วิสัยทัศน์ปี ค.ศ. 2030” เพื่อเป็นชุดแนวทางการดำเนินการ และสนับสนุนให้พนักงานทุกคน “เป็นเจ้าของ” เป้าหมาย SDGs นอกจากนี้ เรายังค้นหาวิธีการซึ่งเราในฐานะกลุ่มบริษัท ไคววา สามารถมีส่วนร่วมเพื่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs”

Keiko Tashiro

ประธานผู้บริหารฝ่ายปฏิบัติการต่างประเทศ
หัวหน้า SDGs และ Think Tank

ที่ซิสโก้ เราสันับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ และมีวิสัยทัศน์ร่วมกับกับสหประชาชาติในการสร้างสันติภาพและความมั่นคงให้กับผู้คนและสิ่งแวดล้อม เราเป็นบริษัทที่มีส่วนร่วมในข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ หรือ UN global compact มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) นอกจากนี้ กลยุทธ์และการจัดลำดับความสำคัญตาม ESG ของเราซึ่งเป็นไปตามการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและโครงการการประเมินประเด็นสำคัญด้าน ESG ยังสอดคล้องและส่งเสริมเป้าหมาย SDGs ด้านล่าง ท่านสามารถศึกษาตัวอย่างวิธีการที่ซิสโก้มีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ได้ ในขณะที่ดำเนินการเพื่อเติมเต็มเป้าประสงค์ของเราเพื่อขับเคลื่อนอนาคตสำหรับทุกคน Power an inclusive future for all

1

ความยากจนต้องหมดไป

ซิสโก้มีส่วนร่วมในการสร้างโลกที่ปราศจากความยากจนผ่านกลยุทธ์การลงทุนเพื่อสังคมของเรา ซึ่งเราให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่มุ่งบริการชุมชนที่ด้อยโอกาส ตัวอย่างเช่น โดยการปรับปรุงการเข้าถึงบริการทางการเงินดิจิทัลที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วม เราสร้างโอกาสเพื่อการศึกษาและการจ้างงานที่ช่วยคลายวงจรของความยากจน

4

การศึกษาที่มีคุณภาพ

ซิสโก้สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในโลกการทำงานดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและลงทุนเพื่อการเข้าถึงการศึกษาที่มีเทคโนโลยีที่เป็นธรรมและที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในระดับโลก

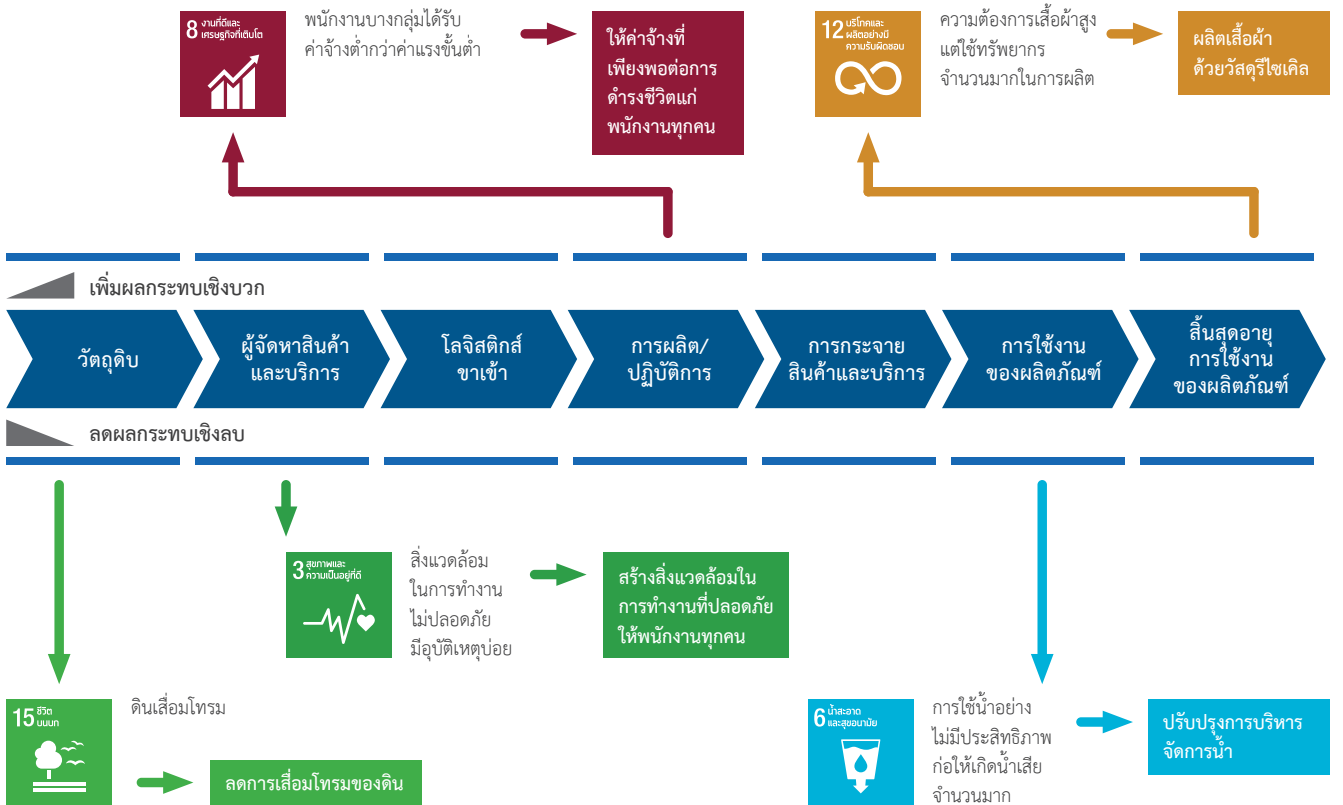
ที่มา Our Strategy for Sustainability, Daiwa Securities Group

ที่มา Strategy and Governance, Cisco

การกำหนดเป้าหมาย

เมื่อบริษัทจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs และเจตนาของธุรกิจแล้ว บริษัทสามารถบูรณาการลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs เหล่านี้ไว้ในกลยุทธ์ทางธุรกิจของตนและกำหนดเป้าหมายผลกระทบให้สอดคล้องกัน เป้าหมายผลกระทบ ได้แก่ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (ผลกระทบ) ของบริษัท โดยผลกระทบนั้น ได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงในด้านความเป็นอยู่ที่ดีที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท⁹⁸ เป้าหมายผลกระทบควรครอบคลุมลำดับความสำคัญทั้งหมดที่บริษัทกำหนดไว้ (ซึ่งในทางกลับกัน ลำดับความสำคัญดังกล่าวก็ควรครอบคลุมผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญทั้งในทางบวกและทางลบ) ตลอดจนแง่มุมด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของการพัฒนาที่ยั่งยืน **ภาพที่ 20** แสดงวิธีการตีความลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ เข้ากับเป้าหมายผลกระทบ

ภาพที่ 20 จากลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs สูเป้าหมายผลกระทบ

ที่มา Adapted by UNDP SDG Impact, 2022 from Integrating the SDGs into Corporate Reporting: A Practical Guide, GRI and UN Global Compact

บริษัทฯ มุ่งหน้าดำเนินการให้ไกลขึ้นอีกก้าวหนึ่ง และกำหนดเป้าประสงค์ที่เจาะจงซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว ตัวอย่างเช่น บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) (CPN) ในประเทศไทยได้กำหนดเป้าประสงค์จำนวนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย SDGs (**ภาพที่ 21**) CPN มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์การค้าและโครงการประเภทมิกซ์ยูส (mixed-use) ซึ่งประกอบด้วยที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน และโรงแรม ภาพดังกล่าวแสดงถึงเป้าประสงค์ของบริษัทสำหรับเป้าหมายด้านความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในเป้าหมาย SDGs – นอกจากนี้บริษัทยังมีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายด้านความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคม และชุมชนด้วย⁹⁹ โปรดดูที่ **ขั้นที่ 4** ของคู่มือนี้สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการกำหนดเป้าประสงค์

ภาพที่ 21 บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน): เป้าประสงค์ด้านความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

ประเด็นความยั่งยืนที่สำคัญ	เป้าหมายระดับองค์กรในปี พ.ศ. 2564	เป้าหมายด้านความยั่งยืนระยะยาวของบริษัทฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2065-2069
ด้านสิ่งแวดล้อม		
7 การบริหารทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศที่แปรปรวน	ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก Scope 1 และ 2 ต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ลงร้อยละ 15 (เทียบกับปี พ.ศ. 2558) 13.2.2	ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก Scope 1 และ 2 ต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ลงร้อยละ 20 (เทียบกับปี พ.ศ. 2558) ตั้งเป้าการเป็นองค์กรปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี พ.ศ. 2593
8 โอกาสในการเป็นองค์กรปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	เพิ่มอัตราการใช้พลังงานทางเลือกให้ได้ร้อยละ 4.5 ของพลังงานทั้งหมด ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 4 ในปี พ.ศ. 2564 (เทียบกับปี พ.ศ. 2562) 7.2.1 และ 7.3.1	เพิ่มอัตราการใช้พลังงานทางเลือกให้ได้ร้อยละ 12 ของพลังงานทั้งหมด ลดการใช้พลังงานลงร้อยละ 20 (เทียบกับปี พ.ศ. 2562)
	รักษาระดับการใช้น้ำรีไซเคิลให้ได้ร้อยละ 5 ของปริมาณการใช้น้ำภายในศูนย์การค้าที่ติดตั้ง 6.3.1	เพิ่มปริมาณน้ำรีไซเคิลให้ได้ร้อยละ 20 ของปริมาณการใช้น้ำภายในศูนย์การค้า
	ลดปริมาณขยะฝังกลบให้ได้ร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับปริมาณขยะทั้งหมด 12.3.1 (ข) และ 12.5.1	ลดปริมาณขยะฝังกลบให้ได้ร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณขยะทั้งหมด

ที่มา บทคัดย่อจาก One Report 2021 ของบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)

ระบุมิติห้าด้านของผลกระทบสำหรับแต่ละเป้าหมาย

เมื่อบริษัทกำหนดเป้าหมายผลกระทบอย่างกว้างแล้ว บริษัทจำเป็นต้องระบุประเภทของผลกระทบที่บริษัทตั้งใจจะก่อให้เกิดขึ้นให้เจาะจงยิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงการระบุมิติต่างๆ ของผลกระทบที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานการจัดการผลกระทบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล บรรทัดฐานที่ใช้ในคู่มือนี้ ได้มาจาก [Impact management project \(IMP\)](#) และได้บูรณาการมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) อย่างเต็มรูปแบบ ผลจากความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบจะช่วยให้สามารถสื่อสารกรอบการทำงานสำหรับการจัดการมิติต่างๆ ของผลกระทบ และกำหนดแนวทางเพื่อการตัดสินใจได้

Impact Management Project (IMP) นำเสนอบรรทัดฐานที่เป็นที่ยอมรับระดับสากลสำหรับการวัดและจัดการผลกระทบ โครงการ IMP เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) ในฐานะโครงการที่มีกำหนดระยะเวลาเพื่อการสร้างฉันทามติทั่วโลกว่าด้วยวิธีการวัด ประเมิน และรายงานผลกระทบที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 (ค.ศ. 2016) ถึงปี พ.ศ. 2561 (ค.ศ. 2018) IMP ได้จัดตั้ง Practitioner Community (ชุมชนผู้ปฏิบัติ) ที่ประกอบด้วยองค์กรธุรกิจและนักลงทุนมากกว่า 3,000 ราย เพื่อสร้างข้อกำหนดว่าด้วยวิธีการในการวัด ปรับปรุง และเปิดเผยผลกระทบทั้งในด้านบวกและลบ ข้อกำหนดที่เกี่ยวกับผลลัพธ์ (หรือ “บรรทัดฐาน” การจัดการผลกระทบ) เป็นตรรกะทั่วไปที่จะช่วยให้องค์กรธุรกิจและนักลงทุนเข้าใจถึงผลกระทบที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านลบและเพิ่มผลกระทบทางบวก อย่างไรก็ตาม เนื้อหาเกี่ยวกับข้อกำหนดเหล่านี้ได้รับการโยกย้ายไปที่ [Impact frontiers](#) เนื่องมาจากการสิ้นสุดของ IMP เมื่อปี พ.ศ. 2564 (ค.ศ. 2021)

บรรทัดฐานด้านการจัดการผลกระทบจาก IMP (ซึ่งปัจจุบันคือ Impact Frontiers) ได้รับการยอมรับว่าเป็นโครงสร้างสำหรับกรอบการทำงานเพื่อจัดการผลกระทบสำหรับบริษัท หากบริษัทอยู่ระหว่างการพัฒนากรอบการทำงานด้าน IMM เป็นครั้งแรก บริษัทสามารถสร้างกรอบการทำงานนี้ได้ตามบรรทัดฐานเหล่านี้ หากบริษัทมีกรอบการทำงานเพื่อจัดการผลกระทบอยู่แล้ว บริษัทสามารถใช้บรรทัดฐานเหล่านี้เป็นรายการตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจว่าไม่มีองค์ประกอบที่สำคัญใดที่ตกหล่นไป¹⁰⁰ คู่มือนี้ให้ความสำคัญกับมิติห้าด้านของผลกระทบจากบรรทัดฐานเหล่านี้ มิติที่ว่ามีได้แก่ อะไร ใคร เท่าใด การมีส่วนร่วมขององค์กร และความเสี่ยงด้านผลกระทบ (ภาพที่ 22) มิติทั้งห้านี้มาพร้อมกับชุดข้อมูล 15 ประเภที่ทำหน้าที่เป็นแนวทางในการประเมินและจัดการผลการดำเนินงานด้านผลกระทบ โดยการเก็บรวบรวม ประเมิน และรายงานข้อมูลประเภทต่างๆ ภาพผนวก 3 ของคู่มือนี้แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับมิติทั้งห้าด้านและประเภทของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 22 มิติห้าด้านของผลกระทบ

IMP ได้รับฉันทามติทั่วโลกว่าผลกระทบสามารถวัดได้จากมิติห้าด้าน อะไร ใคร เท่าใด ผลกระทบจากการมีส่วนร่วมขององค์กร และความเสี่ยงจากผลกระทบ

มิติของผลกระทบ	คำถามด้านผลกระทบของแต่ละมิติ
☐ อะไร	ผลลัพธ์อะไรที่จะเกิดขึ้นในระยะเวลาดังกล่าว เป็นผลลัพธ์เชิงบวกหรือเชิงลบ ผลลัพธ์มีความสำคัญมากเพียงใดต่อผู้คน (หรือโลก) ที่ได้รับผล
☐ ใคร	ใครเป็นผู้รับผลจากผลลัพธ์ดังกล่าว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับผลเกี่ยวเนื่องจากผลลัพธ์ดังกล่าว สมควรหรือไม่สมควรได้รับผลเหล่านั้นเพียงใด
☐ เท่าใด	ผลลัพธ์เกิดในระดับเท่าใด - ขนาด ความเข้มข้น และระยะเวลา
☐ ผลกระทบจากการมีส่วนร่วมขององค์กร	การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดขึ้นอยู่แล้วหรือไม่ (โดยองค์กรไม่ต้องมีส่วนร่วม)
☐ ความเสี่ยงจากผลกระทบ	ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้คนและโลก ในกรณีผลกระทบไม่ได้เกิดขึ้นตามที่คาดหมาย

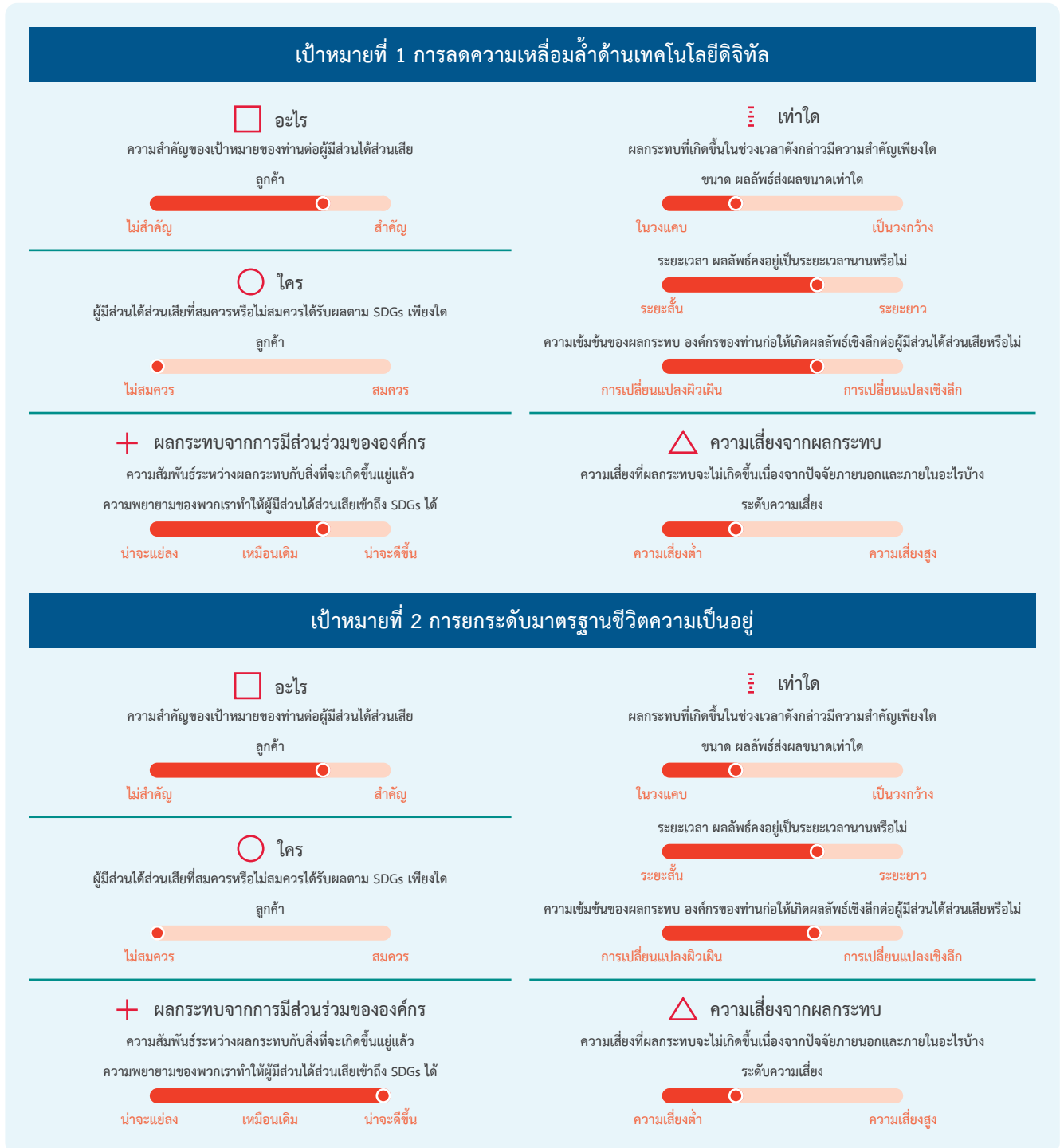
ที่มา Impact management project

ในความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการปรับใช้กรอบการทำงาน IMM บริษัทมักจะไม่ค่อยมีข้อมูลคุณภาพสูงสำหรับทุกๆ ผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญตลอดทั้งห้ามิติ ดังนั้น ในการตัดสินใจ บริษัทจึงต้องพิจารณาความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับช่องว่างด้านคุณภาพและความสมบูรณ์ของข้อมูล หากมีความเสี่ยงสูงที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากสิ่งที่คาดหมายไว้ และมีโอกาสสูงที่ผู้ได้รับผลกระทบจะไม่สามารถบรรลุผลกระทบได้ ในกรณีเช่นนี้ต้องมีการพิจารณาดำเนินการลงทุนในการประเมินข้อมูลหรือผลกระทบให้มากยิ่งขึ้น หรือควรพิจารณาและจัดทำแผนการติดตามหรือบรรเทาปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (รวมถึงมีความถี่มากขึ้น) เพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรมีประสิทธิภาพ บริษัทต้องถามตนเองว่าต้องการข้อมูลมากเพียงใดสำหรับการตัดสินใจ และปรับใช้กฎ “ความแม่นยำมากพอสำหรับการตัดสินใจ” (enough precision for the decision)

BLUETOWN (ภาพที่ 23) แสดงตัวอย่างวิธีบูรณาการทั้งห้ามิติของผลกระทบเข้าด้วยกัน และแสดงภาพรวมที่ชัดเจนของผลกระทบที่บริษัทตั้งใจจะสร้างขึ้น BLUETOWN เป็นบริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตระดับโลกที่มุ่งทำให้การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้และราคาเหมาะสมสำหรับทุกคน ผ่านการเชื่อมโยงชุมชนด้วยโอกาสโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ โซลูชัน ระบบ Wi-Fi แบบไม่ใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) BLUETOWN ได้ให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่ผู้คนมากกว่าหนึ่งล้านคนในชุมชนทั่วทั้งกานา รวันดา โมซัมบิก และแทนซาเนีย และอีกสี่รัฐในประเทศอินเดีย บริษัทได้วางแผนการติดตั้งในกานา อินเดีย ไนจีเรีย และบราซิลที่จะสามารถครอบคลุมผู้คนได้มากกว่าห้าล้านคนในปี พ.ศ. 2566 (ค.ศ. 2023)¹⁰¹ ด้วยความร่วมมือกับ UNDP ประเทศเดนมาร์ก และ Monitor Deloitte BLUETOWN ได้ทำการศึกษาวัดผลกระทบหลายครั้ง และจัดทำกรอบผลกระทบตามเป้าหมาย SDGs เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเร่งการดำเนินการตามเป้าหมาย SDGs (SDGs Accelerator programme) ของ UNDP ประสบการณ์นี้กระตุ้นให้บริษัทออกแบบวิธีการดำเนินงานที่ขยายความครอบคลุมและมีโครงสร้างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกยิ่งขึ้นว่าผลกระทบที่เกิดจากการประกอบกิจการของบริษัทส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมให้กับชุมชนอย่างไร

BLUETOWN ได้เข้าร่วมโครงการ Impact Champions Programme ของ Business Call to Action เพื่อกำหนดเส้นฐาน (baseline) ในหมู่บ้าน Asumura ของประเทศกานา และประเมินการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของลูกค้าที่เกิดขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป BLUETOWN ดำเนินการตามบรรทัดฐานของ IMP ในเชิงลึกยิ่งขึ้นเพื่อการบรรลุผลกระทบหลักสองประการที่บริษัทกำหนดไว้สำหรับตนเอง ได้แก่ 1) การปิดความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล และ 2) เพื่อสร้างมาตรฐานการดำเนินชีวิตที่สูงขึ้น (ภาพที่ 23)

ภาพที่ 23 การปรับใช้บรรทัดฐานการจัดการผลกระทบของ BLUETOWN

ที่มา BLUETOWN Impact Lab Case Study, Business Call to Action (BCTA)

ในภาพรวม สืบเนื่องจากขั้นที่ 3 บริษัทสามารถจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบได้ กำหนดเป้าหมายและระบุเป้าหมายเหล่านี้โดยใช้หลักมิติห้าด้านของผลกระทบ ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถวางแผนเพื่อการบรรลุผลกระทบได้ในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 4

การวางแผนสำหรับผลกระทบโดยการจัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์ และตัวชี้วัด

ขั้นที่สี่นี้จะกำหนดแนวทางให้กับบริษัทในการพัฒนาทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงและตัวชี้วัด เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายผลกระทบและจำแนกเป้าหมายเหล่านี้ออกเป็น มิติห้าด้านของผลกระทบนั้นยังไม่เพียงพอ ดังที่ได้อธิบายไว้ด้านล่าง บริษัทควรเข้าใจเส้นทางการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ เสริมด้วยทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน และ มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดความคืบหน้าของเป้าหมาย SDGs ผลกระทบและผลลัพธ์อื่นๆ พร้อมด้วยเส้นฐานและเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาห่วงโซ่ผลลัพธ์

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงจะแสดงภาพว่าเส้นทางการประกอบธุรกิจของท่านจะนำไปสู่แต่ละเป้าหมายผลกระทบหรือเป้าหมาย SDGs ได้อย่างไร ทฤษฎีดังกล่าว จะอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่ท่านต้องการให้เกิดขึ้น และขั้นตอนที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ในการทำความเข้าใจว่าบริษัทของท่านมีผลกระทบต่อเป้าหมาย SDGs อย่างไร ท่านจำเป็นต้องตระหนักว่ากิจกรรมทางธุรกิจนำไปสู่ผลกระทบ (ทางบวกและลบ โดยเจตนาและไม่เจตนา ทางตรงและทางอ้อม) ด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และ สังคมได้อย่างไร ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change หรือ TOC) ยังบรรยายข้อสันนิษฐานที่ประกอบขึ้นเป็นเหตุผล ซึ่งข้อสันนิษฐานอาจมีหลักฐานรองรับเท่าที่เป็นไปได้ เมื่ออ้างอิงตาม SDGs Compass จะเห็นได้ว่าการพัฒนาโมเดลเช่นนี้ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่ได้รับผลกระทบย่อมเป็นประโยชน์มากกว่า เมื่อธุรกิจกำหนดความคาดหวังในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่ประสงค์ให้ปรากฏเป็นผลลัพธ์อย่างไร บริษัทจำเป็นต้องพิจารณาไม่เพียงแค่การประกอบกิจการของตน แต่ยังคงรวมถึงเครือข่ายและคู่ค้าที่เป็นไปได้ และผู้ร่วมงานต่างๆ เพื่อเร่งและเพิ่มความเป็นไปได้ในการบรรลุผลกระทบที่ต้องการ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่ตั้งเป้าแก้ปัญหาที่ยังคงมีช่องว่างที่มีนัยสำคัญระหว่างผลการดำเนินงานปัจจุบันและเป้าประสงค์ SDGs ยิ่งไปกว่านั้น บริษัทจะต้องสามารถทบทวนข้อสันนิษฐานเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็วเพื่อดูว่าจำเป็นต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลกระทบดังกล่าวเมื่อบริบทมีการเปลี่ยนแปลง

เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้คู่มือเล่มนี้ เราจะให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง หรือทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงอย่างง่าย ซึ่งเป็นห่วงโซ่ผลสัมฤทธิ์หรือห่วงโซ่ผลลัพธ์ – ซึ่งเป็นองค์ประกอบด้านเส้นทางการกระทบของทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง (ภาพที่ 24) สำหรับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงขั้นสูง ท่านสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

ภาพที่ 24 ห่วงโซ่ผลลัพธ์

ที่มา UNDP Impact Aim Training Content, 2020

ผลกระทบหรือเป้าหมายผลกระทบที่กำหนดไว้ในทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงแสดงอยู่ที่ฝั่งขวาสุดของตาราง และเพื่อให้สามารถบรรลุผลกระทบเหล่านี้ได้ จะต้องมีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ จากซ้ายไปขวา ประการแรก บริษัทจะระบุให้ชัดเจนถึงความท้าทายและความจำเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่บริษัทพยายามจะแก้ไขผ่านการประกอบธุรกิจ จากนั้น บริษัทต้องระบุกิจกรรมที่บริษัทจะดำเนินการเพื่อรับมือกับปัญหาหรือโอกาสที่บริษัทพยายามใช้ประโยชน์ และด้วยกิจกรรมเหล่านี้ บริษัทจะสามารถสร้างผลผลิตบางประการได้ซึ่งจะเป็นผลผลิตหรือบริการทางตรงที่บริษัทส่งมอบ หรืออาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทันทีจากกิจกรรมของบริษัท และจากผลผลิตเหล่านั้น บริษัทจะมีส่วนร่วมในการสร้างผลลัพธ์บางประการ ซึ่งเป็นผลระยะสั้นและระยะกลางที่บริษัทจะต้องสังเกตการณ์หลังจากที่ได้ผลผลิตมาแล้ว นอกจากนี้ บริษัทยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงผลกระทบทางลบใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่เจตนาและสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการที่บริษัทมุ่งสร้างผลลัพธ์ทางบวก สำหรับคำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในทฤษฎีเพื่อการเปลี่ยนแปลง สามารถศึกษาได้ที่

พิจารณาตัวอย่างของห่วงโซ่ผลลัพธ์จาก BLUETOWN (ดูขั้นที่ 3 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริษัท) ห่วงโซ่คุณค่าประกอบด้วย ปัญหา ปัจจุบันนำเข้า/กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ (ภาพที่ 25) นอกจากนี้ภาพด้านล่างยังกำหนดองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เข้ากับเป้าหมาย SDGs อย่างกว้างที่บริษัทปรับการดำเนินงานของตนให้สอดคล้องด้วย ยิ่งไปกว่านั้น บริษัทได้ระบุคำถามประกอบการตัดสินใจที่แต่ละขั้นของห่วงโซ่คุณค่าที่บริษัทจะต้องแก้ไข – ซึ่งช่วยให้มั่นใจได้ว่า IMM มีความเกี่ยวข้องกับกลยุทธ์และการประกอบธุรกิจหลักของบริษัท

ภาพที่ 25 BLUETOWN – ห่วงโซ่ผลลัพธ์

ปัญหาและโอกาส	กิจกรรมและทรัพยากรนำเข้า	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
ศักยภาพด้าน ICT ไม่เพียงพอ	ผู้ประกอบการรายย่อยได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลในท้องถิ่น	ผู้ประกอบการรายย่อยจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้าน ICT	การใช้บริการเชื่อมต่ออย่างครอบคลุมไม่แบ่งแยก	การลดความเหลื่อมล้ำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
ขาดการบริการด้านการเชื่อมต่อในราคาที่เข้าถึงได้	จำหน่ายแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตในราคาที่เข้าถึงได้	ชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อสามารถเข้าถึงบริการการเชื่อมต่อที่มีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและราคาเข้าถึงได้	การเข้าถึงข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ดีขึ้น	การยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิต
ไม่มีช่องทางเข้าถึงการบริการด้านการเชื่อมต่อที่มีคุณภาพ	ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการดิจิทัลในท้องถิ่นได้ผ่าน Local cloud	ความตระหนักรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัลที่เกี่ยวข้องสูงขึ้น	หลีกเลี่ยงมลพิษทางอากาศ และการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	การลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากกิจกรรมการเชื่อมต่อ
ขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัล	นาระบบการเชื่อมต่อที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อ	ประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้บริการการเชื่อมต่อ		
การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงและมลพิษทางอากาศในท้องถิ่นซึ่งเกิดจากระบบเชื่อมต่อที่ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง				
อุปสรรคเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงการเชื่อมต่อได้จริงหรือ	ทรัพยากรนำเข้าและกิจกรรมเหล่านี้สามารถเข้าไปช่วยจัดการกับอุปสรรคที่ทำให้ประชาชนไม่ใช้บริการ และได้รับประโยชน์จากบริการการเชื่อมต่อหรือไม่	การเพิ่มการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพและราคาเข้าถึงได้จะนำไปสู่การใช้งานอย่างครอบคลุมทุกกลุ่มประชากรหรือไม่	มีข้อมูล และบริการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบดิจิทัล และเข้าถึงได้หรือไม่	ผู้ใช้สามารถใช้ข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่
		กลุ่มผู้ใช้เป็นกลุ่มที่เป็นตัวแทนประชากรในชุมชนที่มีการเชื่อมต่อหรือไม่	เมื่อเวลาผ่านไปการใช้และรูปแบบการใช้งานจะเปลี่ยนไปอย่างไร	การเข้าถึงข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการที่เพิ่มขึ้นไปสู่สุขภาพ การศึกษา รายรับ และงานที่ดีขึ้นหรือไม่
กลุ่มผู้มีรายได้น้อยในชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อมีความต้องการบริการการเชื่อมต่อหรือไม่			ผู้ใช้สามารถเข้าถึงและพบข้อมูลและบริการที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัลได้หรือไม่	

คำถามที่ใช้ในการตัดสินใจ

ที่มา BLUETOWN Impact Lab Case Study, BCtA

การคัดเลือกตัวชี้วัด

ในขั้นตอนก่อนหน้านี้นี้ บริษัทได้ระบุลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ของตน คำแถลงเป้าหมายผลกระทบ และชุดผลผลิต ผลลัพธ์ และแถลงผลกระทบไปแล้วในห่วงโซ่ผลลัพธ์ของตนแล้ว ขั้นต่อไป เพื่อให้สามารถเข้าใจผลที่เกิดขึ้น บริษัทจำเป็นต้องมีการวัดความคืบหน้าที่เจาะจง หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า ตัวชี้วัด ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถวัดทั้งความก้าวหน้าของเป้าหมาย SDGs รวมถึงผลลัพธ์และผลกระทบใดๆ ก็ตามที่กำหนดเอาไว้ในห่วงโซ่ผลลัพธ์

ตัวชี้วัดจะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถยืนยันการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์และผลกระทบได้เมื่อเทียบกับแผนที่วางเอาไว้ ตัวชี้วัดจะทำให้เราสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงได้ เช่น มีการเปลี่ยนแปลง (ในผลลัพธ์หรือผลกระทบ) เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด – ตัวอย่างเช่น ระดับรายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นตามที่วางแผนไว้หรือไม่ หลังจากมีการใช้ระบบน้ำหยดเพื่อการเกษตรของบริษัท ตัวชี้วัดยังช่วยลดข้อมูลจำนวนมากให้เหลือเพียงองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจเท่านั้น – ตัวอย่างเช่น โดยการจำกัดจำนวนข้อมูลให้เจาะจงเพียงสุขภาพมารดาที่อุปกรณ์ทางการแพทย์ของบริษัทมีส่วนช่วยให้ดีขึ้น แทนที่จะพยายามวัดผลในทุกๆ แง่มุมด้านสุขภาพ ตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินความคืบหน้ามีความเป็นกลาง – ตัวอย่างเช่น โดยการประเมินว่าบริษัทสามารถช่วยปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษานักเรียนได้อย่างไร แทนที่จะเป็นการปรับปรุงกว้างๆ ในเรื่องคุณภาพชีวิตของลูกค้า

ทั้งนี้ การออกแบบตัวชี้วัดที่ดีควรต้องเป็นไปตามหลักการ SMART อักษรย่อ “SMART” ย่อมาจาก S-Specific (เจาะจง) M-Measurable (วัดผลได้) A-Achievable หรือ Attainable (ทำได้จริง) R-Relevant (เกี่ยวข้อง) และ T-Time framed หรือ Time-bound (มีกำหนดกรอบเวลา)

S	“Specific” (เจาะจง) หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นสื่อสารข้อมูลที่เข้าใจง่ายและกระชับเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการวัด กล่าวคือ มีความเจาะจงมากพอที่จะวัดความคืบหน้าไปสู่ผลสุดท้าย
M	“Measurable” (วัดผลได้) หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นชัดเจน ไม่คลุมเครือว่าเป็นการวัดผลสิ่งใด – ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ ตัวชี้วัดนั้น การวัดผลก็จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
A	“Attainable” (ทำได้จริง) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ตั้งอยู่บนความเป็นจริง และสามารถดำเนินการได้ภายในกรอบเวลาที่กำหนด – กล่าวคือสิ่งที่ตัวชี้วัดต้องการวัดนั้นเป็นไปได้จริง
R	“Relevant” (เกี่ยวข้อง) หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากตัวชี้วัดมีความเกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงใกล้ชิดกับผลลัพธ์หรือผลกระทบที่จะต้องมีการวัดผล และมีความเป็นไปได้ที่ข้อมูลที่ได้รับนั้นจะนำไปประกอบการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงาน
T	“Time-bound” (มีกำหนดเวลา) หมายถึง มีการกำหนดกรอบระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าตัวชี้วัดใดที่จะได้รับการวัดผล และสามารถติดตามความคืบหน้าได้สำหรับช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้

การออกแบบตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงการตัดสินใจต่างๆ ที่ตัวชี้วัดนั้นจะช่วยให้ข้อมูล กล่าวคือ ตัวชี้วัดหนึ่งๆ จะต้องมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เมื่อแต่ละตัวชี้วัดประกอบด้วยเวลา ต้นทุน และความพยายามที่จะวัดผลและวิเคราะห์ บริษัทจึงควรวิเคราะห์ว่าตัวชี้วัดใดที่มีความเกี่ยวข้องมากที่สุดสำหรับการตัดสินใจ และกำหนดจำนวนตัวชี้วัดเหล่านั้นตามความเหมาะสม แนวทางที่สหประชาชาติกำหนดไว้ระบุว่าบริษัทควรจัดทำชุดตัวชี้วัดในปริมาณที่เหมาะสมแทนที่จะมีตัวชี้วัดที่มากเกินไปจนเกินศักยภาพของบริษัทที่จะติดตาม – ตัวชี้วัดหนึ่งถึงสี่ตัวต่อหนึ่งผลลัพธ์ถือว่าเพียงพอแล้ว¹⁰²

หนทางที่ดีในการระบุตัวชี้วัดที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ได้แก่ การวางตัวชี้วัดเหล่านั้นซ้อนลงไปบนห่วงโซ่มูลค่าที่ได้ออกแบบไว้ในขั้นตอนที่ผ่านมา หากใช้กรณีของ BLUETOWN บริษัทที่ได้กล่าวถึงไว้ก่อนหน้านี้ในคู่มือเล่มนี้ **ภาพที่ 26** แสดงให้เห็นว่าจะสามารถจัดวางตำแหน่งตัวชี้วัดตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเป้าหมาย SDGs และจะจัดวางตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับแต่ละขั้นตอนของห่วงโซ่มูลค่า ทั้งผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบได้อย่างไร

นอกจากนี้ บริษัทยังสามารถใช้ตัวชี้วัดที่มีมาตรฐานกำหนด (จากรอบการทำงานซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วโลก) หรือออกแบบตัวชี้วัดด้วยตนเอง (บางครั้งเป็นที่รู้จักในนามตัวชี้วัดตามความต้องการ หรือตัวชี้วัดที่เจาะจงสำหรับองค์กร) หรืออาจจะผสมผสานกันทั้งสองแบบก็ได้ ตัวอย่างกรอบตัวชี้วัดมาตรฐาน ได้แก่ IRIS+, SDG Indicators, SDG Compass, HIPSO, GISD, B Analytics, Joint Impact Indicators, GRI, และ Science Based Targets และอื่นๆ ข้อได้เปรียบของการใช้ตัวชี้วัดที่มีมาตรฐาน คือ ตัวชี้วัดเหล่านี้มีความสอดคล้องกับกรอบการทำงานและแนวปฏิบัติทั่วโลกอยู่แล้ว ตัวชี้วัดเหล่านี้มีกำหนดค่านิยามและวิธีการคำนวณที่ชัดเจน และบริษัทไม่จำเป็นต้องสร้างล้อเพื่อออกแบบตัวชี้วัดใหม่ๆ อีก เมื่อพิจารณาการยอมรับตัวชี้วัดเหล่านี้ในวงกว้าง ในหลายๆ กรณีย่อมหมายถึงความสามารถในการเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆ ร่วมวงการเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในหลายๆ กรณีบริษัทอาจพบว่าตัวชี้วัดที่มีมาตรฐานไม่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เจาะจงในการประกอบกิจการของบริษัทเสมอไป และในกรณีเช่นนั้น บริษัทอาจเห็นว่าการออกแบบตัวชี้วัดตามความต้องการของตนเองเป็นประโยชน์มากกว่า (ใช้หลักการ SMART ที่กำหนดไว้ข้างต้น) ตัวชี้วัดที่บริษัทกำหนดเองจะทำให้บริษัทสามารถใช้ตัวชี้วัดได้ตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ การใช้ตัวชี้วัดลักษณะนี้ทำให้บริษัทไม่สามารถเปรียบเทียบกับบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่เจาะจงสำหรับบริษัทเท่านั้น ในทางปฏิบัติ มีหลายๆ บริษัทที่ใช้ตัวชี้วัดที่มีมาตรฐานผสมผสานกันกับตัวชี้วัดที่บริษัทกำหนดเอง ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเฉพาะของบริษัท การสร้างสมดุลระหว่างความมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ และความสามารถในการเปรียบเทียบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้ตัดสินใจภายในและภายนอกองค์กร

ภาพที่ 25 BLUETOWN – ตัวชี้วัด

ปัญหาและโอกาส	กิจกรรมและทรัพยากรนำเข้า	ผลผลิต	ผลลัพธ์	ผลกระทบ
ศักยภาพด้าน ICT ไม่เพียงพอ ขาดการบริหารด้านการเชื่อมต่อในราคาที่เข้าถึงได้ ไม่มีช่องทางเข้าถึงการบริหารด้านการเชื่อมต่อที่มีคุณภาพ ขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัล การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงและมลพิษทางอากาศในท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากระบบเชื่อมต่อที่ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง	ผู้ประกอบการรายย่อยได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลในท้องถิ่น จำหน่ายแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตในราคาที่เข้าถึงได้ ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการดิจิทัลในท้องถิ่นได้ผ่าน Local cloud นำระบบการเชื่อมต่อที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อ	ผู้ประกอบการรายย่อยจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้าน ICT ชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อสามารถเข้าถึงบริการการเชื่อมต่อที่มีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและราคาเข้าถึงได้ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการดิจิทัลที่เกี่ยวข้องสูงขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายในการใช้บริการการเชื่อมต่อ	การใช้บริการเชื่อมต่ออย่างครอบคลุมไม่แบ่งแยก การเข้าถึงข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ดีขึ้น หลีกเลี่ยงมลพิษทางอากาศ และการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	การลดความเหลื่อมล้ำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิต การลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากกิจกรรมการเชื่อมต่อ
คำถามที่ใช้การตัดสินใจ อุปสรรคเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้คนไม่สามารถเข้าถึงการเชื่อมต่อได้จริงหรือ กลุ่มผู้มีรายได้น้อยในชุมชนที่ไม่มีบริการการเชื่อมต่อมีความต้องการบริการการเชื่อมต่อหรือไม่	ทรัพยากรนำเข้าและกิจกรรมเหล่านี้สามารถเข้าไปช่วยจัดการกับอุปสรรคที่ทำให้ประชาชนไม่ใช้บริการ และได้รับประโยชน์จากบริการการเชื่อมต่อหรือไม่	การเพิ่มการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพและราคาเข้าถึงได้จะนำไปสู่การใช้งานอย่างครอบคลุมทุกกลุ่มประชากรหรือไม่ กลุ่มผู้ใช้เป็นกลุ่มที่เป็นตัวแทนประชากรในชุมชนที่มีการเชื่อมต่อหรือไม่	มีข้อมูล และบริการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบดิจิทัล และเข้าถึงได้หรือไม่ เมื่อเวลาผ่านไปการใช้และรูปแบบการใช้งานจะเปลี่ยนไปอย่างไร ผู้ใช้สามารถเข้าถึงและพบข้อมูลและบริการที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัลได้หรือไม่	ผู้ใช้สามารถใช้ข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ การเข้าถึงข้อมูล ผลิตภัณฑ์และบริการที่เพิ่มขึ้นไปสู่สุขภาพ การศึกษา รายรับ และงานที่ดีขึ้นหรือไม่
ตัวชี้วัด อัตราการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยได้รับการฝึกอบรม ราคาต่อ 1 GB เมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อรายได้ต่อเดือน จำนวนเนื้อหาและบริการที่เข้าถึงได้ใน Local cloud จำนวน Hotspot ที่มี จำนวนตำแหน่งงานที่เพิ่มขึ้นที่เป็นผลโดยตรง	จำนวนประชากรที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนสถานพยาบาลที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนโรงเรียนที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนสำนักงานภาครัฐที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวน SME ที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนตลาดที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนศูนย์กลางระบบขนส่งมวลชนที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงการเชื่อมต่อ จำนวนครั้งของการฝึกอบรมที่ผู้ประกอบการรายย่อยจัดขึ้น จำนวนพลังงานทดแทนที่ผลิตได้ (Mwh) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อ ราคาต่อ 1 GB	จำนวนบุคคลที่ใช้บริการ จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการทางการศึกษา จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการทางการแพทย์ จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการด้านสุขภาพ จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการของภาครัฐ จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการเชิงพาณิชย์ จำนวนผู้ใช้ที่ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมต่อเพื่อเข้าถึงข้อมูลและ/หรือบริการทางการเงิน จำนวนก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลงต่อประชากรที่ได้รับการเชื่อมต่อ	คะแนน Poverty probability index จำนวนก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลงต่อประชากรที่ได้รับการเชื่อมต่อ สัดส่วนจำนวนประชากรที่ใช้เนื้อหาและบริการดิจิทัลในชุมชนที่มีการเชื่อมต่อ

- 1 ความสุขของมวลมนุษยชาติ
- 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- 4 ศึกษาระดับสูง
- 5 ความเท่าเทียม
- 7 พลังงานสะอาด
- 8 การเติบโตทางเศรษฐกิจ
- 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน
- 10 ลดความเหลื่อมล้ำ

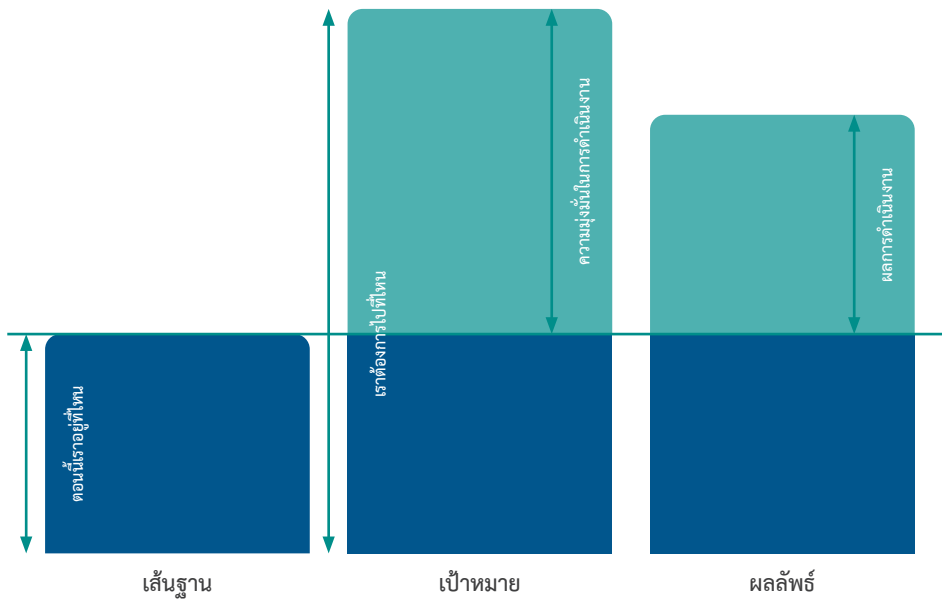
การกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์

ตัวชี้วัดของผลลัพธ์และผลกระทบมาพร้อมกับค่าเส้นฐานและค่าเป้าประสงค์ ค่าเส้นฐาน หรือ baseline value แสดงถึงสถานะปัจจุบันของผลลัพธ์หรือผลกระทบที่ท่านต้องการวัดผล และทำหน้าที่เป็นจุดอ้างอิงสำหรับการประเมินความคืบหน้า โดยปกติแล้ว ค่าเส้นฐานจะอิงตามข้อมูลที่รวบรวม ก่อน ที่กิจกรรมหรือการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งจะเริ่มต้นขึ้น เช่น ก่อนที่บริษัทจะส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ตัวอย่างเช่น บริษัทที่ประกอบกิจการด้านเกษตรกรรม ค่าเส้นฐานนี้อาจหมายถึงระดับผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉลี่ยสำหรับเกษตรกรก่อนที่บริษัทจะใช้ระบบน้ำหยดเพื่อการเกษตร ซึ่งเส้นฐานนี้จะพื้นฐานที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต เช่น การเปลี่ยนแปลงในระดับผลผลิตที่เกิดขึ้น หลังจาก บริษัทส่งมอบผลิตภัณฑ์และบริการให้กับลูกค้า¹⁰³ ค่าเป้าประสงค์ หรือ Target value แสดงให้เห็นสถานะที่บริษัทประสงค์ หรือสิ่งที่บริษัทต้องการจะบรรลุ ค่าเป้าประสงค์จะกำหนดค่าที่เฉพาะเจาะจงที่ตัวชี้วัดควรไปถึงในอนาคต ตัวอย่างเช่น ระดับรายรับของผู้จัดหาสินค้าและบริการในปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2565) อยู่ที่ 30,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี ในขณะที่ค่าเป้าประสงค์ของระดับรายรับ (ภายในปี พ.ศ. 2568) อยู่ที่ 40,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี

ในการกำหนดเป้าประสงค์ บริษัทจำเป็นต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ หรือ threshold แม้ว่าจะได้มีการกล่าวถึงหลักเกณฑ์ขั้นต่ำไว้แล้วใน **ขั้นที่ 3** แต่ยังคงจำเป็นต้องเน้นย้ำว่าการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ก็ได้ที่ไปในทิศทางที่ถูกต้อเท่านั้น แต่คือการเปลี่ยนแปลงที่อยู่เหนือหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ¹⁰⁴ ที่กำหนดขึ้นโดยการผสมผสานระหว่างวิทยาศาสตร์ (เช่น เป้าประสงค์ SDGs เป้าหมายที่อ้างอิงตามวิทยาศาสตร์¹⁰⁵ หรือพันธกรณีด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี พ.ศ. 2593) ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและบรรทัดฐานทางสังคม (เช่น การจัดการใช้แรงงานเด็ก)

การติดตามผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดบอกเราเกี่ยวกับการบรรลุผลที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเทียบกับเป้าประสงค์ดั้งเดิม (**ภาพที่ 27**).¹⁰⁶ ซึ่งทำให้บริษัทสามารถเปรียบเทียบได้ว่าตนบรรลุเป้าประสงค์ใดบ้าง และเข้าใจสาเหตุของความแปรผันต่างๆ รวมถึงการดำเนินงานที่บริษัทมุ่งหมายเพื่อรับมือกับความแปรผันเหล่านั้นเพื่อป้องกันการแปรผันไม่ให้เกิดขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 26 เส้นฐานและเป้าประสงค์สามารถช่วยให้เข้าใจผลการดำเนินงานได้อย่างไร

หมายเหตุ ภาพข้างต้นเป็นภาพร่างอย่างง่าย ที่ไม่ได้พิจารณาสถานการณ์ในกรณีที่มีสมมติฐานอาจไม่ได้เป็นไปตามความคาดหมาย โดยแผนภาพดังกล่าว พิจารณาสถานการณ์เฉพาะกรณีที่ผลการดำเนินงานเป็นไปในทางบวก และอยู่เหนือระดับเส้นฐาน แต่ในความจริงแล้วผลการดำเนินงานอาจเป็นไปในทางลบหรืออยู่ต่ำกว่าเส้นฐานก็เป็นได้

ในภาพรวม การปฏิบัติตาม **ขั้นที่ 4** จะช่วยให้บริษัทสามารถวางแผนเส้นทางไปสู่ผลกระทบได้ผ่านห่วงโซ่ผลลัพธ์ และสามารถกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์เพื่อวัดความคืบหน้าได้ ซึ่งเป็นการปูทางไปสู่การวัดผลกระทบใน **ขั้นที่ 5**

ขั้นที่ 5

การวัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจของท่าน

เมื่อบริษัทจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ที่บริษัทจะมีส่วนร่วม กำหนดเป้าหมายผลกระทบ และกำหนดเส้นทางเพื่อไปถึงเป้าหมายเหล่านั้นแล้ว ขั้นที่ห้าจะเป็นการวัดผลกระทบ และบูรณาการผลกระทบและ IMM ไว้ในแนวทางการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจของบริษัท ซึ่งรวมถึงการรวบรวมข้อมูลเพื่อติดตามความคืบหน้า การบูรณาการผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ไว้ในการดำเนินธุรกิจ และการจัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ ในขั้นตอนนี้ บริษัทควรทำให้วัฒนธรรมภายในองค์กร โครงสร้างและแรงจูงใจของบริษัทสอดคล้องกับเป้าหมายผลกระทบของตน และรวบรวมข้อมูลผลกระทบที่เกิดขึ้นไว้ในการรับรองคุณภาพและแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล

การติดตามผลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การมีข้อมูลการบรรลุเป้าหมายผลกระทบที่ทันท่วงทีจะช่วยทั้งการตัดสินใจภายในและการรายงานภายนอก เนื่องด้วยผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ต้องจัดทำกลยุทธ์เป้าหมายและเป้าประสงค์ทางธุรกิจ พวกเขาจึงต้องการข้อมูลที่ทันเหตุการณ์และเชื่อถือได้ในเรื่องความคืบหน้าไปสู่เป้าประสงค์เหล่านี้ ข้อมูลจะช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถตัดสินใจและลงมือดำเนินการตามที่เป็นเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมาย การมีข้อมูลเพื่อการตัดสินใจภายในยังเอื้อประโยชน์ต่อการรายงานให้กับคณะกรรมการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั่ว (เช่น การรายงานภายนอก) ในกรณีที่มีข้อมูลจำกัด ควรมีการประเมินและพิจารณาความเสี่ยงด้านผลกระทบ กระบวนการตัดสินใจด้วย (ดูด้านล่าง)

แผนการติดตามเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการติดตามความคืบหน้า แผนการติดตามจะกำหนดโครงสร้างของผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบ ตัวชี้วัดที่คาดหวัง เส้นฐานและเป้าประสงค์ ผลสุดท้ายรวมถึงวิธีการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องด้วย **ภาพที่ 28** เป็นแบบฟอร์มสำหรับแผนการติดตาม แผนการติดตามจะช่วยบริษัทในการพิจารณาและนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินงานได้อย่างถี่ถ้วน แผนจะช่วยกำหนดโครงสร้างของการเก็บรวบรวมข้อมูล – ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลใดบ้าง ถึงเพียงใด อย่างไร และโดยใคร แผนการติดตามจะทำให้บริษัทสามารถรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยเป็นไปตามกำหนดเวลา ระบุแนวโน้ม และข้อควรระวังต่างๆ ที่สำคัญที่สุดคือ การระบุการตัดสินใจที่ได้ข้อมูลมาจากแต่ละจุดข้อมูลจะทำให้บริษัทสามารถให้ความคิดเห็นกับทีมต่างๆ ที่ทำงานได้ เพื่อรับประกันการรับผิดชอบ และการดำเนินการเพื่อแก้ไขเมื่อจำเป็น

ภาพที่ 28 แผนการติดตามอย่างง่าย

ผลลัพธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเส้นฐาน (ข้อมูล ณปี)	เป้าประสงค์	แหล่งข้อมูล	ความถี่	ผู้รับผิดชอบ
ค่าเฉลี่ยผลผลิต ผลลัพธ์ หรือ ผลกระทบจากทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง	ชื่อตัวชี้วัด/ชื่อเกณฑ์	ค่าเส้นฐาน	เป้าประสงค์รวม	แหล่งข้อมูล เช่น การสำรวจ Dashboard แอปฯ มือถือ รายงาน	ความถี่ในการเก็บข้อมูล เช่น รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายไตรมาส	บุคคลใดในองค์กรหรือบุคคลภายนอกใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดัดแปลงมาจาก UNDP RBM Handbook

ในการออกแบบแผนการติดตาม บริษัทควรต้องคำนึงอยู่เสมอว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายใด (เช่น ผู้ลงทุน ผู้ให้ทุน ฝ่ายบริหาร พนักงาน รัฐบาล และลูกค้า) **ที่จะเป็นผู้ใช้ข้อมูล** บริษัทควรพิจารณาว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีแนวโน้มที่จะนำข้อมูลไปใช้เพื่อการใด เช่น เพื่อการรายงาน การสื่อสาร การตัดสินใจ หรือเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติม ทั้งนี้ บริษัทอาจพิจารณาเพิ่มคอลัมน์ “การตัดสินใจที่จะเกิดจากข้อมูลนี้” ไว้ในแผนการติดตามก็จะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น จากนั้น บริษัทสามารถรับประกันได้ว่าบริษัทจะจัดลำดับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจไว้เป็นลำดับต้น และข้อมูลใดๆ ที่นักลงทุน คู่ค้า หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ ต้องการจะได้รับการบูรณาการเอาไว้ล่วงหน้าในระบบการติดตาม

องค์ประกอบสำคัญของแผนการติดตามคือวิธีการยืนยันความถูกต้องที่จะช่วยยืนยันว่าผลที่ได้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยจะต้องมีการกำหนดวิธีการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องไว้สำหรับแต่ละตัวชี้วัด และวิธีการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องจะเป็นแหล่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูลเหล่านี้อาจรวมถึงลูกค้า พนักงาน ผู้จัดการสินค้าและบริการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่นๆ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่นสมาชิกในชุมชนหรือลูกค้าควรมีส่วนร่วมในกระบวนการติดตามผลที่กระทบต่อชีวิตของพวกเขา ตัวอย่างเช่น บริษัทเทคโนโลยีด้านสุขภาพอาจได้รับข้อมูลจากลูกค้าที่ได้รับประโยชน์จากผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัท โรงพยาบาลผดุงครรภ์ที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานพยาบาลของรัฐซึ่งใช้อุปกรณ์ของบริษัท ในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูล บริษัทต้องเพิ่มความเข้มงวดกับการใช้แนวทางตามสิทธิมนุษยชนและการใช้หลักการ “ไม่ทำอันตราย” และความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม¹⁰⁷ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการได้รับความยินยอมจากผู้ตอบแบบสอบถามในการรวบรวมและใช้ข้อมูลก่อนการรวบรวมข้อมูล

การติดตามต้องใช้ข้อมูลเพื่อให้ทราบว่าตัวชี้วัดเป็นไปตามแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าประสงค์ที่ระบุหรือไม่ การใช้แบบสำรวจอาจเป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว รวมถึงแบบสำรวจลูกค้าและพนักงานที่ตั้งคำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ หรือรายได้ เป็นต้น แหล่งข้อมูลหลักมีทั้งหมดสามแหล่ง ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ (รวบรวมโดยบริษัทผ่านการวิจัยภาคสนามหรือการสำรวจ) ข้อมูลทุติยภูมิ (ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหรือการวิจัยที่มีอยู่เช่นบันทึกของภาครัฐหรือข้อมูลสำมะโนประชากร) และข้อมูลภายในหรือข้อมูลด้านการบริหาร เช่น ข้อมูลที่มีอยู่แล้วภายในบริษัทและจำเป็นต้องได้รับการวิเคราะห์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จากข้อมูลของ SDGs Compass หากผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างจากที่คาดไว้ ต้นทุนและความซับซ้อนของการวัดต้องได้สัดส่วนกับมูลค่าที่เกิดขึ้นจากการวัด และความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ การใช้ระบบและกระบวนการทางธุรกิจที่มีอยู่แล้วในการรวบรวมข้อมูล เช่น การดึงข้อมูลที่จำเป็นจากระบบการซื้อขายจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการพัฒนากระบวนการใหม่ หากบริษัทไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นได้ผ่านระบบที่มีอยู่ วิธีการทั่วไปอื่นๆ ในการเก็บและรวบรวมข้อมูลอาจรวมถึงการใช้ระบบการรายงาน (สำหรับการดำเนินงานของบริษัท และ/หรือ ผู้จัดการสินค้าและบริการ) การลงพื้นที่ปฏิบัติงาน การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามการประชุมกลุ่มย่อย การสัมภาษณ์และอื่นๆ เครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการดำเนินการนี้ ได้แก่ [LEAN Data Field Guide](#), [Google forms](#), [SurveyMonkey](#) และ [KoboToolbox](#) เป็นต้น

ในการรวบรวมข้อมูล บริษัทจำเป็นต้องแน่ใจว่าบริษัทสามารถดึงข้อมูลเชิงลึกจากข้อมูลที่ได้มา รวมถึงข้อมูลตามกลุ่มย่อยต่างๆ ภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แตกต่างกัน บ่อยครั้งข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญอาจถูกกลืนไปในค่าเฉลี่ย ดังนั้นความสามารถในการแบ่งกลุ่มข้อมูลตามลักษณะที่แตกต่างกันสามารถช่วยให้บริษัทกำหนดเป้าหมายกิจกรรมและการลงทุนไปยังจุดที่จำเป็นที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบริษัทให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ตัวอย่างเช่น พิจารณาตัวชี้วัดที่แบ่งแยกเพศสำหรับบริษัท (โดยสมมุติ) ที่ให้การศึกษาแก่เด็ก ([ภาพที่ 29](#)) ในการตรวจสอบการมีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ประการที่ 4 – “สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต” บริษัทสามารถจำแนกข้อมูลตามเพศเพื่อทำความเข้าใจว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันจากบริการของบริษัทหรือไม่

ภาพที่ 29 ตัวอย่างของข้อมูลที่จำแนกตามเพศ

ตัวชี้วัด	เส้นฐาน (ปี พ.ศ. 2564)	เป้าประสงค์ (ปี พ.ศ. 2565)	ผลลัพธ์ (ปี พ.ศ. 2565)
จำนวนเด็กที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ขั้นพื้นฐาน	10,000 คน เด็กผู้หญิง 6,000 คน เด็กผู้ชาย 4,000 คน	15,000 คน เด็กผู้หญิง 9,000 คน เด็กผู้ชาย 6,000 คน	14,000 คน เด็กผู้หญิง 8,000 คน เด็กผู้ชาย 6,000 คน

เมื่อกำหนดเป้าหมายแล้ว จะมีการกำหนดตัวชี้วัดและวงกลไกการติดตาม บริษัทควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าการจัดการผลกระทบได้รับการบูรณาการไว้ในกระบวนการธุรกิจหลัก บริษัทควรจัดให้มีข้อมูลสำหรับฝ่ายบริหารเพื่อการติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการตามกลยุทธ์องค์กรและแผนธุรกิจ และตัดสินใจอย่างทันท่วงทีตามความจำเป็น

การบูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบเข้ากับการดำเนินธุรกิจ และการตัดสินใจ

พันธกรณีด้านความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ของผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการมีความสำคัญในการทำให้พันธกรณีดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งและเป็นแกนหลักในวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ กลยุทธ์ และการตัดสินใจด้านการจัดการ ซึ่งบริษัทต้องดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าผู้บริหารระดับสูงของบริษัทให้การรับรองอย่างเต็มที่และมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายผลกระทบที่กำหนดไว้ในขั้นตอนก่อนหน้า และเป้าหมายเหล่านี้ฝังอยู่ในกลยุทธ์และการตัดสินใจของบริษัท ตัวอย่างเช่นคณะกรรมการของบริษัทสามารถมั่นใจได้ว่าเป้าหมายผลกระทบและการมีส่วนร่วมในพันธกรณีของเป้าหมาย SDGs จะถูกรวมเข้ากับเกณฑ์การสรรหาและค่าตอบแทนสำหรับผู้บริหารระดับสูง พันธกรณีจากผู้บริหารระดับสูงจะช่วยให้การดำเนินการที่เป็นมาจากทุกระดับของบริษัท การบูรณาการเป้าหมายผลกระทบเข้ากับการประเมินผลการดำเนินงานสำหรับพนักงานหลักขององค์กรก็จะมีประสิทธิภาพเช่นกัน การบูรณาการเป้าหมายผลกระทบเข้ากับพันธกรณีสาธารณะของบริษัท เช่น คำแถลงพันธกิจบนเว็บไซต์เป็นอีกวิธีหนึ่งในการบูรณาการดังกล่าว สำหรับตัวอย่างความเป็นผู้นำเฉพาะอุตสาหกรรมและโอกาสที่เป็นรูปธรรมในการพัฒนาเป้าหมาย SDGs บริษัทสามารถอ้างอิงถึง *SDG Industry Matrix* ที่พัฒนาโดย UN Global Compact และ KPMG

การดำเนินการที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการรับประกันว่าความยั่งยืนและพันธกรณีตามเป้าหมาย SDGs แทรกซึมไปทั่วทั้งองค์กรและไม่จำกัดอยู่เฉพาะที่ทีมที่มีหน้าที่ เช่น ทีมความยั่งยืนหรือทีมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ทุกทีมทั่วทั้งองค์กรไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรบุคคล ทีมจัดการห่วงโซ่อุปทาน ทีมพัฒนาธุรกิจ ฝ่ายขายและการตลาด จะต้องผนวกเป้าหมายผลกระทบและลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs เอาไว้ในดำเนินการของพวกเขา แม้ว่า การดำเนินการบางอย่างอาจมอบหมายให้กับทีมที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงสำหรับงานเหล่านั้นก็ได้

ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว หนึ่งในแง่มุมที่สำคัญที่สุดของการบูรณาการผลกระทบคือการสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลผลกระทบได้รับการบูรณาการเข้ากับการตัดสินใจ เพื่อช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจที่ตระหนักถึงผลกระทบและมีข้อมูลรองรับ การบูรณาการนี้ต้องใช้ข้อมูลผลกระทบเพื่อสร้างข้อมูลเชิงลึกและตัวเลือก รวมทั้งการพิจารณาเลือกระหว่างตัวเลือกเหล่านั้นและจัดการข้อดีข้อเสียระหว่างตัวเลือกเหล่านั้นอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังหมายถึงการไตร่ตรองข้อมูลที่รวบรวมไว้ในแผนการติดตาม เพื่อพิจารณาสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่ไม่คาดหวัง และการดำเนินการใดที่จำเป็นสำหรับการแก้ไขปัญหาที่อาจมี นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงการพิจารณาทางเลือกอื่น เพื่อเพิ่มผลกระทบเชิงบวกหรือลดผลกระทบด้านลบให้น้อยที่สุดและดำเนินการตามทางเลือกนั้นอย่างเหมาะสม **ดูภาพที่ 30** สำหรับตัวอย่างวิธีที่บริษัทบูรณาการ IMM เข้ากับการตัดสินใจ

ภาพที่ 30 BIVE – การบูรณาการ IMM เข้ากับการตัดสินใจ

Bive เป็นองค์กรธุรกิจในประเทศโคลอมเบียที่มีเป้าหมายเพื่อปิดช่องว่างที่มีอยู่ในการเข้าถึงสุขภาพระหว่างชุมชนในเมืองและในชนบท Bive ร่วมมือกับสมาคมเกษตรกรและสหกรณ์ผู้ปลูกกาแฟในชุมชนที่มีรายได้น้อยเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่รวดเร็วและมีคุณภาพสูงซึ่งช่วยลดการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตที่ป้องกันได้และส่งเสริมการวินิจฉัยและการรักษาโรคที่เหมาะสม BIVE ได้สร้างประโยชน์ให้กับผู้คนจำนวน 152,166 คนจากกลุ่มประชากรในชนบทที่มีรายได้น้อยผ่านโครงการสมาชิกราคาย่อมเยา โดยประหยัดค่ารักษาพยาบาลได้มากถึงร้อยละ 50 เมื่อเทียบกับราคาตลาดเฉลี่ย

Bive ใช้ข้อมูลผลกระทบเพื่อประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจในโครงการริเริ่มหลายโครงการ ตัวอย่างหนึ่งคือโครงการ Coffee Vision หรือ “Visión Cafetera” ภายใต้โครงการนี้ Bive ทำงานร่วมกับเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟเพื่อช่วยเพิ่มการตรวจหาโรคที่มีความเสี่ยงสูงและเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการดูแลตนเองของผู้ปลูกที่ปรับปรุงวิถีชีวิตของพวกเขาให้ดีขึ้น ซึ่งมีเป้าหมายสุดท้ายเพื่อการเพิ่มผลิตภาพแรงงานเช่นกัน บริษัทได้ประเมินผลกระทบของโครงการนี้ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟตลอดจนผลิตภาพ โดยรวบรวมข้อมูลตามเกณฑ์ต่างๆ เช่น การเข้าถึงบริการสุขภาพของผู้ปลูก สุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้ปลูก ตลอดจนความพึงพอใจต่อโครงการ ซึ่งประกอบกันเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับรูปแบบธุรกิจของ Bive ซึ่งทำให้บริษัทสามารถวางแผนกลยุทธ์การขยายธุรกิจกับผู้ปลูกกาแฟพร้อมถึงระดับจุดอ่อนในรูปแบบธุรกิจด้วย

ตัวอย่างเช่น การประเมินแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเชิงบวกระหว่างการมีส่วนร่วมในโครงการและผลิตภาพแรงงาน และเป็นข้อมูลที่รองรับการขยายขอบเขตของโครงการอย่างเป็นระยะครอบคลุมไปยังบริการต่างๆ เช่น การวัดสายตา จักษุวิทยา และการผ่าตัดดวงตา ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าโครงการเพิ่มพฤติกรรมกรรมการป้องกันความเสี่ยงในหมู่เกษตรกรผู้ปลูกผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการของ Bive ที่แจ้งให้พวกเขาทราบเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับงานของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ บริษัทจึงขยายการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการป้องกันความเสี่ยงเหล่านี้เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานอย่างต่อเนื่อง การประเมินยังระบุด้วยว่าความดันโลหิตสูงเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิง และเพื่อรับมือกับปัญหาดังกล่าว Bive ติดต่อกับระบบสุขภาพของภาครัฐของประเทศโคลอมเบียเพื่อให้ผู้ป่วยดังกล่าวสามารถเข้าสู่โปรแกรมการป้องกันและจัดการความเสี่ยงเพื่อเข้ารับการรักษาได้ นอกจากนี้ Bive ยังระบุว่าผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพที่ให้บริการแก่ผู้ปลูกเป็นต้นทุนส่วนสำคัญของโครงการที่มีผลกำไรน้อยที่สุดสำหรับ บริษัท ซึ่งสิ่งนี้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบธุรกิจของ Bive ทำให้บริษัทหันมาส่งมอบบริการโดยตรง – Bive เพิ่งสร้างโครงการสุขภาพจิตที่จะเป็นโครงการนำร่องโครงการแรกสำหรับการส่งมอบบริการด้านสุขภาพจิตโดยตรง

การจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบ

เนื่องจากบางครั้งข้อมูลผลกระทบอาจไม่สมบูรณ์ ล้าสมัย หรือไม่น่าเชื่อถืออย่างแท้จริง ดังนั้น จึงควรมีการประเมินความเสี่ยงสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ที่ประสบกับผลกระทบ) และสำหรับบริษัทที่มีข้อมูลจำกัด บรรทัดฐานหรือหลักการขั้นต้นในการจัดการผลกระทบกำหนดให้บริษัทต่างๆ ต้องพิจารณาว่าความเสี่ยงในการมุ่งสร้างผลกระทบคืออะไร และจะประเมินและลดความเสี่ยงจากผลกระทบเหล่านี้ได้อย่างไร หมายเหตุข้อมูลของ IMP ภายใต้มิติผลกระทบ ‘ความเสี่ยง’ (ดูภาคผนวก 3) ช่วยตอบคำถามเหล่านี้ ความเสี่ยงด้านผลกระทบคือความเป็นไปได้ที่ผลกระทบของบริษัทที่มีต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมจะแตกต่างจากที่คาดหมายและความแตกต่างนั้นจะเป็นสาระสำคัญจากมุมมองของผู้คนหรือสิ่งแวดล้อมโลกที่ต้องประสบกับผลกระทบ¹⁰⁸ (Impact frontiers, n.d.)

สำหรับแต่ละผลลัพธ์ที่บริษัทพยายามส่งมอบ บริษัทต่างๆ ต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากผลกระทบหลากหลายประเภท ตัวอย่างเช่น ความเป็นไปได้เท่าใดที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากบริษัทพัฒนาทักษะจะไม่ได้รับโอกาสในการจ้างงานระยะยาวซึ่งเป็นงานที่มีคุณค่าหลังจากสำเร็จการศึกษา อะไรคือผลที่ตามมาสำหรับผู้ป่วยของผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ หากการส่งมอบยาไม่ตรงเวลา บรรทัดฐานการจัดการผลกระทบระบุความเสี่ยงจากผลกระทบไว้ 9 ประเภท (ดูภาคผนวก 3) สำหรับการดำเนินการรวบรวมข้อมูลแต่ละครั้ง บริษัทควรระบุความเสี่ยงของการรายงานที่ไม่ถูกต้องและกำหนดให้มีการควบคุมเพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและความสมบูรณ์ของข้อมูล การตรวจสอบภายในและภายนอกจะเพิ่มความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้เช่นกัน¹⁰⁹

บรรทัดฐานการจัดการผลกระทบแนะนำให้บริษัทพิจารณาความเสี่ยงจากผลกระทบแยกต่างหากจากความเสี่ยงทางการเงิน บริษัทควรระลึกไว้เสมอว่าความเสี่ยงจากผลกระทบจะต้องได้รับการประเมินในแง่ของความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นนอกเหนือไปจากความเสี่ยงต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน/ธุรกิจเท่านั้น หมายเหตุข้อมูลภายใต้มิติ ‘ความเสี่ยง’ จากผลกระทบช่วยให้บริษัทและนักลงทุนมีแผนที่นำทางสำหรับการประเมินและลดความเสี่ยงจากผลกระทบ ประเภทของข้อมูลเหล่านี้คือ 1) ประเภทของความเสี่ยงจากผลกระทบ ความเสี่ยงจากผลกระทบ 9 ประเภทที่สามารถบ่งชี้เหตุการณ์เกิดผลลัพธ์ 2) ระดับความเสี่ยงจากผลกระทบ ความเป็นไปได้และความรุนแรงของความเสี่ยงจากผลกระทบ การรวบรวมข้อมูลในหมายเหตุเหล่านี้ บริษัทต่างๆ สามารถเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและดำเนินการเพื่อลดโอกาสและความรุนแรงได้

แม้ว่าทั้งความเสี่ยงจากผลกระทบและความเสี่ยงทางการเงินควรได้รับการพิจารณาแยกกัน แต่ก็มักจะเชื่อมโยงกันและความเสี่ยงทั้งสองสามารถให้มุมมองแบบรอบด้านมากขึ้นเกี่ยวกับความเสี่ยงที่ธุรกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องเผชิญ ตัวอย่างเช่น เมื่อกำหนดราคาผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่มีไว้สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีรายได้น้อย หากไม่มีการพิจารณาความสามารถในการชำระคืนอย่างเพียงพอ ก็อาจมีความเสี่ยงจากผลกระทบที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีรายได้น้อยจะไม่ได้รับผลกระทบของสินเชื่อนั้นดังที่ตั้งใจไว้ (เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถจ่ายเงิน/เข้าถึงสินเชื่อได้) ทำให้บริษัทอาจไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร (ความเสี่ยงทางการเงิน) ดังนั้นบริษัทอาจต้องพิจารณาว่ารูปแบบธุรกิจของพวกเขาสามารถให้บริการประชากรที่มีรายได้น้อยได้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร ไม่เพียงแต่พิจารณาถึงราคา/ความสามารถในการชำระคืนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงปัจจัยต่างๆ เช่น การเข้าถึงและการตระหนักรู้ สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานกับความเสี่ยงจากผลกระทบ โปรดดูบรรทัดฐานการจัดการความเสี่ยงว่าด้วยความเสี่ยงจากผลกระทบ และภาคผนวก 3

การเสริมพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลเป็นพื้นฐานของวัตถุประสงค์และความสำเร็จขององค์กร ภาครัฐกิจควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าคณะกรรมการของบริษัทมีความสามารถในการกำกับดูแลและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งเพิ่มผลกระทบเชิงบวกและลดผลกระทบด้านลบ

ความเป็นผู้นำและการกำกับดูแลของคณะกรรมการมีความสำคัญต่อการบูรณาการผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ไว้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ คณะกรรมการต้องส่งสารที่หนักแน่นให้พนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าสิ่งใดที่มีความสำคัญสำหรับบริษัทผ่านการแสดงข้อความเหล่านั้นไว้ในวาระของคณะกรรมการ หากคณะกรรมการไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและไม่ได้ถือว่าการเคารพสิทธิมนุษยชนและการดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบนั้นเป็นหน้าที่ของตน ไม่ได้ดำเนินการอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการบรรลุเป้าหมาย SDGs ก็ไม่น่าเป็นไปได้ที่สิ่งเหล่านี้จะได้รับการปลูกฝังไว้ในวัฒนธรรม วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร นโยบายด้านธรรมาภิบาลที่ดีและแนวปฏิบัติในการกำกับดูแล – รวมถึงผลที่ตามมาสำหรับการละเมิด – เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เจตนาของคณะกรรมการเป็นรูปธรรมและเพื่อสร้างวัฒนธรรมที่มีภาระรับผิดชอบสำหรับการกระทำที่สอดคล้องกับนโยบายและความมุ่งมั่นที่ระบุไว้

บริษัทสามารถเสริมสร้างความสามารถของคณะกรรมการให้แข็งแกร่งขึ้น เพื่อให้แน่ใจว่าผลกระทบจะขับเคลื่อนวาระทางธุรกิจของบริษัท คณะกรรมการอาจพิจารณาปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้เพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินการ ผนวกทักษะด้านสิทธิมนุษยชน/ความยั่งยืน/ผลกระทบไว้ในเกณฑ์ทักษะของคณะกรรมการ การใช้แบบทดสอบเพื่อประเมิน ‘ความสามารถและความเหมาะสม’ (fit and proper test) ของสมาชิกคณะกรรมการ/กรรมการใหม่ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีทักษะที่เหมาะสมและมีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์หรือความยั่งยืนทางสังคมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องกับบริบทขององค์กรมากที่สุด การเสนอชื่อกรรมการอิสระ/สมาชิก ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสนับสนุนประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน/ความยั่งยืน/เป้าหมาย SDGs/การจัดการผลกระทบ การสร้างคณะกรรมการที่ปรึกษาอิสระด้านความยั่งยืน/เป้าหมาย SDGs/การจัดการผลกระทบที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์ที่เหมาะสม และ/หรือ ส่งเสริมความหลากหลาย เช่น การรวมเอาตัวแทนจากสตรีและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ด้อยโอกาส การฝึกอบรมสำหรับทั้งคณะกรรมการเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการเสริมสร้างความสามารถของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความยั่งยืน

มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs – เครื่องมือประเมินตนเอง

เมื่อมีการผนวกรวมคำแนะนำที่ไว้ในขั้นที่ 1 ถึง 5 แล้ว บริษัทอาจต้องการประเมินความคืบหน้าของตนเองในการบูรณาการความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs เข้ากับแนวทางปฏิบัติและการตัดสินใจภายในของตน ด้วยเหตุนี้ มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) ซึ่งเป็นเครื่องมือการประเมินตนเองของ UNDP เพื่อช่วยให้บริษัทต่างๆ สามารถวางแผนแนวปฏิบัติภายในของตนกับการดำเนินกิจการทางธุรกิจที่สำคัญ 12 ประการ ตามมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) พวกเขาสามารถใช้ตัวชี้วัดการปฏิบัติของมาตรฐานเพื่อทำการวิเคราะห์ช่องว่างและพัฒนาแผนการใช้งานเพื่อเติมเต็มช่องว่างและปรับปรุงการปฏิบัติ IMM เมื่อเวลาผ่านไป ด้วยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าเส้นทางผลกระทบของแต่ละบริษัทแตกต่างกันและถูกกำหนดโดยปัจจัยเฉพาะกับบริบทที่พวกเขาดำเนินการ รูปแบบของเครื่องมือนี้ได้รับการออกแบบในลักษณะที่จะสามารถช่วยธุรกิจในการพัฒนาการของพวกเขาให้เปลี่ยนแปลงไปสู่การปลูกฝังความยั่งยืนไว้เป็นแกนหลักของธุรกิจ และแนวปฏิบัติด้านการจัดการผลกระทบที่ดีที่สุด บริษัทสามารถเข้าถึงเครื่องมือการประเมินตนเองได้ที่ลิงค์นี้

บทที่ 2 ของคู่มือเล่มนี้ซึ่งรวบรวม IMM ขั้นที่ 1-5 เป็นการกำหนดองค์ประกอบพื้นฐานเพื่อช่วยให้บริษัทเข้าใจ วัตถุประสงค์และจัดการผลกระทบของตน ถัดไป บทที่ 3 จะต่อยอดจากความพยายามเหล่านี้ไปสู่ขั้นที่ 6 โดยเชื่อมโยงองค์ประกอบเหล่านี้กับข้อกำหนดเฉพาะของ One Report

บทที่ 3 การเชื่อมโยงเป้าหมาย SDGs IMM และข้อกำหนดของ One Report เข้าด้วยกัน

บทที่ 3 ของคู่มือเล่มนี้กล่าวถึงข้อกำหนดของ One Report ของ ก.ล.ต. เกี่ยวกับผลกระทบของบริษัทจดทะเบียน และเชื่อมโยง One Report เข้ากับขั้นที่ 1-5 ที่ระบุไว้ในบทที่ 2 ด้วยความโปร่งใสที่เพิ่มขึ้นในการเปิดเผยข้อมูลผ่านแบบ 56-1 One Report ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดจะได้รับความชัดเจนและมั่นใจมากขึ้นเกี่ยวกับวิธีที่บริษัทผนวกความยั่งยืนไว้ในวัตถุประสงค์และการดำเนินงานขององค์กร เพื่อสนับสนุนจุดมุ่งหมายนี้ ก.ล.ต. แนะนำให้บริษัทต่างๆ บูรณาการ IMM ขั้นที่ 1 ถึง 5 ของคู่มือนี้ไว้ใน One Reports ของพวกเขา

ด้วยแนวทางการจัดการผลกระทบที่แข็งแกร่งตาม IMM ขั้นที่ 1-5 บริษัทต่างมีความพร้อมที่จะรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการและผลลัพธ์ด้วยความโปร่งใสและความรับผิดชอบ ดังนั้น นอกเหนือจากการหารือเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบโดยเฉพาะตาม One Report แล้ว ขั้นที่ 6 ในบทที่ 3 ยังครอบคลุมถึงวิธีที่บริษัทที่ต้องการผนวกความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ลงในรูปแบบธุรกิจของพวกเขาสามารถอาศัยขั้นที่ 1-5 ก่อนหน้านี้เพื่อเสริมสร้างการจัดการ การตัดสินใจ และการรายงานผลกระทบ และการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องในส่วนเฉพาะของ One Report ได้ด้วย

ณ เวลาที่เผยแพร่คู่มือนี้ บริษัทที่ใช้คู่มือนี้ควรถือว่าการบูรณาการ IMM ขั้นที่ 1-5 (อธิบายไว้ในส่วนก่อนหน้าของคู่มือเล่มนี้) ไว้ใน One Report ว่าเป็น *ข้อเสนอแนะ* แต่ไม่ใช่ *หน้าที่* ที่กำหนดโดย ก.ล.ต. บริษัทควรใช้แนวทางที่กำหนดไว้เป็นชุดเครื่องมือเพื่อช่วยให้พวกเขาเดินทางไปบนเส้นทางความยั่งยืน

แบบ 56-1 One Report ประกอบด้วยสี่บท (ภาพที่ 31) คู่มือนี้มุ่งเน้นไปที่บทที่ 1 ส่วนที่ 3 ของ One Report ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 'การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ' เนื้อหาในส่วนต่อไปนี้อธิบายว่าขั้นตอน IMM ที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ในคู่มือ สามารถเสริมสร้างการเปิดเผยข้อมูล One Report ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความยั่งยืนทางธุรกิจได้อย่างไร

ภาพที่ 31 การองค์ประกอบของแบบ 56-1 One Report

ส่วนที่ 1 การประกอบธุรกิจและผลการดำเนินงานของกิจการ

1. โครงสร้างองค์กรและการดำเนินงานของกลุ่มบริษัท
2. การบริหารความเสี่ยง
3. การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ
4. การหารือและการวิเคราะห์เรื่องการจัดการ (MD&A)
5. ข้อมูลทั่วไปและข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญอื่นๆ

ส่วนที่ 2 การกำกับดูแลกิจการ

6. นโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการ
7. โครงสร้างด้านการกำกับดูแลกิจการและข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ผู้บริหาร พนักงาน และอื่นๆ
8. รายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ
9. การควบคุมภายในและการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 งบการเงิน

[แนบงบการเงินประจำปีของรอบระยะเวลาบัญชีที่เกี่ยวข้อง]

ส่วนที่ 4 การรับรองข้อมูล

การรับรองข้อมูลเพื่อส่งแบบ 56-1 One Report ของบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียน

ที่มา แบบ 56-1 One Report

ขั้นที่ 6

การรายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับผลกระทบ [ตามข้อกำหนดของ One Report]

ขั้นที่ 6 ของ IMM ให้ภาพรวมของวิธีการรายงานผลกระทบและความคืบหน้าของเป้าหมาย SDGs ภายในแบบ 56-1 One Report นอกจากนี้ ขั้นตอนดังกล่าวยังอธิบายถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบอย่างเจาะจงภายในรายงาน One Report และขั้นที่ 1-5 ของ IMM เชื่อมโยงกับข้อกำหนดเหล่านี้อย่างไร ขั้นที่ 6 เป็นขั้นตอนว่าด้วยความโปร่งใส ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่องค์ประกอบของมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) (ภาพที่ 7)

การรายงานผลกระทบและความคืบหน้าของเป้าหมาย SDGs ตามข้อกำหนดของ One Report – ภาพรวม

บริษัทต่างๆ สามารถอาศัยวิธีการตามขั้นที่ 1-5 ของ IMM เพื่อเสริมสร้างกลยุทธ์ การจัดการ และการรายงานให้สอดคล้องกับ One Report ตามที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1.3 ของคู่มือว่า One Report มีข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลสำหรับบริษัทที่ต้องการแสดงให้เห็นว่าพวกเขาบูรณาการความยั่งยืนเข้ากับวัตถุประสงค์และการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร นอกจากนี้ คู่มือ SDGs (ขั้นที่ 1-5) ยังกำหนดแนวทางโดยละเอียดเกี่ยวกับเป้าหมาย SDGs และ IMM ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเสริมสร้างการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบ การใช้ขั้นตอน IMM เหล่านี้สามารถช่วยให้บริษัทพัฒนารากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับ IMM และเสริมสร้างกลยุทธ์ แนวทางการจัดการ และธรรมาภิบาล การทำเช่นนี้ยังช่วยให้มั่นใจได้ถึงความโปร่งใสที่มากยิ่งขึ้น ตลอดจนคุณภาพและความเข้มข้นของการรายงานผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ภายใน One Report บริษัทที่ต้องการทำความเข้าใจผลกระทบและวิธีการอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น สามารถอ้างอิงถึงมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจของ UNDP ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 2

ภาพที่ 32 แสดงภาพรวมว่าส่วนที่ 3 ของ One Report มีความเกี่ยวข้องกับ IMM ขั้นที่ 1-5 ที่ระบุไว้ในคู่มือ SDGs อย่างไร โดยเป็นการสรุปแนวทางที่สำคัญสำหรับ One Report ส่วนที่ 3.1-3.4 ที่ระบุไว้ข้างต้น (ภาพที่ 31) และเป็นการจัดวางแนวทางเหล่านี้เข้ากับขั้นตอน IMM และองค์ประกอบกว้างๆ ของมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดวางเนื้อหาของ One Report เข้ากับแต่ละขั้นตอนของ IMM โปรดดูที่ภาคผนวก 4 One Report ในรายละเอียดและขั้นตอนในการวัดและการจัดการผลกระทบ

ภาพที่ 32 ภาพรวมของ One Report และขั้นตอนในการวัดและการจัดการผลกระทบ

One Report – แบ่งตามส่วนข้อมูล*	คู่มือ SDGs – ขั้นตอน IMM ที่แนะนำ	มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs – องค์ประกอบ
ส่วนที่ 3 ของ One Report การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ		
3.1 นโยบายและวัตถุประสงค์ของ การบริหารจัดการที่ยั่งยืน	ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM กำหนดพันธกรณี ด้านความยั่งยืน • การกำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนของบริษัท	กลยุทธ์
ส่วนที่ 3.2 ของ One Report การจัดการผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ		
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ	ขั้นที่ 2 ระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • จัดทำแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กลยุทธ์
3.2.2 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ	ขั้นที่ 2 ระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • จัดทำแผนที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กลยุทธ์
ส่วนที่ 3.3 ของ One Report การจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม		
3.3.1 นโยบายและแนวทางด้าน สิ่งแวดล้อม	ขั้นที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ • วิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน • การจัดทำแผนที่ และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ • กำหนดเป้าหมาย • ระบุมิติทั้ง 5 ด้านของผลกระทบของแต่ละเป้าหมาย	กลยุทธ์
	ขั้นที่ 4 วางแผนผลกระทบโดยจัดทำห่วงโซ่มูลค่าและตัวชี้วัด • จัดทำห่วงโซ่มูลค่า • เลือกตัวชี้วัด • กำหนดเส้นฐาน และเป้าประสงค์	วิธีการจัดการ
3.3.2 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	ขั้นที่ 5 การวัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ • ติดตามผลลัพธ์และเก็บรวบรวมข้อมูล • บูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบไว้ในแนวปฏิบัติ ทางธุรกิจและการตัดสินใจ • จัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ • เสริมสร้างพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่าน แนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล	วิธีการจัดการ
		ธรรมาภิบาล
ส่วนที่ 3.4 ของ One Report การจัดการความยั่งยืนทางสังคม		
3.4.1 นโยบายและแนวทางด้านสังคม	ขั้นที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ • วิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน • การจัดทำแผนที่ และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ • กำหนดเป้าหมาย • ระบุมิติทั้ง 5 ด้านของผลกระทบของแต่ละเป้าหมาย	กลยุทธ์
	ขั้นที่ 4 วางแผนผลกระทบโดยจัดทำห่วงโซ่มูลค่า • เลือกตัวชี้วัด • กำหนดเส้นฐาน และเป้าประสงค์	วิธีการจัดการ
3.4.2 ผลการดำเนินงานด้านสังคม	ขั้นที่ 5 การวัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ • ติดตามผลลัพธ์และเก็บรวบรวมข้อมูล • บูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบไว้ในแนวปฏิบัติ ทางธุรกิจและการตัดสินใจ • จัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ • เสริมสร้างพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่าน แนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล	วิธีการจัดการ
		ธรรมาภิบาล

การจำแนกข้อกำหนด One Report ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบ

เนื้อหาส่วนนี้จะแจกแจงองค์ประกอบของ One Report โดยละเอียดและให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการบูรณาการขั้นที่ 1-5 เข้ากับข้อกำหนดของ One Report

ส่วนที่ 3 ‘การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ’ ภายใน One Report ครอบคลุมองค์ประกอบส่วนย่อยที่สำคัญดังต่อไปนี้ (ภาพที่ 33)

- 3.1 นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- 3.2 การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ
- 3.3 การบริหารจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
- 3.4 การบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม

ภาพที่ 33 การพัฒนาด้านความยั่งยืนของธุรกิจ – One Report

พัฒนาโดย UNDP จากแบบ 56-1 One Report

เนื้อหาของส่วนที่ 3 และรูปแบบการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดไว้ จะได้มีการกล่าวถึงในรายละเอียดด้านล่าง

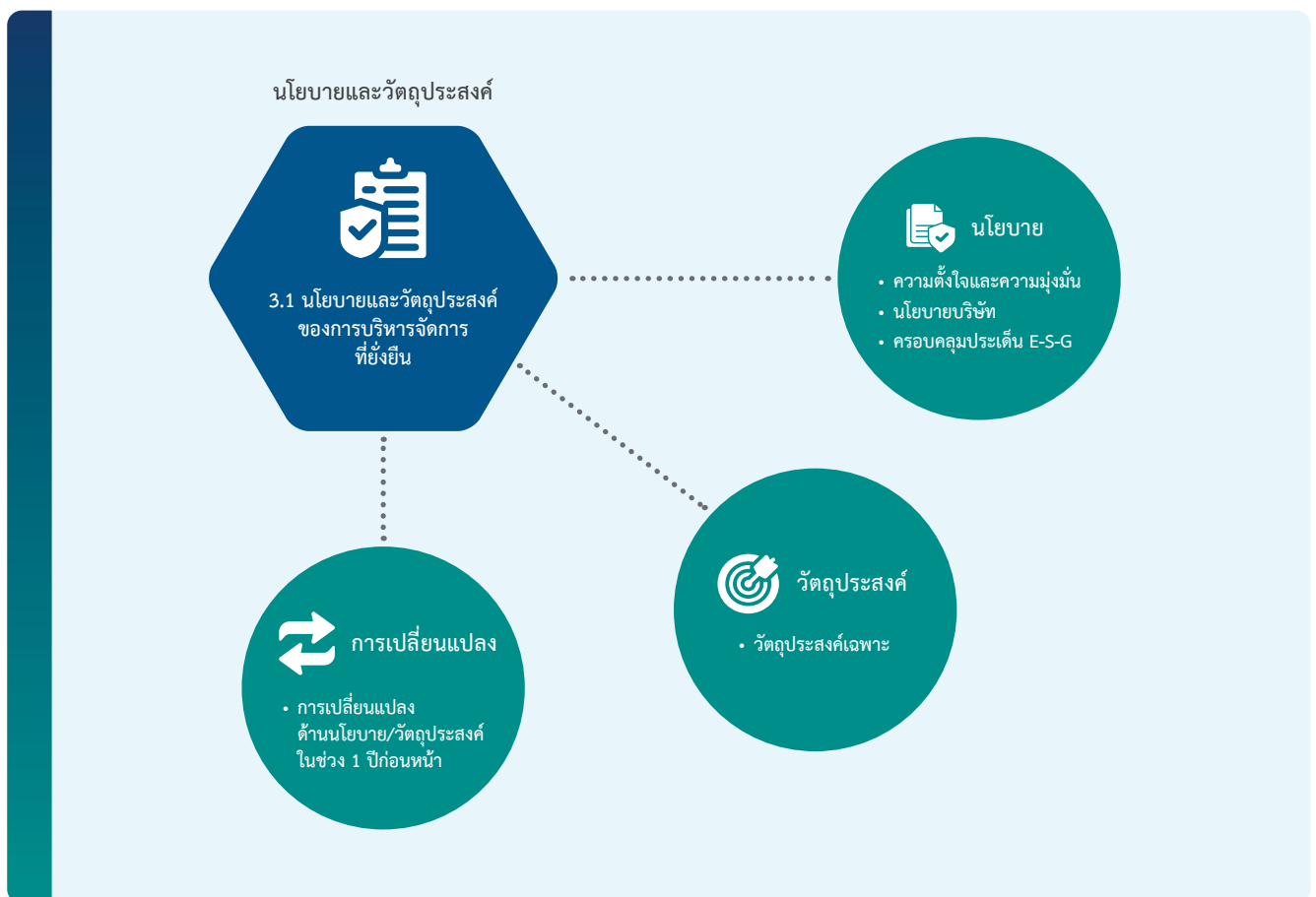
หมายเหตุ เนื้อหาในส่วนต่อไปนี้จะมุ่งเน้นเนื้อหาสำคัญของ One Report พร้อมคำอธิบายและแนวทางเพิ่มเติมสำหรับวัตถุประสงค์ของคู่มือเล่มนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่ควรถือว่าเนื้อหาดังกล่าวเป็นการแทนที่ข้อกำหนดโดยละเอียดของ One Report ฉบับบังคับ

ส่วนที่ 3.1 นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

การเปิดเผยข้อมูลตามหัวข้อย่อยนี้ มีองค์ประกอบหลักสามประการด้วยกัน (ภาพที่ 34)

- 1) **นโยบาย** บริษัทต้องชี้แจงนโยบายด้านความยั่งยืนในระดับองค์กร ซึ่งแสดงถึงเจตนาและพันธกรณีโดยรวมที่มีต่อความยั่งยืน โดยนโยบายจะต้องครอบคลุมความยั่งยืนในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการ
- 2) **วัตถุประสงค์** บริษัทต้องกล่าวถึงวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน (ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ทางธุรกิจ) โดยแสดงทิศทางที่บริษัทกำลังมุ่งดำเนินการ วัตถุประสงค์เหล่านี้ควรสะท้อนถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมที่บริษัทมุ่งหวัง และนักลงทุนสามารถใช้วัตถุประสงค์เหล่านี้เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนเมื่อเวลาผ่านไป
- 3) **การเปลี่ยนแปลง** บริษัทต้องกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ต่อนโยบายหรือวัตถุประสงค์ในปีที่ผ่านมาโดยสังเขปด้วย

ภาพที่ 34 นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

พัฒนาโดย UNDP จากแบบ 56-1 One Report

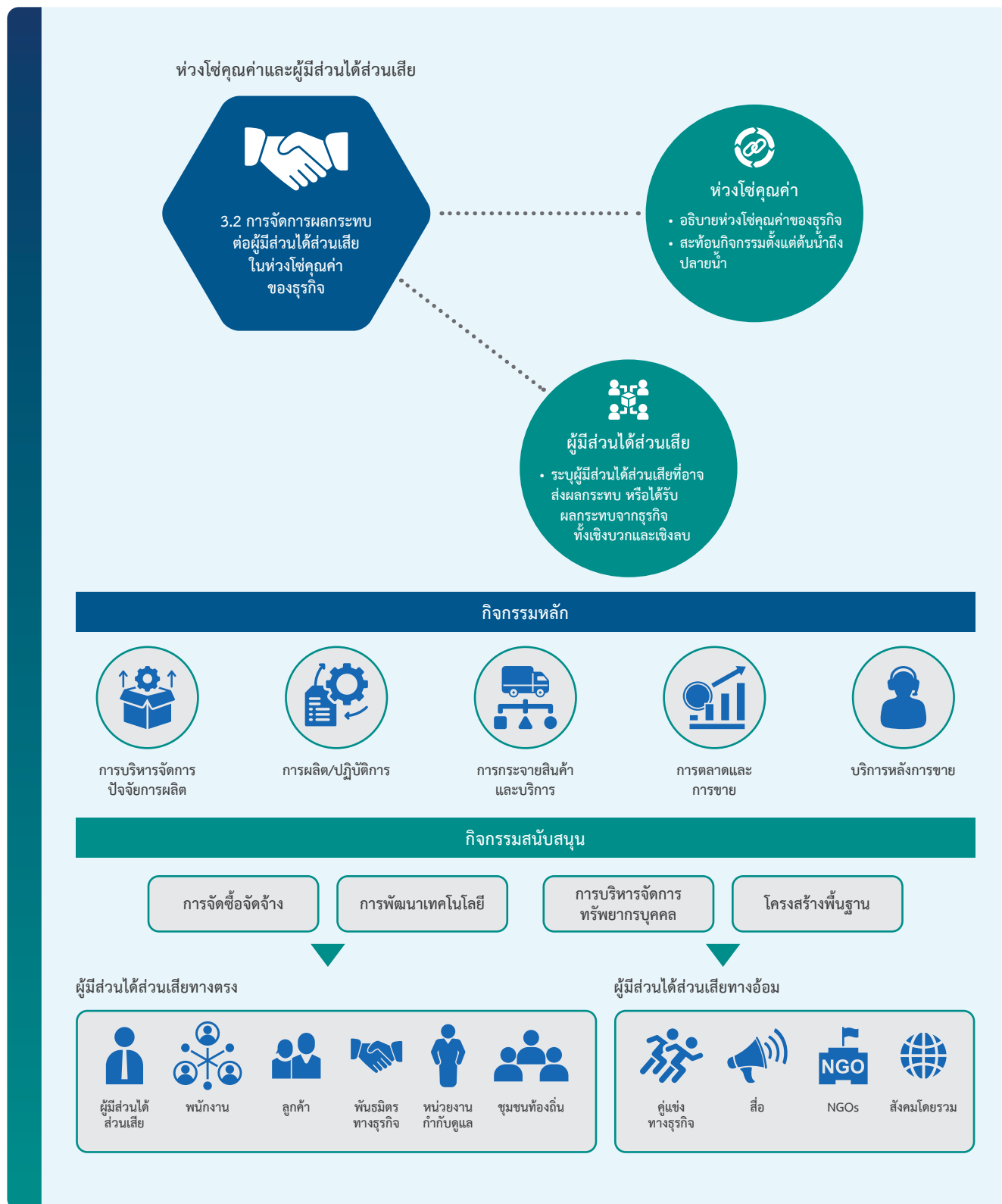
การเชื่อมโยงคู่มือ SDGs เข้ากับ One Report

ในการจัดทำส่วนที่ 3.1 ของ One Report เรื่อง “นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน” บริษัทควรดำเนินการตาม IMM ชั้นที่ 1 ของคู่มือนี้ว่าด้วยการทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM กำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืนของบริษัท ขั้นตอนนี้จะช่วยให้บริษัทเข้าใจความหมายของความยั่งยืนและผลกระทบ และเป็นแนวทางในการกำหนดพันธกรณีของบริษัทต่อความยั่งยืน พร้อมกับตัวอย่างกรณีที่เกิดขึ้นจริง บริษัทสามารถใช้แนวทางนี้เพื่อกำหนดนโยบายความยั่งยืนขององค์กรได้อย่างน่าเชื่อถือโดยระบุความมุ่งมั่นในการสร้างผลกระทบเชิงบวกและเป้าหมาย SDGs

ส่วนที่ 3.2 การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ

การเปิดเผยข้อมูลในส่วนย่อยนี้ มีองค์ประกอบหลักอยู่สองประการ (ภาพที่ 35)

ภาพที่ 35 การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ

3.2.1 ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ อธิบายห่วงโซ่คุณค่าของบริษัทที่สะท้อนถึงกิจกรรมทางธุรกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ตัวอย่างเช่น ห่วงโซ่คุณค่าอาจครอบคลุม ตั้งแต่โลจิสติกส์ขาเข้า การผลิต และการดำเนินงาน ไปจนถึงโลจิสติกส์ขาออก การขายและการบริการลูกค้า ระบุผู้มีส่วนได้เสียหลักของบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับ การดำเนินธุรกิจ บริษัทอาจมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกหลายฝ่ายตลอดห่วงโซ่คุณค่า และบริษัทต้องระบุตำแหน่งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักตามที่ อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ ตัวอย่างเช่น สำหรับโลจิสติกส์ขาเข้า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอาจรวมถึงพนักงาน ผู้จัดการสินค้าและบริการ เจ้าหน้าที่ ผู้ขนส่ง เป็นต้น ในกรณีของ บริษัทที่ประกอบกิจการโดยการถือหุ้น (Holding company) ให้มุ่งเน้นไปที่สายธุรกิจหลักเพื่อระบุกิจกรรมในห่วงโซ่คุณค่าของกลุ่มบริษัท

3.2.2 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าทางธุรกิจ อธิบายความสัมพันธ์ของบริษัทกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักผ่านกิจกรรมทางธุรกิจตั้งแต่ ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ อธิบายว่าผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่คุณค่าอาจส่งผลกระทบต่อหรือได้รับผลกระทบจากกิจกรรมทางธุรกิจและการดำเนินงานในทางบวกและทางลบอย่างไร อธิบายด้วยว่าบริษัทตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้นอย่างไร การวิเคราะห์นี้อาจเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจความคาดหวังของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและระบุความเสี่ยงตลอดจนโอกาสในการเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อตอบสนองต่อความคาดหวังหรือข้อกังวลเหล่านี้

การเชื่อมโยงคู่มือ SDGs เข้ากับ One Report

ในขณะที่บริษัทกำลังพัฒนาส่วนที่ 3.2 ของ One Report ว่าด้วยเรื่อง “การจัดการผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียในห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ” บริษัทสามารถอ้างอิงถึง IMM ชั้นที่ 2 ของคู่มือนี้ ว่าด้วยการระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชั้นที่ 2 ของ IMM ประกอบด้วยแนวทางและตัวอย่างในหัวข้อต่างๆ เช่น ห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ วิธีการกำหนดตำแหน่งและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ และมีลิงก์ที่นำไปสู่แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการหาข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมที่อาจมี การทำตามขั้นตอนนี้จะช่วยให้บริษัทสามารถอธิบายห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างชัดเจน และระบุโอกาสในการเพิ่มมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้

ส่วนที่ 3.3 การบริหารจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

การเปิดเผยข้อมูลในส่วนย่อยนี้ มีองค์ประกอบหลักอยู่สองประการ (ภาพที่ 36)

ภาพที่ 36 การบริหารจัดการความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

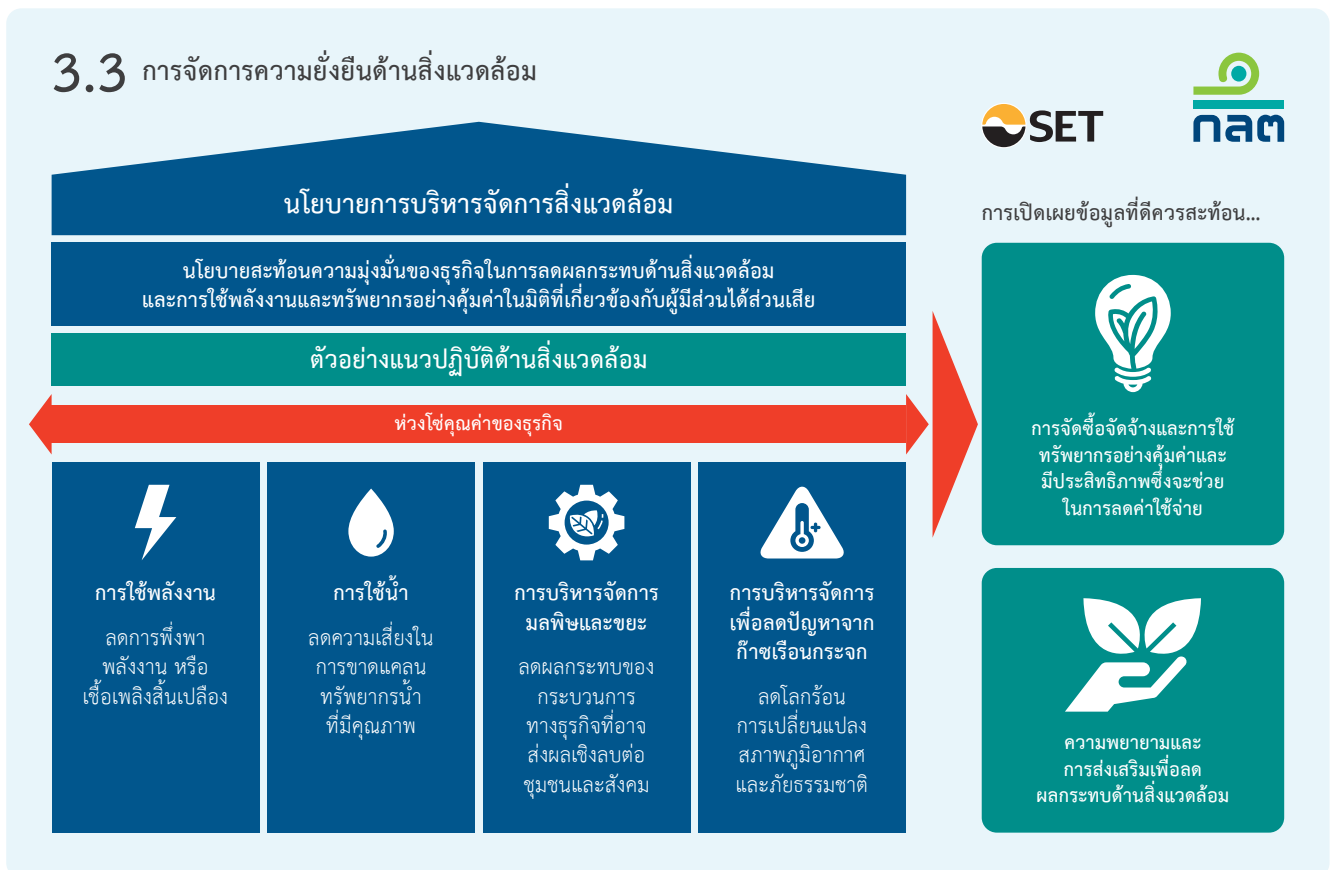

พัฒนาโดย UNDP จากแบบ 56-1 One Report

3.3.1 นโยบายและแนวทางด้านสิ่งแวดล้อม

- **นโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อม** นโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมสะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจของธุรกิจในการบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความมั่นใจในการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่าสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และอธิบายถึงนโยบายและแนวทางตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย โดยสะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจในการบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำ ขยะของเสีย มลพิษ และการบรรเทาปัญหาก๊าซเรือนกระจก อธิบายเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางโดยรวมที่บริษัทเห็นว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับบริษัททางธุรกิจ บริษัทอาจเปิดเผยแนวปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ตลอดห่วงโซ่คุณค่า (ภาพที่ 37)
- **วัตถุประสงค์การจัดการสิ่งแวดล้อม** เปิดเผยข้อมูลวัตถุประสงค์การจัดการสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี) ตามกลยุทธ์การดำเนินงานระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถเปรียบเทียบและติดตามผลการดำเนินงานได้ โดยควรกำหนดวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย SMART เพื่อช่วยติดตามประสิทธิภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตัวอย่างเช่น บริษัทตั้งเป้าที่จะลดก๊าซเรือนกระจก X% ตลอดห่วงโซ่คุณค่าใน 1 ปี และลด Y% ใน 5 ปี (ระบุเป้าหมายที่แน่นอนด้วย) เป้าหมายควรสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ เช่น สำหรับเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศ หลักเกณฑ์ขั้นต่ำเรื่องการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (net zero) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) โดยอาจเป็นเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง บริษัทยังสามารถพิจารณาเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ที่สอดคล้องกับลำดับความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมและเป้าหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องที่บริษัทตั้งใจจะบรรลุ
- **การเปลี่ยนแปลง** หากบริษัทได้ทบทวนนโยบาย แนวทาง และ/หรือ วัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมในช่วงปีที่ผ่านมา ให้ระบุสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโดยสังเขป

ภาพที่ 37 ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า

ที่มา ก.ล.ต. และ ต.ล.ท.

การเชื่อมโยง One Report กับคู่มือ SDGs

ในขณะที่บริษัทพัฒนาส่วนที่ 3.3.1 ของ One Report “นโยบายและแนวทางด้านสิ่งแวดล้อม” บริษัทสามารถอ้างอิงขั้นตอนต่อไปนี้ในคู่มือ

- **IMM ชั้นที่ 3 ของคู่มือนี้** การจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ ซึ่งกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน การทำแผนที่ และการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ การกำหนดเป้าหมายและระบุมิติผลกระทบในด้านสำหรับแต่ละเป้าหมาย บริษัทสามารถใช้แนวทางนี้เพื่อกำหนดรายละเอียดนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมรวมถึงการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และระบุลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม ชั้นที่ 3 ยังสามารถช่วยให้ บริษัทระบุวัตถุประสงค์การจัดการสิ่งแวดล้อมได้ เนื่องจากแนะนำวิธีการกำหนดเป้าหมายผลกระทบและระบุโดยใช้มิติผลกระทบห้าด้าน
- **IMM ชั้นที่ 4 ของคู่มือนี้** การวางแผนสำหรับผลกระทบโดยจัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์และตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดแนวทางในการพัฒนาห่วงโซ่ผลลัพธ์ การเลือกตัวชี้วัด และการกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์ บริษัทสามารถใช้วิธีการนี้เพื่อระบุวัตถุประสงค์การจัดการสิ่งแวดล้อมของพวกเขาอย่างชัดเจนและนำเชื่อถือ เช่น การพัฒนาห่วงโซ่ผลลัพธ์หรือเส้นทางเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงการเลือกตัวชี้วัดตาม SMART การกำหนดเส้นฐานและการกำหนดเป้าประสงค์ที่ผ่านหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ

3.3.2 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม

- **ผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม** อธิบายผลการดำเนินงานและผลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเฉพาะในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ ในกระบวนการดำเนินงานธุรกิจ ตัวอย่างเช่น การจัดการพลังงาน น้ำ ขยะ ของเสีย และมลพิษ เป็นต้น บริษัทควรชี้แจงแผนการดำเนินงานที่สะท้อนถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด บริษัทอาจเปิดเผยผลการดำเนินงาน ผลลัพธ์ รวมถึงแผนปฏิบัติการ (ถ้ามี) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอื่นๆ และควรนำการดำเนินการ/ความสำเร็จมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่อธิบายไว้ข้างต้น
- **การเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกตามมาตรฐานสากลหรือเทียบเท่า และการเปิดเผยผู้ตรวจสอบ** เปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกตามมาตรฐานสากลหรือเทียบเท่า โดยระบุชื่อผู้ตรวจทานการเตรียมคาร์บอนฟุตพริ้นท์จากองค์กรที่ขึ้นทะเบียนกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือผู้ตรวจสอบที่บริษัทเห็นว่าเป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ ควรมีการเปิดเผยกรอบนโยบายของคณะกรรมการในเรื่องนี้เพื่อสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของคณะกรรมการในการบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมหรือการจัดการก๊าซเรือนกระจก
- **การเปิดเผยการตรวจสอบ/ข้อกล่าวหา** ในกรณีที่บริษัทและบริษัทย่อยถูกตรวจสอบโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตว่าการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยมีปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับในพื้นที่สิ่งแวดล้อมอันเป็นสาระสำคัญ หรือถูกกล่าวหาว่าก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นที่ปรากฏในข่าวเพื่อเป็นข้อมูลสาธารณะที่อาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจ ภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และทรัพย์สินของบริษัท ทั้งนี้ ให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ความคืบหน้า เหตุผล ผลกระทบ และมาตรการป้องกันด้วย

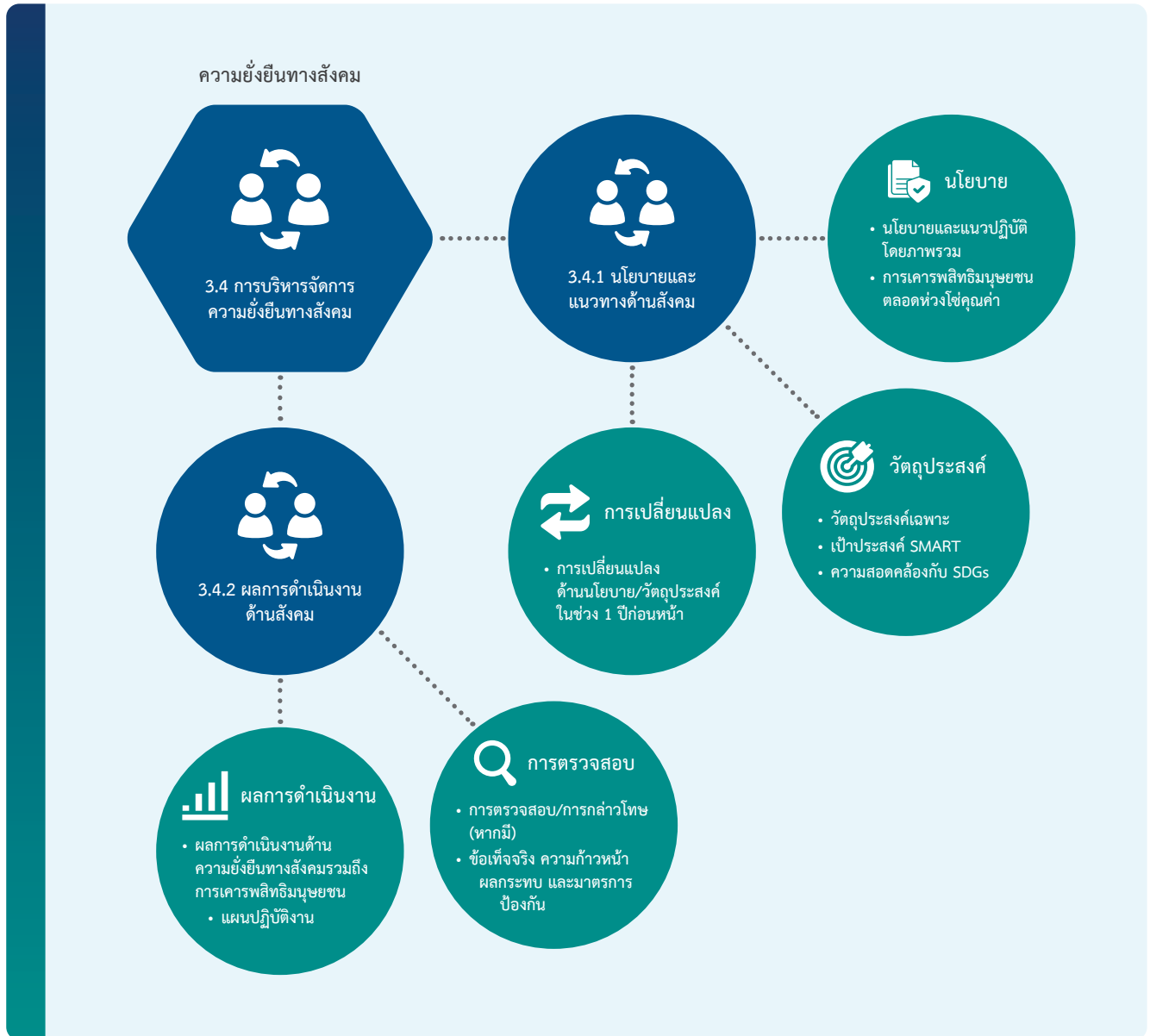
การเชื่อมโยงคู่มือ SDGs กับ One Report

ในขณะที่บริษัทพัฒนาส่วนที่ 3.3.2 ของ One Report ว่าด้วย “ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม” บริษัทสามารถอ้างอิง IMM ชั้นที่ 5 ของคู่มือนี้ วัตถุประสงค์และบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติของธุรกิจ ซึ่งเนื้อหาในส่วนดังกล่าวได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการติดตามผลลัพธ์และการรวบรวมข้อมูลการบูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบเข้ากับแนวปฏิบัติในการดำเนินงานธุรกิจและการตัดสินใจ การจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบและเสริมพันธมิตรในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล การปฏิบัติตามชั้นที่ 5 จะช่วยให้บริษัทสามารถวัด ติดตาม และเปิดเผยการมีส่วนร่วมต่อผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งซึ่งผลกระทบไม่เพียงแต่ใช้สำหรับการรายงานประจำปีเท่านั้น แต่ทั้งผลกระทบและเป้าหมาย SDGs จะได้รับการบูรณาการไว้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง และแนวทางด้านธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของการรายงานภายนอก

ส่วนที่ 3.4 การบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม

การเปิดเผยข้อมูลในส่วนย่อยนี้ มีองค์ประกอบหลักสองประการ (ภาพที่ 38)

ภาพที่ 38 การบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม

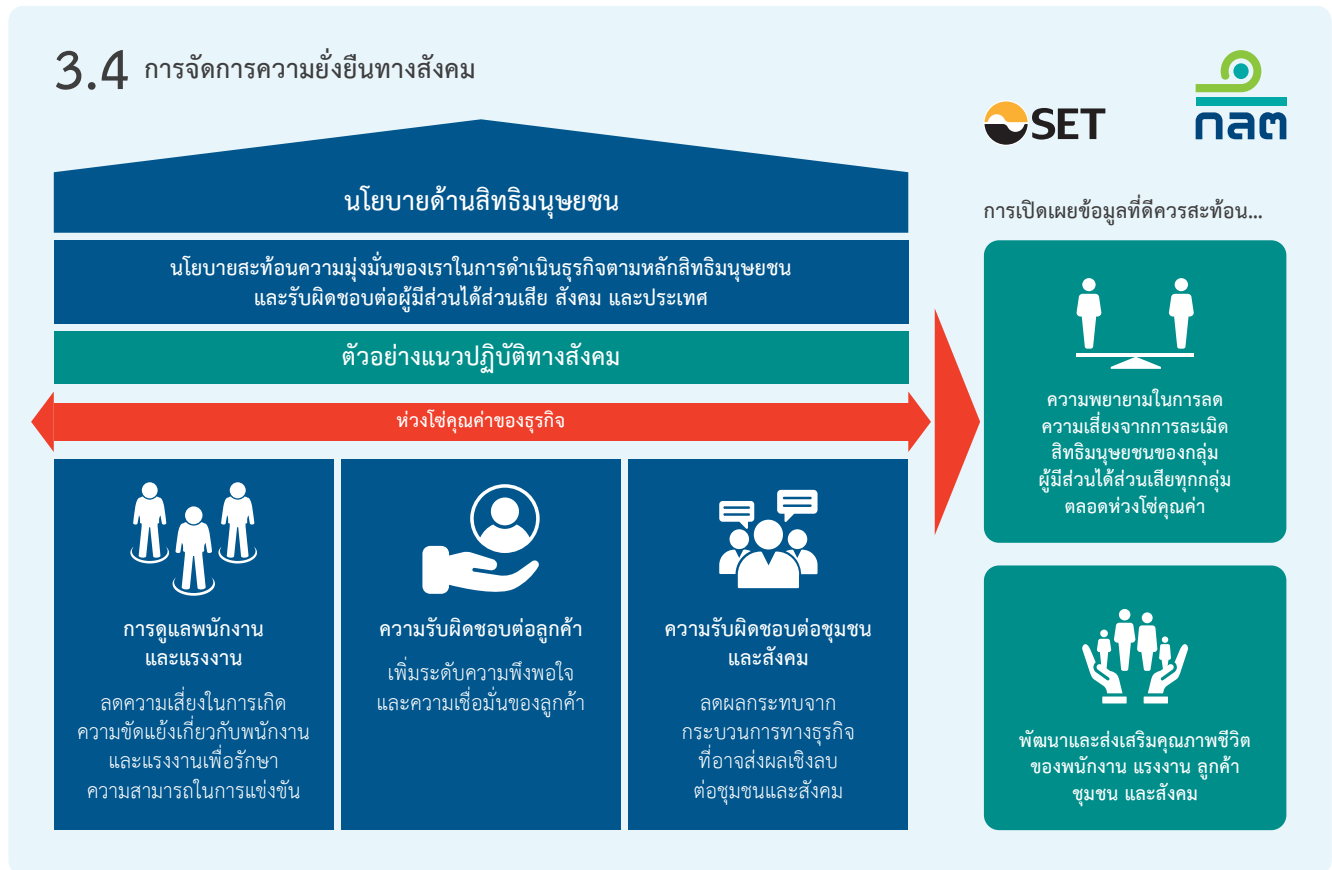

พัฒนาโดย UNDP จากแบบ 56-1 One Report

3.4.1 นโยบายและแนวทางด้านสังคม

- นโยบายและแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม อธิบายนโยบายและแนวทางของบริษัทให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคมในกระบวนการดำเนินธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่อุปทาน เช่น การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม การผลิตและให้บริการอย่างมีความรับผิดชอบต่อลูกค้า และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชน นโยบายด้านสิทธิมนุษยชนสะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจของบริษัทในการดำเนินธุรกิจโดยเคารพสิทธิมนุษยชนและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สังคม และประเทศชาติ ในการนี้ ให้ชี้แจงเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางโดยรวมตามที่บริษัทเห็นว่ามีผลสำคัญและเกี่ยวข้องกับบริบททางธุรกิจ โดยบริษัทอาจเปิดเผยแนวปฏิบัติทางสังคมต่างๆ ตลอดห่วงโซ่อุปทานก็ได้ (ภาพที่ 39)

ภาพที่ 39 ตัวอย่างของแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคมตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า

ที่มา ก.ล.ต. และ ต.ล.ท.

- **วัตถุประสงค์การจัดการความยั่งยืนทางสังคม** อธิบายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การจัดการความยั่งยืนทางสังคม (ถ้ามี) ตามกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ทั้งระยะสั้น และ/หรือ ระยะยาว เพื่อให้นักลงทุนสามารถเปรียบเทียบและติดตามผลการดำเนินงานได้ หากบริษัทได้ทบทวนนโยบาย แนวทาง และ/หรือ วัตถุประสงค์ในด้านสังคมในช่วงปีที่ผ่านมา ให้ระบุสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโดยสังเขป บริษัทควรกำหนดวัตถุประสงค์ตามหลักการ SMART เพื่อช่วยติดตาม ผลการดำเนินการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตัวอย่างเช่น บริษัทตั้งเป้าที่จะบรรลุการปรับปรุงระดับรายได้ X% สำหรับผู้จัดสินค้าและบริการที่มีรายได้น้อย ตลอดห่วงโซ่คุณค่าใน 1 ปีและเพิ่มขึ้น Y% ใน 5 ปี ในจุดนี้ บริษัทยังสามารถหรือเกี่ยวข้องกับเป้าหมาย SDGs ที่สำคัญด้านสังคมที่บริษัทได้ดำเนินการให้สอดคล้อง และเป้าประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวข้องที่บริษัทตั้งใจจะบรรลุ

การเชื่อมโยงคู่มือ SDGs กับ One Report

ในขณะที่บริษัทพัฒนาส่วนที่ 3.4.1 ของ One Report “นโยบายและแนวทางด้านสังคม” บริษัทสามารถอ้างอิงขั้นตอนต่อไปนี้คู่มือ

- **IMM ชั้นที่ 3 ของคู่มือนี้** จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ ซึ่งกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน การทำแผนที่และการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ การกำหนดเป้าหมายและระบุมิติผลกระทบด้านสำหรับแต่ละเป้าหมาย บริษัทสามารถใช้แนวทางนี้เพื่อกำหนดรายละเอียดนโยบายการจัดการด้านมิติสังคมของตน รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาด้านมิติสังคมที่สำคัญและระบุลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ที่เกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญด้านสังคม การทำตามขั้นที่ 3 ยังช่วยให้บริษัทระบุวัตถุประสงค์การจัดการด้านสังคมได้ เนื่องจากขั้นตอนนี้แนะนำวิธีการกำหนดเป้าหมายผลกระทบและวิธีการระบุเป้าหมายผลกระทบดังกล่าวโดยใช้มิติผลกระทบทั้งห้าด้าน
- **IMM ชั้นที่ 4 ของคู่มือนี้** การวางแผนผลกระทบโดยจัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์และตัวชี้วัด ซึ่งกำหนดแนวทางในการพัฒนาห่วงโซ่ผลลัพธ์ การเลือกตัวชี้วัด และการกำหนดเส้นฐานและเป้าประสงค์ บริษัทสามารถใช้ขั้นที่ 4 เพื่อระบุวัตถุประสงค์การจัดการด้านมิติสังคมอย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ เช่น โดยการพัฒนาห่วงโซ่ผลลัพธ์หรือเส้นทางสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ตลอดจนการเลือกตัวชี้วัดตามหลักการ SMART การกำหนดเส้นฐาน และการกำหนดเป้าประสงค์ที่ผ่านหลักเกณฑ์ขั้นต่ำ

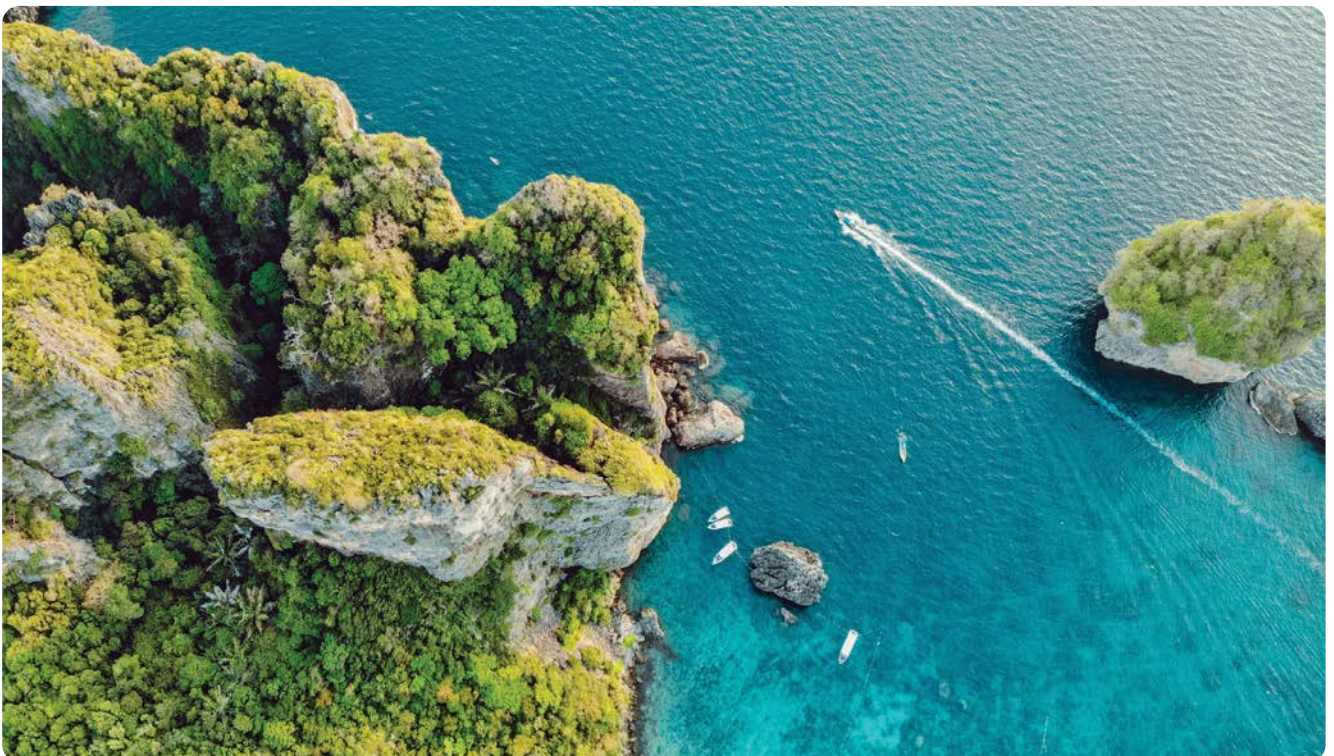
3.4.2 ผลการดำเนินงานด้านสังคม

- ผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม อธิบายผลการดำเนินงานและผลการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม รวมถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม การผลิตและให้บริการอย่างมีความรับผิดชอบต่อลูกค้า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชนในประเด็นที่สำคัญสำหรับกระบวนการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ ควรมีการเปิดเผยแผนปฏิบัติการที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของบริษัทในการจัดการปัญหาความยั่งยืนทางสังคมผ่านกระบวนการดำเนินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ บริษัทอาจเปิดเผยผลการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และแผนปฏิบัติการ (ถ้ามี) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทางสังคมอื่นๆ ควรเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน/ความสำเร็จกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่อธิบายไว้ข้างต้น
- การเปิดเผยการตรวจสอบ/ข้อกล่าวหา ในกรณีที่บริษัทและบริษัทย่อยถูกตรวจสอบโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตว่าการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยอาจมีปัญหาอันเป็นสาระสำคัญจากการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับในพื้นที่ทางสังคม หรือถูกกล่าวหาว่าก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อประเด็นทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ปรากฏในข่าวเพื่อเป็นข้อมูลสาธารณะที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ภาพลักษณ์ ชื่อเสียงและทรัพย์สินของบริษัท ให้บริษัทชี้แจงข้อเท็จจริง ความคืบหน้า เหตุผล ผลกระทบ และมาตรการป้องกัน ในกรณีที่ บริษัท มีข้อพิพาทแรงงานที่สำคัญในช่วงสามปีที่ผ่านมา ให้บริษัทชี้แจงเหตุผลและการดำเนินการในเรื่องนี้ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและสหภาพแรงงาน (ถ้ามี)

การเชื่อมโยงคู่มือ SDGs กับ One Report

ในขณะที่บริษัทพัฒนาส่วนที่ 3.4.2 ของ One Report “ผลการดำเนินงานด้านสังคม” บริษัทสามารถอ้างอิงถึง IMM ชั้นที่ 5 ของคู่มือนี้ วัดผลกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติของธุรกิจ IMM ชั้นที่ 5 กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการติดตามผลและการรวบรวมข้อมูล การบูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบต่อแนวปฏิบัติทางธุรกิจและการตัดสินใจ การจัดการความเสี่ยงจากผลกระทบ และเสริมสร้างพันธกิจของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล การปฏิบัติตามชั้นที่ 5 ทำให้บริษัทสามารถวัด ติดตาม และเปิดเผยการมีส่วนร่วมสร้างผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ได้อย่างน่าเชื่อถือซึ่งเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งซึ่งผลกระทบไม่เพียงแต่ใช้สำหรับการรายงานประจำปีเท่านั้น แต่ผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ได้รับการบูรณาการไว้ใน การตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง และแนวทางด้านการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของการรายงานภายนอก

ส่วนที่ 3 ของคู่มือเล่มนี้ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การเปิดเผยข้อมูลใน One Report ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบและ IMM ชั้นที่ 6 จะเป็นส่วนที่เสนอแนวทางในการบูรณาการ IMM ไว้ในการเปิดเผยข้อมูล One Report ของบริษัท บริษัทสามารถทำตามขั้นตอนเหล่านี้เพื่อสร้างแนวปฏิบัติ IMM ที่มั่นคง เพื่อเสริมสร้างกลยุทธ์ การจัดการ และการรายงานผลกระทบและการเปิดเผยข้อมูลที่ดีขึ้นตาม One Report

บทสรุป

คู่มือนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นชุดเครื่องมือและแนวทางด้าน IMM ที่สามารถช่วยให้บริษัทต่างๆ เดินหน้าไปบนเส้นทางความยั่งยืนของตนได้ โดยเป็นชุดเครื่องมือภาคสมัครใจที่ได้รับการแนะนำให้ใช้ควบคู่กับแบบ 56-1 One Report และให้คำแนะนำที่สามารถช่วยบริษัทในการเปิดเผยข้อมูลภาคบังคับภายใต้ One Report ได้ โดย ก.ล.ต. และ UNDP มุ่งว่าการบูรณาการ IMM เข้ากับระบบการจัดการธุรกิจภายในและการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานหลักในการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนที่ครบถ้วนรอบด้าน และถือว่าคู่มือนี้เป็นคู่มือที่แนะนำ “วิธีการ” เกี่ยวกับ IMM

นอกเหนือจากคู่มือ SDGs ฉบับนี้ ซึ่งจัดทำขึ้นโดยเฉพาะสำหรับบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย UNDP และ ก.ล.ต. ยังคงร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แน่ใจว่าทุกบริษัทในประเทศไทยจะสามารถเข้าถึงเครื่องมือและทรัพยากรต่าง ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมต่อเป้าหมาย SDGs โดยได้ร่วมกับสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทยอยู่ระหว่างจัดทำเว็บไซต์ SDG Resource Center ที่จะเป็นศูนย์กลางแหล่งความรู้ด้าน SDGs ของไทย นอกจากนี้ ทั้ง 2 หน่วยงานได้ร่วมกันจัดทำมีหลักสูตรอบรมออนไลน์ซึ่งไม่เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวัดและการจัดการผลกระทบสำหรับเป้าหมาย SDGs (SDGs-IMM Workshop) รวมทั้งยังมีการพัฒนาซอฟต์แวร์ IMM เป็นภาษาไทยสำหรับการใช้งานบนเว็บ และมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) ในฉบับภาษาไทยซึ่งยังอยู่ระหว่างการจัดทำ ณ เวลาที่มีการจัดทำคู่มือฉบับนี้

UNDP และ ก.ล.ต. หวังว่าแนวทางและแหล่งข้อมูลที่ระบุไว้ในคู่มือเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับบริษัทจดทะเบียนไทยเล่มนี้จะช่วยให้ธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากเทคนิค IMM เพื่อเสริมสร้างกลยุทธ์ การตัดสินใจ ธรรมาภิบาลและความโปร่งใส ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมที่มีความหมายและน่าเชื่อถือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและบรรลุเป้าหมาย SDGs ต่อไป

ภาคผนวก 1 เหตุใดบริษัทจึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs

ธุรกิจควรดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs เพื่อสร้างมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด วิธีการที่ธุรกิจสามารถสร้างมูลค่าให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มได้มีกรกล่าวถึงไว้ในรายละเอียดด้านล่าง

ผู้ถือหุ้น เป้าหมาย SDGs สามารถกระตุ้นการเติบโตโดยการสร้างโอกาสทางการตลาดใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว เป้าหมาย SDGs จุดประกายแนวคิดเพื่อให้ธุรกิจสร้างสรรค์และค้นคว้าโมเดลใหม่ๆ ที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว การบรรลุเป้าหมายระดับโลกในระบบเศรษฐกิจเพียงสี่ระบบ ได้แก่ อาหารและการเกษตร เมือง พลังงานและวัสดุ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ได้เปิดโอกาสทางการตลาดมูลค่า 12 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ นี่เป็นเพราะเป้าหมาย SDGs จะเปิด “Hot Spot” 60 แห่งในตลาดในระบบเศรษฐกิจเหล่านี้ ซึ่งจะสร้างรายได้และการประหยัดทางธุรกิจ มีการคาดการณ์ว่ากว่าร้อยละ 50 ของโอกาสทางการตลาดเหล่านี้จะตั้งอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา นอกจากนี้ การบรรลุเป้าหมายในระบบเศรษฐกิจทั้งสี่นี้สามารถสร้างงานใหม่ได้ 380 ล้านตำแหน่งภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งเกือบร้อยละ 90 ของตำแหน่งงานเหล่านี้จะอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา¹¹⁰

ตัวอย่างเช่น ในภาคอาหารและการเกษตร การลดขยะอาหารในห่วงโซ่มูลค่าเป็นโอกาสสำคัญที่สามารถลดการสูญเสียและเพิ่มรายได้ของเกษตรกรรายย่อย และมีมูลค่า 1.55-4.05 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีภายในปี พ.ศ. 2573 สำหรับพื้นที่ในเขตเมือง ที่อยู่อาศัยราคาเอื้ออำนวยมีโอกาสทำเงินถึง 6.5 แสนล้านถึง 1.08 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐผ่านนวัตกรรมที่ก่อให้เกิดที่ดินใหม่และการใช้พื้นที่เพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้น รวมถึงเทคนิคและการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในภาคพลังงานและวัสดุ การขยายตัวของพลังงานหมุนเวียน รวมถึงพลังน้ำ ลม และพลังงานแสงอาทิตย์ในการผลิตแสดงถึงโอกาสอันยิ่งใหญ่ (1.65-6.05 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี การติดตามผู้ป่วยทางไกล (เป็นโอกาสที่มีมูลค่า 3-4.4 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) สามารถลดค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคเรื้อรังในระบบสุขภาพได้ร้อยละ 10-20 ภายในปี พ.ศ. 2568

เมื่อไม่นานมานี้ ก.ล.ต. และ UNDP ประเทศไทย โดยการสนับสนุนจาก Centre for Impact Investing and Practices ได้ระบุโอกาสการลงทุนมากมายที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDGs ในบริบทของประเทศไทยภายใต้แผนที่การลงทุนสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย (พ.ศ. 2565) (Thailand SDGs Investor Map) (2022) แผนที่ระบุ 15 โอกาสด้านการลงทุน (IOAs) ที่มีศักยภาพในเชิงพาณิชย์และในการสร้างผลกระทบเชิงลึกจากการพัฒนา IOA แสดงถึง Hot Spot ด้านการลงทุนในประเทศไทยที่สามารถฟื้นฟูได้และมีความยั่งยืน ครอบคลุมภาคส่วนต่างๆ เช่น การเกษตร พลังงานหมุนเวียน การศึกษา บริการสุขภาพ โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งและบริการทางการเงิน สำหรับแต่ละ IOA แผนที่รวบรวมการวิเคราะห์เกี่ยวกับตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ เช่น ขนาดตลาด ลักษณะผลตอบแทน ระยะเวลาการลงทุน ความต้องการด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ความเสี่ยงจากผลกระทบ รวมถึงตัวขับเคลื่อนนโยบายที่ส่งเสริมการเติบโตและขนาดของรูปแบบธุรกิจที่ใช้ภายในพื้นที่นั้นๆ ตัวอย่างเช่น ใต้หัวข้อพลังงานหมุนเวียน แผนที่ระบุการผลิตไฟฟ้าแบบกระจายอำนาจจากแผงโซลาร์เซลล์ว่าเป็นโอกาสที่สามารถช่วยจัดหาแหล่งไฟฟ้าที่เชื่อถือได้ให้กับครัวเรือนและธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันก็สร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าส่วนเกินให้กับโรงไฟฟ้าของประเทศ ขนาดตลาดสำหรับโอกาสนี้ปัจจุบันอยู่ที่ 1.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐและคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี พ.ศ. 2574¹¹¹ ในทำนองเดียวกัน โอกาสการลงทุนที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDGs ที่มีอยู่ใน IOA อื่นๆ ที่ระบุไว้สำหรับบริบทของไทย

ผู้มีความรู้ในการลงทุน การดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs สามารถช่วยให้บริษัทดึงดูดการลงทุนได้ การลงทุนที่รับผิดชอบต้องสังคมเติบโตขึ้นอย่างทวีคูณทั่วโลก และแนวโน้มชี้ให้เห็นว่าการลงทุนดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มูลค่าของสินทรัพย์ทั่วโลกที่ใช้ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลเพื่อขับเคลื่อนการตัดสินใจลงทุนเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าในช่วงสี่ปี และเพิ่มขึ้นกว่าสามเท่าในช่วงแปดปีเป็น 40.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2563 (Pensions and Investments, 2020) การลงทุนเพื่อผลกระทบ หรือการลงทุนโดยเฉพาะเพื่อสร้างผลลัพธ์หรือผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในเชิงบวกกำลังเพิ่มขึ้น¹¹² ข้อมูลจาก Global Impact Investing Network (GIIN) ชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์ภายใต้การบริหารจัดการ (Asset under Management หรือ AUM) จากการลงทุนเพื่อผลกระทบจากนักลงทุนกลุ่มเดียวกันเติบโตขึ้นตามอัตราการเติบโตต่อปี (CAGR) ที่ร้อยละ 17 ระหว่างปี พ.ศ. 2558-2562¹¹³ วันนี้ GIIN ประเมินขนาดของตลาดการลงทุนเพื่อผลกระทบทั่วโลกเป็น 1.164 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ นับเป็นครั้งแรกที่การประมาณการขององค์กรมีมูลค่าสูงสุดถึง 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ¹¹⁴ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวนเงินทุนในการลงทุนเพื่อผลกระทบในภูมิภาคนี้ในระยะเวลาเพียง 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2562 มีมากกว่าร้อยละ 50 ของการลงทุนในช่วง 10 ปีก่อนหน้านี้ (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559)¹¹⁵

การลงทุนเพื่อผลกระทบ หรือการลงทุนโดยเฉพาะเพื่อสร้างผลลัพธ์หรือผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในเชิงบวกกำลังเพิ่มขึ้น – ข้อมูลจาก Global Impact Investing Network (GIIN) ชี้ให้เห็นว่าสินทรัพย์ภายใต้การบริหารจัดการ (Asset under Management หรือ AUM) จากการลงทุนเพื่อผลกระทบจากนักลงทุนกลุ่มเดียวกันเติบโตขึ้นตามอัตราการเติบโตต่อปี (CAGR) ที่ร้อยละ 17 ระหว่างปี พ.ศ. 2558-2562¹¹⁶ วันนี้ GIIN ประเมินขนาดของตลาดการลงทุนเพื่อผลกระทบทั่วโลกเป็น 1.164 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ นับเป็นครั้งแรกที่การประมาณการขององค์กรมีมูลค่าสูงสุดถึง 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ¹¹⁷ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวนเงินทุนในการลงทุนเพื่อผลกระทบในภูมิภาคนี้ในระยะเวลาเพียง 3 ปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2562 มีมากกว่าร้อยละ 50 ของการลงทุนในช่วง 10 ปีก่อนหน้านี้ (ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559) (GIIN, 2019)¹¹⁸

บริษัทที่ดำเนินงานเพื่อสร้างผลกระทบทางสังคมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์หลักทางธุรกิจของพวกเขาพบว่าสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในรูปแบบต่างๆ ได้มากขึ้น ตั้งแต่เงินช่วยเหลือเพื่อการกุศลและการลงทุนเพื่อผลกระทบ ไปจนถึงการให้ค่าตอบแทนตามผลงาน แม้ว่าปรากฏการณ์นี้จะไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ก็เริ่มที่จะมีความแพร่หลายมากขึ้น¹¹⁹ เหตุผลที่เป็นไปได้สำหรับปรากฏการณ์นี้ อาจเป็นเพราะบริษัทความยั่งยืนสูงแสดงให้เห็นว่ามีผลการดำเนินงานที่เหนือกว่าบริษัทความยั่งยืนต่ำถึงร้อยละ 4.8^{120, 121} บริษัทความยั่งยืนสูงสร้างผลตอบแทนของหุ้นที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการบูรณาการประเด็นด้านความยั่งยืนเข้ากับรูปแบบธุรกิจและกลยุทธ์ของบริษัทอาจเป็นที่มาของความได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว

มีการยอมรับมากขึ้นว่าเป้าหมาย SDGs เป็นกรอบที่จะใช้ในการประเมินการลงทุนเพื่อความยั่งยืนและผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 72 ของบริษัททั่วโลกกล่าวถึงเป้าหมาย SDGs ในการรายงานของพวกเขา สำหรับการลงทุนเพื่อผลกระทบ ร้อยละ 73 ของนักลงทุนเพื่อผลกระทบใช้เป้าหมาย SDGs ในการวัดและการจัดการผลกระทบอย่างน้อยหนึ่งรายการ¹²² นอกจากนี้ ร้อยละ 71 ของนักลงทุนเพื่อผลกระทบมุ่งลงทุนในเป้าหมาย ‘งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ’ (SDGs 8) ร้อยละ 62 กำหนดมุ่งลงทุนในเป้าหมาย ‘ขจัดความยากจน’ (SDGs 1) และร้อยละ 59 มุ่งลงทุนในเป้าหมาย ‘สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี’ (SDGs 3)

ความโดดเด่นของกองทุนมิลเลนเนียมในการตัดสินใจลงทุนเพื่ออนาคตเป็นอีกแนวโน้มที่น่าสังเกต – พวกเขาจะถือครองความมั่งคั่งมากกว่าที่พวกเขามีอยู่ในปัจจุบันถึงห้าเท่า และจะสืบทอดมรดกกว่า 68 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐจากพ่อแม่ซึ่งเป็นคนในยุคเบบี้ บูมเมอร์ภายในปี พ.ศ. 2573¹²³ สิ่งนี้มีความสำคัญสำหรับธุรกิจ เพราะจากข้อมูลของ Morgan Stanley ร้อยละ 95 ของคนรุ่นมิลเลนเนียมในสหรัฐอเมริกาแสดงความสนใจในการลงทุนอย่างยั่งยืน เทียบกับประชากรทั่วไปที่มีสัดส่วนร้อยละ 85 คนรุ่นมิลเลนเนียมในฐานะนักลงทุนยังแสดงความสนใจอย่างมากในการติดตามผลตอบแทนด้านผลกระทบของการลงทุน และร้อยละ 91 ต้องการรายงานด้านผลกระทบเพื่อการติดตามดังกล่าว¹²⁴ นอกจากนี้ นักลงทุนยุคมิลเลนเนียมยังมีโอกาสที่จะลงทุนในบริษัทที่กำหนดเป้าหมายทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมมากกว่าประชากรนักลงทุนโดยรวมถึงสองเท่า¹²⁵

ผู้บริโภค เป้าหมาย SDGs สามารถช่วยให้บริษัทต่างๆ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการส่งสัญญาณทิศทางที่จะนำไปสู่สังคมสิ่งแวดล้อม และอนาคตที่ดีขึ้นสำหรับโลกนี้ เป้าหมาย SDGs สามารถเป็นแผนที่นำทางที่ส่งสัญญาณถึงความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปให้กับธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2556 ก่อนที่จะมีการประกาศเป้าหมาย SDGs การสำรวจ¹²⁶ ผู้บริโภคทั่วโลกกว่า 10,000 คนใน 10 ประเทศได้ชี้ให้เห็นว่าร้อยละ 91 ของผู้บริโภคทั่วโลกมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนมาใช้แบรนด์ที่ทำเพื่อส่วนรวมโดยพิจารณาจากราคาและคุณภาพที่ใกล้เคียงกัน¹²⁷ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าร้อยละ 31 ของผู้บริโภคทั่วโลกเชื่อว่าธุรกิจควรเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่มากขึ้น ความต้องการและความนิยมของผู้บริโภคยังคงเอนเอียงไปในทิศทางเดียวกันในปัจจุบันนี้ ตัวอย่างเช่น จากการสำรวจ Global Consumer Insights Survey ล่าสุดของ PWC ปัจจัยด้าน ESG ส่งผลต่อพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคจำนวนครึ่งหนึ่งที่ทำการสำรวจ¹²⁸ และคนรุ่นมิลเลนเนียมกำลังช่วยผลักดันแนวโน้มไปสู่ธุรกิจที่ยั่งยืนมากขึ้น คนหนุ่มสาวเป็นกลุ่มที่ให้ความสนใจกับข้อกังวลด้าน ESG เป็นพิเศษ โดยคนรุ่นมิลเลนเนียมและเจนเนอเรชัน Z มีแนวโน้มมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่จะพิจารณา ESG ในการให้ความเชื่อถือ การสนับสนุน และการซื้อสินค้าและบริการจากบริษัท¹²⁹

พนักงาน เป้าหมาย SDGs สามารถช่วยนายจ้างในการว่าจ้างและรักษาพนักงานที่มีความสามารถ ซึ่งสุดท้ายแล้วจะช่วยพัฒนาผลการดำเนินงานของบริษัท เป้าหมาย SDGs สามารถใช้เป็นเครื่องมือการสรรหาพนักงานรุ่นใหม่ที่มีค่านิยมสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs¹³⁰ ตัวอย่างเช่น พนักงานของบริษัท Unilever ร้อยละ 76 รู้สึกว่าบทบาทในการทำงานของตนทำให้ตนสามารถมีส่วนร่วมในวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ และประมาณครึ่งหนึ่งของพนักงานใหม่ทั้งหมดที่เข้ามาทำงานกับบริษัทจากรัฐมหาวิทยาลัยอ้างถึงนโยบายด้านจรรยาบรรณและความยั่งยืนของ Unilever ว่าเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาอยากเข้าทำงานที่บริษัทนี้¹³¹ Bมีบริษัทเสริมสร้างความความเป็นพลเมืองดีขององค์กร (corporate citizenship) (เช่น บทบาทหรือความรับผิดชอบของบริษัทที่มีต่อสังคม) เป้าหมาย SDGs จะเป็นหนทางให้บริษัทสามารถสร้างความแตกต่างให้ตนเองได้ในโลกที่ธุรกิจกำลังแข่งขันกันอย่างดุเดือดทั่วโลกเพื่อเสาะหาทักษะทางเทคนิคและทางวิชาชีพที่หายากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน แนวโน้มนี้ทำให้บริษัทที่ใส่ใจสังคมมากขึ้นได้เปรียบในการดึงดูด มีส่วนร่วม และรักษาพนักงานชั้นนำของตนไว้ได้ (de Jongh and Sobhani, 2017)¹³² และได้รับการสนับสนุนโดยความสำคัญและความนิยมของคนรุ่นมิลเลนเนียม – การศึกษาในปี พ.ศ. 2563 พบว่าร้อยละ 75 ของผู้ตอบแบบสอบถามอายุตั้งแต่ 18 ถึง 34 ปีคาดหวังว่านายจ้างจะ “ยื่นหยัดเพื่อประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ รวมถึงการโยกย้ายถิ่นฐาน สิทธิที่เท่าเทียมกัน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ” และแนวโน้มนี้ก็ยังเป็นจริงสำหรับคนรุ่นเก่า ซึ่งหลายคนกำลังเปลี่ยนอาชีพเพื่อให้เหมาะกับความต้องการของพวกเขา¹³³

สำหรับการผลักดันให้บริษัทมุ่งหน้าสู่เป้าหมายด้านความหลากหลายและการมีส่วนร่วมทางสังคม เป้าหมาย SDGs จะทำให้บริษัทมีผลประกอบการที่ดียิ่งขึ้น มีหลักฐานมากขึ้นที่แสดงให้เห็นว่าการมีพนักงานที่มีความหลากหลายทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น จากการสำรวจทั่วโลกโดย McKinsey พบว่าผลการดำเนินงานระหว่างบริษัทที่มีความหลากหลายทางเพศสภาพมากที่สุดและน้อยที่สุดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ร้อยละ 48) และหากแบ่งจำนวนบริษัทออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆ กัน บริษัทที่มีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์และวัฒนธรรมมากที่สุดในส่วนที่หนึ่งจากสี่ส่วน พบว่ามีผลกำไรที่ดีกว่าบริษัทที่อยู่ในส่วนที่สี่มากถึงร้อยละ 36 ในปี พ.ศ. 2562^{134, 135} Board Gender Diversity in ASEAN (ความหลากหลายทางเพศในคณะกรรมการบริษัทในอาเซียน) ซึ่งเป็นการศึกษาโดยบริษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation หรือ IFC) พบว่า บริษัทในเอเชียที่มีผู้หญิงมากกว่าร้อยละ 30 อยู่ในคณะกรรมการของบริษัท รายงานผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (Return on Assets หรือ ROA) เฉลี่ยร้อยละ 3.8 และผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (Return on Equity หรือ ROE) เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.2 เทียบกับ ROA ที่ร้อยละ 2.4 และ ROE ร้อยละ 4.2 สำหรับบริษัทที่ไม่มีสมาชิกคณะกรรมการเป็นผู้หญิง^{136, 137}

นักลงทุนสถาบันยังมีส่วนร่วมกับผู้ลงทุนมากขึ้นเพื่อยกระดับการเป็นตัวแทนทางเพศ เนื่องจากมีงานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความหลากหลายทางเพศและผลการดำเนินงานทางการเงินในเชิงบวก ตัวอย่างเช่น ผู้จัดการสินทรัพย์ Nuveen ได้วางกลยุทธ์การยกระดับระยะเวลาสามปี ที่สนับสนุนข้อเสนอของผู้ถือหุ้นและไม่ลงคะแนนสนับสนุนคณะกรรมการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านั้น และผลจากการโครงการริเริ่มด้านความหลากหลายทางเพศเหล่านี้ทำให้เกือบร้อยละ 50 ของบริษัทญี่ปุ่นที่ Nuveen ตั้งเป้าเอาไว้ได้เพิ่มสมาชิกผู้หญิงหนึ่งคนเป็นคณะกรรมการของบริษัท¹³⁸

ผู้จัดหาสินค้าและบริการ การยอมรับเป้าหมาย SDGs สามารถช่วยเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวของห่วงโซ่อุปทานและป้องกันห่วงโซ่อุปทานจากการหยุดชะงักห่วงโซ่อุปทานในปัจจุบันมีขนาดใหญ่และซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่การคิดสรรวัตุดิบ ไปจนถึงขั้นตอนการผลิตและการส่งมอบผลิตภัณฑ์ โรคระบาดใหญ่โควิด-19 ได้เผยให้เห็นถึงความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก และแสดงให้เห็นว่าการหยุดชะงักสามารถสร้างความหายนะให้กับธุรกิจ เศรษฐกิจทั่วโลก รวมถึงภาคสาธารณสุขได้อย่างไรบ้าง ร้อยละ 94 ของบริษัทใน Fortune 1000 ต้องประสบกับการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานจากโรคระบาดโควิด-19 และร้อยละ 75 ของบริษัทได้รับผลกระทบเชิงลบหรือผลกระทบที่ร้ายแรงอย่างมากในการดำเนินธุรกิจของพวกเขา¹³⁹ ตัวอย่างเช่น การปิดกั้นคลองสุเอซ¹⁴⁰ ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2564 ทำให้เรือ 369 ลำ ไม่สามารถผ่านคลองได้ชั่วคราว และขัดขวางการค้าที่มีมูลค่าประมาณ 9.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐที่ต้องผ่านทางน้ำนั้นในแต่ละวัน¹⁴¹ การเกิดเหตุกีดขวางนี้ขึ้นในช่วงการระบาดใหญ่ของโรคโควิด-19 ทำให้ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขทั่วโลกที่ความรุนแรงขึ้น เนื่องจากหลายประเทศได้รับผลกระทบอย่างมาจากการจัดส่งอุปกรณ์โรงพยาบาลและเวชภัณฑ์ที่ล่าช้า เหตุการณ์นี้ยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเพิ่มความสามารถในการฟื้นตัวของห่วงโซ่อุปทานทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการหยุดชะงักของการผลิตสินค้าที่จำเป็นอย่างมากในเวลานั้น

การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานอาจสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อชื่อเสียงของบริษัท หากการบริหารจัดการปัญหาด้านห่วงโซ่อุปทานทำได้ไม่ดี ปัญหาเหล่านั้นอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง เช่น เหตุการณ์ฆ่าตัวตายที่มีสาเหตุมาจากการได้ค่าตอบแทนต่ำและสภาพการทำงานที่โหดร้ายที่นิคมอุตสาหกรรมในเซินเจิ้น ประเทศจีนเมื่อปี พ.ศ. 2553¹⁴² เช่นเดียวกับการเสียชีวิตจากเหตุการณ์โรงงานสิ่งทอล่มและเหตุการณ์อัคคีภัยในโรงงานที่ตากา ประเทศบังคลาเทศเมื่อปี พ.ศ. 2556¹⁴³ เหตุการณ์เหล่านี้เน้นย้ำถึงปัญหาที่เกิดจากสภาพการทำงานที่เลวร้ายและไม่ปลอดภัย และแสดงให้เห็นว่าการกำกับดูแลห่วงโซ่อุปทานที่อ่อนแอและขาดความรับผิดชอบอาจนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ร้ายแรงได้

เมื่อห่วงโซ่อุปทานได้รับการจัดการอย่างมีจรรยาบรรณ จะสามารถช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายด้านความยั่งยืนได้ ลดต้นทุน และปรับปรุงภาพลักษณ์ขององค์กร¹⁴⁴ ปัจจุบันความเข้าใจในเรื่องความยั่งยืนของห่วงโซ่อุปทานเพิ่มมากขึ้นว่าสามารถสร้างมูลค่าทางธุรกิจในขณะที่เดียวกันก็เสริมสร้างชื่อเสียงและแบรนด์ของบริษัท การนำเป้าหมาย SDGs มาใช้สามารถช่วยให้บริษัทต่างๆ ลดผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมด้านลบที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนสร้างความไว้วางใจให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดตลอดห่วงโซ่อุปทาน การทำให้ห่วงโซ่อุปทานมีความสามารถในการฟื้นตัวสามารถลดต้นทุนการทำธุรกรรมและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมในผลกระทบทางสังคมสามารถช่วยจัดการต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพได้¹⁴⁵ ตัวอย่างเช่น ห่วงโซ่อุปทานที่ยั่งยืนจะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต โดยการลดของเสียและทำให้พนักงานมีขวัญกำลังใจที่ตรงถึงมีผลผลิตภาพที่ดีขึ้น ผู้จัดการสินค้าและบริการยังสามารถใช้โอกาสเหล่านี้เพื่อสร้างความแตกต่างโดยการบูรณาการข้อพิจารณาทางสังคมและสิ่งแวดล้อม และลดต้นทุนโดยการลดความเสี่ยงของการหยุดชะงักที่อาจเกิดขึ้น

ชุมชน การดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs สามารถช่วยให้บริษัทจัดการความเสี่ยง และเป็นการยืนยันว่าบริษัทได้รับความยินยอมให้ประกอบธุรกิจ**ในชุมชน** ความโปร่งใสและการรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ในชุมชนที่เหนียวแน่น ค่าความนิยมจากรัฐบาลและความเคารพจากประชากรในท้องถิ่นสามารถลดผลกระทบทางการเมืองและความเสี่ยงด้านการกำกับดูแลได้ และผลตอบแทนที่บริษัทจะได้รับคือการได้รับความยินยอมให้ดำเนินการในบริบทของท้องถิ่น ในโลกปัจจุบันนี้ เนื่องด้วยความรวดเร็วในการถ่ายทอดข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ การบรรเทาความเสี่ยงเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

บริษัทต่างๆ สามารถรักษาการให้ความยินยอมให้ประกอบกิจการในชุมชน โดยตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDGs ตัวอย่างเช่น บริษัทผลิตเครื่องดื่มที่ประกอบธุรกิจในชุมชน ซึ่งบริษัทใช้น้ำปริมาณมากในการผลิตจากแหล่งน้ำในท้องถิ่น และกลายเป็นบริษัทต้องแก่งแย่งกับชุมชนในท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรน้ำดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อบริษัทเหล่านี้ดำเนินกลยุทธ์ทางธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 6 ของ SDGs – น้ำสะอาดและสุขอนามัย บริษัทอาจลงทุนในบริเวณลุ่มน้ำที่ตื้นเขิน โดยพยายามที่จะทดแทนน้ำในชั้นหินอุ้มน้ำที่บริษัทใช้ ซึ่งเป็นการกำหนดพันธกรณีของบริษัทในการทำให้ชุมชนในภูมิภาคที่ขาดแคลนน้ำสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดได้ ในขณะที่บริษัทจัดหาแหล่งน้ำสำหรับธุรกิจแฟรนไชส์บรรจุขวดของตนใกล้กับลุ่มน้ำเหล่านั้น บริษัทยังลงทุนในการได้รับความยินยอมทางสังคมเพื่อดำเนินงาน และสร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ของตนในชุมชนเหล่านี้¹⁴⁶

นอกจากนี้ยังมีหลักฐานสนับสนุนเหตุผลทางธุรกิจสำหรับการบรรเทาความเสี่ยงทางสังคม รายงานของ ODI วิเคราะห์การลงทุนของสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา 137 แห่งในทวีปเอเชียและแอฟริกา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวปฏิบัติในการบรรเทาความเสี่ยงทางสังคมสามารถช่วยหลีกเลี่ยงความสูญเสียทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นได้โดยเฉลี่ย 25-40 ล้านดอลลาร์สหรัฐจากการบรรเทาและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงทางกายภาพ^{147, 148}

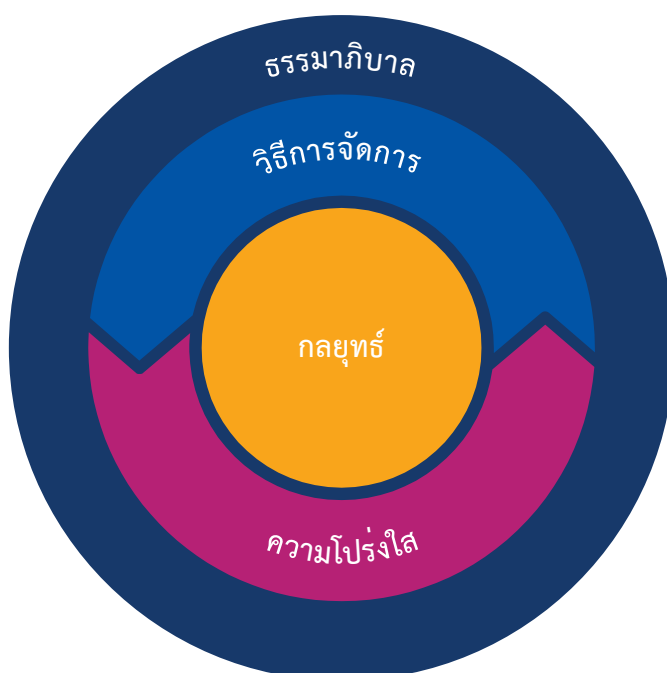
ภาคผนวก 2 เกี่ยวกับมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) ของ UNDP

มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) แก้ไขช่องว่างในแนวปฏิบัติด้านการจัดการโดยแนะนำแนวทางแก่ธุรกิจและนักลงทุนบนเส้นทางสู่การปลูกฝังความยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้ในการตัดสินใจภายในองค์กร (voluntary internal management standards) มาตรฐานนี้เกิดจากการทำงานอย่างสร้างสรรค์ที่ดำเนินการโดย SDGs Impact ซึ่งเป็นโครงการริเริ่มของ UNDP เพื่อเพิ่มพลังให้กับนักลงทุนและธุรกิจผ่านความชัดเจน ข้อมูลเชิงลึก และเครื่องมือที่จำเป็นในการสนับสนุนและรับรองการมีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมาย SDGs และในปัจจุบันนี้ได้มีการจัดทำกลุ่มมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs (SDGs Impact Standards) ที่ประกาศที่ครอบคลุมทุกระดับของเศรษฐกิจ อันได้แก่ มาตรฐานสำหรับองค์กรธุรกิจ (Enterprises) หุ้นนอกตลาดและผู้จัดการกองทุน (Private Equity Funds) และผู้ออกตราสารหนี้ (Bond Issuers) รวมถึงมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับการระดมทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs Impact Standards for Financing Sustainable Development) ของ OECD-UNDP ในบรรดาชุดมาตรฐานทั้งหมด บริษัทจดทะเบียนไทยอาจพบว่ามาตรฐานสำหรับองค์กรธุรกิจน่าจะเหมาะสมและเป็นประโยชน์สามารถใช้อ้างอิงได้เป็นการเฉพาะ และมาตรฐานเหล่านี้ได้รับการแนะนำไว้ด้านล่าง

ทุกวันนี้ ธุรกิจจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ กำลังมองหาวิธีที่ตรงไปตรงมาในการดำเนินงานอย่างยั่งยืนมากขึ้น และเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อเป้าหมาย SDGs แน่ใจว่า องค์กรธุรกิจและนักลงทุนตระหนักมากขึ้นว่าการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างมูลค่าในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ธุรกิจเหล่านี้ยังขาดแนวทางที่ชัดเจนว่าองค์กรเอกชนสามารถแปลงเจตนาไปยังการปฏิบัติได้อย่างไร มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขช่องว่างความรู้นี้ มาตรฐานเหล่านี้กำหนดภาษาที่ใช้ร่วมกันและแนวทางทั่วไปแก่องค์กรเอกชนเพื่อให้องค์กรบูรณาการเป้าหมาย SDGs เข้ากับกระบวนการตัดสินใจทางธุรกิจและการลงทุนทั้งหมดอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการที่มีอยู่และเป็นการใช้ประโยชน์จากเครื่องมือและกรอบการทำงานที่มีอยู่ มาตรฐานเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเปลี่ยนองค์กรจากเพียงแค่การจ้องตนเองให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ไปสู่การลงมือปฏิบัติตามเป้าหมาย SDGs เปลี่ยนจากมุมมองที่คิดว่าเป้าหมาย SDGs เป็นเพียง “ส่วนเสริม” ไปสู่การให้เป้าหมาย SDGs เป็นศูนย์กลางของการทำธุรกรรมทางธุรกิจทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรฐานเหล่านี้ช่วยให้องค์กรเอกชนสามารถใช้เป้าหมาย SDGs เพื่อจัดสรรเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มาตรฐานเหล่านี้ยังช่วยให้พวกเขาสำรวจรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกันและวิธีการทำงานใหม่ๆ ที่เสริมสร้างทั้งประสิทธิภาพทางธุรกิจและขับเคลื่อนผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับผู้คนและโลกใบนี้ ด้วยความที่มาตรฐานเหล่านี้จะช่วยสร้างระบบการจัดการภายในที่แข็งแกร่ง องค์กรต่างๆ จะอยู่ในสถานะที่ดีขึ้นมากในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการรายงานและการเปิดเผยข้อมูลและความคาดหวังที่เพิ่มขึ้นและหลากหลายมากขึ้นของรัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแล นักลงทุน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทุกๆ องค์กร – ไม่ว่าจะมีความเท่าใด ตั้งอยู่ที่ใด หรืออยู่ในภาคส่วนใดก็สามารถใช้มาตรฐานนี้ได้

มาตรฐานเหล่านี้เป็นมาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ ไม่ใช่มาตรฐานเพื่อการปฏิบัติงานหรือการรายงาน มาตรฐานเหล่านี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยให้องค์กรบูรณาการการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบและยั่งยืน และการมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs ไว้ในระบบองค์กรและแนวทางการตัดสินใจ โดยใช้ภาษาที่เป็นกลางและแนวทางที่ใช้ร่วมกันในการดำเนินการ มาตรฐานนี้จัดขึ้นโดยมี 4 หัวข้อหลักที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ กลยุทธ์ วิธีการจัดการ ความโปร่งใส และธรรมาภิบาล (ภาพที่ 40) ซึ่งแต่ละหัวข้อมีบทบาทสำคัญในการบูรณาการความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อเป้าหมาย SDGs อย่างเต็มรูปแบบไว้ในระบบและการตัดสินใจขององค์กร

ภาพที่ 40 มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs

ที่มา <https://sdgimpact.undp.org/practice-standards.html>

กลยุทธ์

การฝังความยั่งยืนและมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อเป้าหมาย SDGs ไว้ในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นการขับเคลื่อนความสนใจ การให้ความสำคัญ และทรัพยากรเพื่อสิ่งที่มีค่าที่สุดสำหรับองค์กร ในด้านที่องค์กรสามารถสร้างผลกระทบได้มากที่สุด ในผลลัพธ์ที่สำคัญ รวมถึงการลดผลลัพธ์เชิงลบ

วิธีการจัดการ

การบูรณาการการดำเนินงานธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบ และการจัดการผลกระทบเข้ากับระบบขององค์กรและการตัดสินใจ จะช่วยให้องค์กรสร้างทางเลือกและตัดสินใจ โดยมีข้อมูลรองรับระหว่างตัวเลือกต่างๆ ในการเพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs การดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบและยั่งยืนและการมีส่วนร่วมในเป้าหมาย SDGs ไม่ใช่ส่วนเสริมของสิ่งที่ธุรกิจทำ แต่เป็นวิธีการทำธุรกิจทั้งหมด

ความโปร่งใส

ความโปร่งใสเป็นองค์ประกอบสำคัญของการมีภาระรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดรวมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบในอนาคตจากการตัดสินใจและกิจกรรมขององค์กร นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลรองรับ เช่น พวกเขาต้องการทำงานกับหรือทำงานเพื่อองค์กร ลงทุนหรือให้กู้ยืมแก่องค์กร หรือซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กรหรือไม่

ธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญของการผนวกรวมการดำเนินงานธุรกิจที่มีความรับผิดชอบและแนวทางการจัดการผลกระทบไว้ใน การตัดสินใจขององค์กร กลไกด้านธรรมาภิบาลทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการขององค์กร จะกำหนดความคาดหวังด้านพฤติกรรม วิธีการตัดสินใจ และวิธีที่องค์กรกำหนดภาระรับผิดชอบของตนเองและผู้อื่นจากการตัดสินใจและการกระทำของตนตามค่านิยม หลักการ และนโยบาย

มาตรฐานเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์สาธารณะสำหรับทุกองค์กรที่ต้องการดำเนินงานอย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมาย SDGs การใช้มาตรฐานเหล่านี้เป็นไปตามความสมัครใจและสามารถเข้าถึงได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับทุกคนในฐานะคู่มือแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดและเครื่องมือการประเมินตนเอง เพื่อช่วยให้องค์กรบูรณาการการจัดการผลกระทบและเป้าหมาย SDGs ไว้ในกระบวนการตัดสินใจ มาตรฐานเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดมาตรฐาน และเครื่องมือเสริมที่ได้รับการรวบรวมไว้เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งประกอบด้วยอภิธานศัพท์ สื่อที่กำหนดแนวทาง กรอบการรับประกัน และการฝึกอบรมสำหรับผู้เล่นที่มีบทบาทแตกต่างกันในแวดวงเงินทุนและการลงทุน

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) ได้ที่ <https://sdgimpact.undp.org/enterprise.html>

ภาคผนวก 3 มิติห้าด้านของผลกระทบ และบรรทัดฐานการ จัดการผลกระทบ (IMM)

ข้อความด้านล่างนี้คัดย่อมาจาก www.impactfrontiers.org/norms และเป็นการอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับมิติทั้งห้าของผลกระทบตามบรรทัดฐานการจัดการผลกระทบทั่วโลกที่กำหนดโดย Impact Management Project/Impact Frontiers

อะไร “อะไร” บอกเราว่าองค์กรมีส่วนร่วมในผลลัพธ์อะไร และผลลัพธ์นั้นเป็นบวกหรือลบ และผลลัพธ์นั้นมีความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ประสบผลลัพธ์นั้นอย่างไร

ตัวอย่างเช่น การจัดการผลกระทบอย่างมีประสิทธิภาพจะทำเพียงแค่วัดว่าการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ลดลงหรือไม่ หรือดูระดับความพึงพอใจของพนักงานนั้นไม่เพียงพอ บริษัทจำเป็นต้องเข้าใจด้วยว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นบวก/ยั่งยืน (เช่น สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติหรือไม่) หรือเป็นลบ/ไม่ยั่งยืน (ต่ำกว่าหลักเกณฑ์) การเปลี่ยนแปลงจะเชื่อมโยงกับเป้าหมาย SDGs และเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องอย่างไร และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ตรงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมด้วยประเภทของข้อมูลในหัวข้อ “อะไร” และศึกษาการดำเนินงานในมิติด้าน “อะไร” ได้ที่ [Impact Frontiers – Five Dimensions of Impact – What](#)

ใคร “ใคร” บอกเราว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายใดกำลังประสบกับผลลัพธ์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้นเป็นกลุ่มด้วยโอกาสเพียงใดหากพิจารณาจากผลลัพธ์

“ใคร” ช่วยให้เข้าใจว่าบริษัทส่งผลกระทบต่อใคร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้ด้วยโอกาสเพียงใดหากพิจารณาจากผลลัพธ์ทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่บริษัทก่อให้เกิดขึ้น การทำความเข้าใจ “ใคร” ช่วยให้บริษัทและนักลงทุนสามารถสร้างผลกระทบได้มากที่สุดโดยจัดสรรทรัพยากรไปยังผู้ที่ด้วยโอกาสที่สุด

หมวดหมู่ข้อมูลภายใต้มิติผลกระทบ “ใคร” ช่วยให้บริษัทสามารถรวบรวมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทางปฏิบัติได้ บริษัทสามารถใช้ข้อมูลนี้เพื่อจัดสรรทรัพยากรใหม่ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความต้องการสูงสุด (ด้วยโอกาส) หรือผู้ที่มีความไว้วางใจที่จะประสบกับการเปลี่ยนแปลงในระดับที่มากที่สุด

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อศึกษาการดำเนินงานในมิติด้าน “ใคร” ได้ที่ [Impact Frontiers – Five Dimensions of Impact – Who](#)

มากเพียงใด “มากเพียงใด” บอกเราว่ามีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ประสบกับผลลัพธ์ ระดับการเปลี่ยนแปลงที่พวกเขาประสบ และระยะเวลาที่พวกเขาประสบกับผลลัพธ์ของผลกระทบ

มิติข้อมูล “มากเพียงใด” ครอบคลุมขอบเขตของผลกระทบ ทั้งขนาด ความลึก และระยะเวลา การรู้จำนวนคนที่เข้าถึง (เช่น ขนาดของผลกระทบ) เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสมการเท่านั้น

ตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาบริษัทผลิตพลังงานแสงอาทิตย์ที่มีการดำเนินงานในสามประเทศในแอฟริกาตะวันออก บริษัทรายงานว่ามีการแจกจ่ายระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในครัวเรือนมากถึง 500,000 ระบบ ไปถึง 450,000 ครัวเรือน การรายงานเช่นนี้ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับขนาดของผลลัพธ์ อย่างไรก็ตาม กลับไม่ได้เปิดเผยว่าระบบพลังงานแสงอาทิตย์ในครัวเรือนช่วยเพิ่มผลิตภาพของลูกค้าหรือไม่ หรือการเพิ่มผลิตภาพนั้นมีระยะเวลายาวนานเท่าใด ในทางกลับกัน การรู้ว่าผลิตภาพของลูกค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ที่แสดงถึงระดับการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเป้าไปยังประสบการณ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่หากไม่มีข้อมูลด้านขนาดและระยะเวลาเพื่อรองรับผลลัพธ์เชิงลึก องค์กรจะขาดข้อมูลสำคัญสองประการที่จำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจและปรับปรุงประสิทธิภาพผลกระทบ

หากเป็นสถานการณ์ในอุดมคติ บริษัทย่อมสร้างผลลัพธ์เชิงบวกที่สำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งซึ่งมีอายุยาวนาน แต่ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ไม่มีข้อใดที่มีความสำคัญมากหรือน้อยกว่ากัน บางบริษัทและนักลงทุนบางรายอาจจะให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ที่ลึกซึ้งและยั่งยืนสำหรับกลุ่มคนขนาดเล็ก มากกว่าผลลัพธ์ที่กระทบกับคนหมู่มาก หรืออาจเป็นไปในทางกลับกันได้ ในขณะที่คนอื่นๆ อาจเห็นว่าขนาด ความลึก และระยะเวลามีความสำคัญเท่าเทียมกัน

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อศึกษาการดำเนินงานในมิติด้าน “มากเพียงใด” ได้ที่ [Impact Frontiers – Five Dimensions of Impact – How Much](#)

การมีส่วนร่วม “การมีส่วนร่วม” บอกเราถึงสัดส่วนของผลกระทบที่บริษัทมีส่วนทำให้เกิดเกิดขึ้น หรือความพยายามของบริษัทก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่น่าจะดีกว่าสถานการณ์ที่ไม่เกิดผลลัพธ์ขึ้นหรือไม่

“การมีส่วนร่วม” ช่วยตอบคำถามสำคัญสองข้อ กิจกรรมขององค์กรมีส่วนทำให้เกิดผลลัพธ์หรือไม่ ผลลัพธ์น่าจะเป็นอย่างไรหากองค์กรไม่ได้มีส่วนร่วม เนื่องจากบริษัทและนักลงทุนดำเนินงานในระบบสังคมที่มีพลวัตและมีผู้เล่นที่หลากหลาย ตั้งแต่บริษัทคู่แข่งไปจนถึงหน่วยงานของรัฐ ไปจนถึงองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งต่างต้องการที่จะสร้างผลลัพธ์ชุดเดียวกัน

เพื่อให้เข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของตนเองต่อผลลัพธ์ทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อม บริษัทจำเป็นต้องพิจารณาว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากไม่มีกิจกรรมของพวกเขา หมวดหมู่ข้อมูลในมิติ ‘การมีส่วนร่วม’ ช่วยให้บริษัทและนักลงทุนประเมินการมีส่วนร่วมของบริษัทต่อผลลัพธ์ทางสังคม (สิ่งแวดล้อม) ที่ผู้คน (โลก) ประสบ โดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้นอยู่แล้ว (เช่น ผลลัพธ์ที่ตรงกันข้าม)

หากพิจารณาตัวอย่างของบริษัทผู้ผลิตพลังงานแสงอาทิตย์ที่มีเป้าหมายในการปรับปรุงสุขภาพของผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนแออัดโดยการลดการใช้หมักแก๊ด องค์กรนี้ดำเนินงานในสภาพแวดล้อมที่บริษัทอื่นๆ นโยบายของรัฐบาล และองค์กรพัฒนาเอกชนต่างมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้เกิดผลลัพธ์เดียวกันแต่ผ่านกลไกที่แตกต่างกัน ดังนั้นหากสุขภาพของลูกค้ายิ่งดีขึ้นร้อยละ 20 บริษัทผู้ผลิตพลังงานแสงอาทิตย์จะต้องพิจารณาว่าโครงการริเริ่มอื่นๆ มีส่วนร่วมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนนี้อย่างไร เพื่อให้เข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของตนเองในการก่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อศึกษาการดำเนินงานในมิติด้าน “การมีส่วนร่วม” ได้ที่ [Impact Frontiers – Five Dimensions of Impact – Contribution](#)

ความเสี่ยง “ความเสี่ยง” บอกเราถึงความเป็นไปได้ที่ผลกระทบจะแตกต่างจากสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งบรรทัดฐานในข้อนี้เจาะจงถึงความเสี่ยงจากผลกระทบมากกว่าความเสี่ยงทุกประเภท เช่น ความเสี่ยงทางการเงิน หรือความเสี่ยงด้านชื่อเสียง เป็นต้น

หมวดหมู่ข้อมูลภายใต้มิติผลกระทบด้าน ‘ความเสี่ยง’ ช่วยให้เราตอบคำถามสำคัญสองข้อ อะไรคือความเสี่ยงของการที่ผลกระทบจะไม่เกิดขึ้นตามที่บริษัทหวังไว้ บริษัทจะประเมินและบรรเทาความเสี่ยงผลกระทบเหล่านี้ได้อย่างไร

เมื่อบริษัทและนักลงทุนกำหนดเป้าหมายทางการเงิน พวกเขาต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะไม่บรรลุเป้าหมาย การกำหนดเป้าหมายผลกระทบก็เช่นเดียวกัน รวมถึงประสบการณ์ที่แตกต่างกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวด้วย ตัวอย่างเช่น ผลกระทบของบริษัทที่นำเสนอทางออกด้านการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงผลการเรียนรู้ย่อมแตกต่างกันไปสำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง ครู โรงเรียน/สถาบัน ชุมชนและอื่นๆ มิติ ‘ความเสี่ยง’ ของผลกระทบจะประเมินความเป็นไปได้ที่ผลกระทบจะแตกต่างจากที่คาดหวัง และความแตกต่างนั้นจะถือเป็นสาระสำคัญจากมุมมองของผู้ที่ประสบกับผลกระทบหรือไม่ ดังนั้นในการประเมินความเสี่ยงจากการที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างจากที่คาดไว้ กระบวนการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถช่วยพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับระดับการยอมรับความเสี่ยงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหากเกิดผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิด บริษัทควรคำนึงถึงความรุนแรงของผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หากผลลัพธ์หรือผลกระทบแตกต่างจากที่คาดไว้ รวมถึง พิจารณาว่าผลกระทบเชิงลบใดๆ จะสามารถย้อนกลับได้อย่างง่ายดายหรือไม่ บ่อยครั้งการพิจารณาปัจจัยต่างๆ เหล่านี้อาจนำไปสู่การปฏิบัติต่อความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ในกรณีที่บริษัทไม่มีข้อมูลเชิงลึกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับระดับการยอมรับความเสี่ยง บริษัทควรถือว่าระดับการยอมรับความเสี่ยงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดอยู่ในระดับต่ำ

แม้ว่าการประเมินความเสี่ยงทางการเงินอาจใช้เพื่อตรวจจับความเสี่ยงจากผลกระทบได้ แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ซึ่งสามารถเห็นได้จากตัวอย่างง่าย ๆ ดังนี้ การประเมินความเสี่ยงทางการเงินอาจเสนอแนะให้บริษัทเพิ่มราคาเพื่อเพิ่มผลกำไร โดยมีผลกระทบเชิงลบสำหรับลูกค้าที่อยู่ด้านล่างของปิรามิดทางเศรษฐกิจ ในทางตรงกันข้าม การพิจารณาความเสี่ยงจากผลกระทบอาจเสนอแนะให้องค์กรสำรวจทางเลือกอื่นๆ (เช่น การให้เงินทุนสนับสนุนข้ามองค์กร) เพื่อป้องกันการกำหนดราคาที่เกิดกับผู้ที่มีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากผลิตภัณฑ์หรือบริการของบริษัท ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากความเสี่ยงผลกระทบประเภทต่างๆ บริษัทและนักลงทุนสามารถเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ตัดสินใจโดยทราบข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง รวมถึงการเลือกระหว่างตัวเลือกที่แตกต่างกัน และทำงานอย่างแข็งขันเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและความรุนแรง

ท่านสามารถศึกษารายละเอียดและแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อศึกษาการดำเนินงานในมิติด้าน “ความเสี่ยง” ได้จากภาพที่ 41 และที่ [Impact Frontiers – Five Dimensions of Impact – Risk](#)

ภาพที่ 41 “ความเสี่ยงผลกระทบ” – เก้าประเภท

ความเสี่ยง บริษัทต่างๆ และนักลงทุนเผชิญกับความเสี่ยงด้านผลกระทบ 9 ประเภท

ความเสี่ยงด้านผลกระทบ

ความหมาย

1	ความเสี่ยงจากหลักฐาน	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ข้อมูลคุณภาพสูงไม่เพียงพอที่จะประเมินว่าจะเกิด
2	ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ปัจจัยภายนอกเป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถสร้างผลกระทบได้
3	ความเสี่ยงจากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	→	ความเป็นไปได้กรณีที่เกิดความเข้าใจผิด หรือไม่ได้มีการนำความคาดหวัง และ/หรือไม่ได้มีการป้องกันผลกระทบเชิงลบอีกต่อไปเมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่ง
4	ความเสี่ยงที่ผลกระทบจะลดลง	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ผลกระทบเชิงบวกไม่ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ/หรือไม่ได้มีการป้องกันผลกระทบเชิงลบอีกต่อไปเมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่ง
5	ความเสี่ยงด้านประสิทธิภาพ	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ผลกระทบเดียวกันอาจสามารถเกิดขึ้นได้โดยใช้ทรัพยากรที่น้อยกว่าและต้นทุนต่ำกว่า
6	ความเสี่ยงจากการดำเนินงาน	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ตามที่วางแผนไว้ และกิจกรรมไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่คาดหวัง
7	ความเสี่ยงด้านความสอดคล้อง	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ผลกระทบไม่สอดคล้องกับรูปแบบขององค์กร
8	ความเสี่ยงจากความไม่ต่อเนื่อง	→	ความเป็นไปได้กรณีที่ไม่ได้มีการดำเนินกิจกรรม (ที่จำเป็นต่อดำเนินงาน) เป็นระยะเวลายาวนานเพียงพอ
9	ความเสี่ยงจากผลกระทบที่ไม่ได้คาดหมาย	→	ความเป็นไปได้กรณีที่เกิดผลกระทบเชิงบวก และ/หรือเชิงลบที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ก่อนหน้าต่อผู้คนและโลกอย่างมีนัยยะสำคัญ

ที่มา Impact Management Project

เมื่อพิจารณามิติทั้งห้าด้าน จะพบว่ามิตหมวดหมู่ข้อมูลทั้งหมด 15 หมวดหมู่ (ภาพที่ 42) บริษัทสามารถวัดประสิทธิภาพผลกระทบได้โดยการประเมินและรายงานข้อมูลทั้ง 15 หมวดหมู่นี้ร่วมกัน – ต้องพิจารณาทุกมิติของผลกระทบเพื่อให้ได้มุมมองของผลกระทบแบบองค์รวม IMP ได้จัดทำแบบฟอร์มรวมที่ช่วยให้บริษัทดำเนินการกับหมวดหมู่ข้อมูลทั้งหมดเหล่านี้ได้ โดยท่านสามารถเข้าถึงแบบฟอร์มดังกล่าวได้ที่ [Impact Frontiers – Impact of an enterprise template](http://www.impactfrontiers.org/norms) บริษัทสามารถเข้าไปที่ www.impactfrontiers.org/norms เพื่อศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหมวดหมู่ข้อมูลภายในแต่ละมิติผลกระทบ

ภาพที่ 42 ประเภทข้อมูลผลกระทบ

มิติ	ประเภทของข้อมูล	คำอธิบาย
อะไร	เป้าประสงค์ตาม SDG ผลลัพธ์ เกณฑ์ผลลัพธ์ ความสำคัญของผลลัพธ์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	• เป้าประสงค์ตาม SDG ที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ดังกล่าว โดยผลลัพธ์หนึ่งอาจเชื่อมโยงกับเป้าประสงค์มากกว่า 1 เป้าได้ • ประเภทของผลลัพธ์ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบริษัท • ระดับของผลลัพธ์ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมองว่าเป็นผลเชิงบวก หรือ “ดีเพียงพอ” โดยเกณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นมาตรฐานที่ตกลงกันในระดับประเทศหรือระดับโลก • มุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนั้นสำคัญสำหรับพวกเขาหรือไม่
ใคร	เส้นฐาน ลักษณะเฉพาะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ขอบเขต	• ระดับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเผชิญก่อนการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กร • ลักษณะเฉพาะทางสังคมและพฤติกรรมของกลุ่มประชากรที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • บริเวณ หรือสถานที่ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับผลลัพธ์
เท่าใด	ขนาด ความเข้มข้นของผลกระทบ ระยะเวลา	• จำนวนคนที่ได้รับผลกระทบจากผลลัพธ์ • ระดับการเปลี่ยนแปลงที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • ระยะเวลาที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะได้รับผลกระทบจากผลลัพธ์
ผลกระทบจากการมีส่วนร่วมขององค์กร	ความเข้มข้นของผลกระทบในกรณีตรงข้ามกับสมมติฐาน ระยะเวลาการเกิดผลกระทบในกรณีตรงข้ามกับสมมติฐาน	• ระดับการเปลี่ยนแปลงที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่แล้ว หากไม่มีการดำเนินการใดๆ เกิดขึ้น • ระยะเวลาที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะได้รับผลกระทบจากผลลัพธ์อยู่แล้ว หากไม่มีการดำเนินการใดๆ
ความเสี่ยงจากผลกระทบ	ประเภทของความเสี่ยง ระดับความเสี่ยง	• ประเภทของความเสี่ยงที่ผลกระทบจะไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหมาย (ดูภาคผนวก ก.) • ระดับของความเสี่ยง

ภาคผนวก 4 One Report ในรายละเอียด และขั้นตอนในการวัดและจัดการผลกระทบ

ภาพที่ 43 รายละเอียดของ One Report และขั้นตอนในการวัดและจัดการผลกระทบ

One Report แบ่งตามส่วนของข้อมูล	One Report – เนื้อหาที่กำหนด [สรุป*]	คู่มือ SDGs – ขั้นตอน IMM ที่แนะนำ	มาตรฐานผลกระทบ ด้าน SDGs – องค์ประกอบ
ส่วนที่ 3 ของ One Report การพัฒนาความยั่งยืนทางธุรกิจ			
3.1 นโยบายและวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการที่ยั่งยืน	อธิบายนโยบายการบริหารความยั่งยืนขององค์กรที่สอดคล้องกับทิศทางและกลยุทธ์ทางธุรกิจ โดยคำนึงถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ตลอดจนการเคารพสิทธิมนุษยชนและการบรรษัทภิบาลที่ดี เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ด้านความยั่งยืนขององค์กร (หากมี) ตามกลยุทธ์ทางธุรกิจทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถเปรียบเทียบและติดตามผลการดำเนินงานได้ หากบริษัทได้ทบทวนนโยบาย และ/หรือวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการความยั่งยืนในปีที่ผ่านมา ให้ระบุสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโดยสังเขป	ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจผลกระทบและ IMM กำหนดพันธกรณีด้านความยั่งยืน	กลยุทธ์
ส่วนที่ 3.2 ของ One Report การจัดการผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ			
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่าของธุรกิจ	อธิบายห่วงโซ่มูลค่าของบริษัทที่แสดงความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักกับกิจกรรมของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ในกรณีของบริษัทที่ประกอบกิจการโดยการถือหุ้น (Holding company) ให้ระบุกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่าของกลุ่มบริษัทตามสายธุรกิจหลักเท่าที่เห็นว่าสำคัญและเหมาะสม	ขั้นที่ 2 ระบุและมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กลยุทธ์
3.3.1 นโยบายและแนวทางด้านสิ่งแวดล้อม	อธิบายนโยบายและแนวทางให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และระดับด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย โดยสะท้อนให้เห็นถึงว่าธุรกิจมีพันธกรณีในการบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ อย่างไร เช่น พลังงาน น้ำ ขยะ ของเสีย มลพิษ และการบรรเทาปัญหาก๊าซเรือนกระจก อธิบายเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางโดยรวมตามที่บริษัทเห็นว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับบริบททางธุรกิจ เปิดเผยข้อมูลวัตถุประสงค์การจัดการสิ่งแวดล้อม (หากมี) ตามกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจทั้งระยะสั้น และ/หรือระยะยาว เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถเปรียบเทียบและติดตามผลการดำเนินงานได้ หากบริษัทได้ทบทวนนโยบาย แนวทาง และ/หรือวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมในช่วงปีที่ผ่านมา ให้ระบุสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโดยสังเขป	ขั้นที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ	กลยุทธ์
		ขั้นที่ 4 วางแผนผลกระทบโดยการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าและตัวชี้วัด	วิธีการจัดการ

One Report แบ่งตามส่วนของข้อมูล	One Report – เนื้อหาที่กำหนด [สรุป*]	คู่มือ SDGs – ขั้นตอน IMM ที่แนะนำ	มาตรฐานผลกระทบ ด้าน SDGs – องค์ประกอบ
3.3.2 ผลการดำเนินงาน ด้านสิ่งแวดล้อม	อธิบายผลการดำเนินงานและผลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมเฉพาะในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญในกระบวนการดำเนินงาน เช่น การจัดการพลังงาน น้ำ ขยะ ของเสีย และมลพิษ เป็นต้น บริษัทควรชี้แจงแผนการดำเนินงานที่สะท้อนถึงความสามารถของบริษัทในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด บริษัทอาจเปิดเผยผลการดำเนินงานผลลัพธ์ รวมถึงแผนปฏิบัติการ (หากมี) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับก๊าซเรือนกระจกตามมาตรฐานสากลหรือเทียบเท่า โดยระบุชื่อผู้ตรวจทานการเตรียมการรับรองฟุตพริ้นท์ขององค์กรที่จดทะเบียนกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือผู้ตรวจสอบที่บริษัทเห็นว่าผลงานที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางตามมาตรฐานสากล บริษัทต้องเปิดเผยกรอบนโยบายของคณะกรรมการบริษัทในเรื่องนี้เพื่อสะท้อนถึงพันธกรณีของคณะกรรมการในการบรรเทาผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมหรือการจัดการก๊าซเรือนกระจก ในกรณีที่บริษัทและบริษัทย่อยได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานที่มีอำนาจว่าการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยมีปัญหาคือเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับในด้านสิ่งแวดล้อม หรือถูกกล่าวหาว่าก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นที่ปรากฏในข่าวเพื่อเป็นข้อมูลให้กับสาธารณะที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจ ภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และทรัพย์สินของบริษัท ในกรณีนี้ บริษัทต้องชี้แจงข้อเท็จจริง ความคืบหน้า เหตุผล ผลกระทบ และมาตรการป้องกันด้วย	ขั้นที่ 5 การวัดกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ ติดตามผลลัพธ์และเก็บรวบรวมข้อมูล บูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบต่อในแนวปฏิบัติทางธุรกิจและการตัดสินใจ จัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ เสริมสร้างพันธกรณีของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล	วิธีการจัดการ ธรรมาภิบาล

ส่วนที่ 3.4 ของ One Report การจัดการความยั่งยืนทางสังคม

3.4.1 นโยบายและแนวทาง ด้านสังคม	อธิบายนโยบายและแนวทางของบริษัทให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคมในกระบวนการดำเนินงานธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่คุณค่า เช่น การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม การผลิตและให้บริการอย่างมีความรับผิดชอบต่อลูกค้า และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชน ให้ชี้แจงเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางโดยรวมตามที่บริษัทเห็นว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับบริบททางธุรกิจ อธิบายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การจัดการความยั่งยืนทางสังคม (ถ้ามี) ตามกลยุทธ์การดำเนินงานธุรกิจ ทั้งระยะสั้น และ/หรือ ระยะยาว เพื่อให้นักลงทุนสามารถเปรียบเทียบและติดตามผลการดำเนินงานได้ หากบริษัทได้ทบทวนนโยบาย แนวทาง และ/หรือ วัตถุประสงค์ในด้านสังคมในช่วงปีที่ผ่านมา ให้ระบุสาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโดยสังเขป	ขั้นที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของผลกระทบ วิเคราะห์ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน การจัดทำแผนที่ และจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย SDGs ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของธุรกิจ กำหนดเป้าหมาย ระบุมิติทั้ง 5 ด้านของผลกระทบของแต่ละเป้าหมาย	กลยุทธ์
		ขั้นที่ 4 วางแผนผลกระทบโดยการจัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์และตัวชี้วัด จัดทำห่วงโซ่ผลลัพธ์ เลือกตัวชี้วัด กำหนดเส้นฐาน และเป้าประสงค์	วิธีการจัดการ

One Report แบ่งตามส่วนของข้อมูล	One Report – เนื้อหาที่กำหนด [สรุป*]	คู่มือ SDGs – ขั้นตอน IMM ที่แนะนำ	มาตรฐานผลกระทบ ด้าน SDGs – องค์กรประกอบ
3.4.2 ผลการดำเนินงาน ด้านสังคม	อธิบายผลการดำเนินงานและผลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความยั่งยืนทางสังคม ซึ่งรวมถึงการเคารพสิทธิมนุษยชนตลอดห่วงโซ่อุปทาน เช่น การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม การผลิตและให้บริการอย่างมีความรับผิดชอบต่อลูกค้า และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชนในประเด็นที่สำคัญเพื่อการประกอบธุรกิจของบริษัท ให้ชี้แจงเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางโดยรวมตามที่บริษัทเห็นว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับบริบททางธุรกิจ นอกจากนี้ ควรมีการเปิดเผยแผนปฏิบัติการที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของบริษัทในการจัดการประเด็นความยั่งยืนทางสังคมในกระบวนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และแผนปฏิบัติการ (ถ้ามี) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทางสังคมอื่นๆ ในกรณีที่บริษัทและบริษัทย่อยได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานที่มีอำนาจว่าดำเนินการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อยมีปัญหาอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการละเมิดกฎหมายหรือข้อบังคับในด้านสังคม หรือถูกกล่าวหาว่าก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสังคม โดยเฉพาะประเด็นที่ปรากฏในข่าวเพื่อเป็นข้อมูลให้กับสาธารณะ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าในธุรกิจ ภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และทรัพย์สินของบริษัท ในกรณีนี้ บริษัทต้องชี้แจงข้อเท็จจริง ความคืบหน้า เหตุผล ผลกระทบ และมาตรการป้องกันด้วย ในกรณีที่บริษัทมีข้อพิพาทแรงงานที่สำคัญในช่วงสามปีที่ผ่านมา ให้ชี้แจงเหตุผลและการดำเนินการในเรื่องนั้น รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและสหภาพแรงงาน (หากมี)	ขั้นที่ 5 การวัดกระทบและบูรณาการเป้าหมาย SDGs และ IMM ไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจ ติดตามผลลัพธ์และเก็บรวบรวมข้อมูล บูรณาการเป้าหมาย SDGs และผลกระทบต่อไว้ในแนวปฏิบัติทางธุรกิจและการตัดสินใจ จัดการความเสี่ยงด้านผลกระทบ เสริมสร้างพันธมิตรของบริษัทในการสร้างผลกระทบผ่านแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาล/การกำกับดูแลกิจการ	วิธีการจัดการ ธรรมาภิบาล

* หมายเหตุ ตารางแสดงบทความที่เกี่ยวข้องจาก One Report เพื่อประโยชน์ในการศึกษาคู่มือเล่มนี้ และไม่ควรถือว่าตารางนี้แทนรายงาน One Report ฉบับสมบูรณ์ – สำหรับเนื้อหาที่ครบถ้วน โปรดดูแบบฟอร์ม 56-1 One Report ของ ก.ล.ต.

อ้างอิงท้ายเรื่อง

- 1 คณะกรรมาธิการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ปี ค.ศ. 1987
- 2 UNCTAD 2014
- 3 UNCTAD 2022
- 4 คำว่า “G250” เป็นการกล่าวถึงกลุ่มตัวอย่างการวิจัยของ KPMG ที่ใช้ในรายงานที่ได้รับการกล่าวอ้างในคู่มือนี้ บริษัทเหล่านี้ได้แก่บริษัทขนาดใหญ่ที่สุดของโลก 250 แห่งซึ่งจำแนกตามลำดับรายรับที่ได้กำหนดนิยามไว้ในการจัดลำดับของ Fortune 500 เมื่อปี พ.ศ. 2562
- 5 KPMG 2020
- 6 “การยอมรับเป้าหมาย SDGs” ดั่งที่นิยามเอาไว้ในรายงานของ KPMG ที่อ้างถึงนี้ เป็นแนวปฏิบัติในการใช้เป้าหมาย SDGs เป็นพื้นที่เพื่อสร้างการประชาสัมพันธ์ในทางบวกให้กับตนเองแทนที่จะเป็นกรอบการทำงานเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง
- 7 KPMG 2020
- 8 UNDP 2022a
- 9 Ministry of Foreign Affairs of Thailand 2021
- 10 IFC 2022
- 11 Sabharwal and Chearavanont 2022
- 12 OECD 2022
- 13 IFC 2022
- 14 Sabharwal and Chearavanont 2022
- 15 KPMG 2020
- 16 ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) เป็นตลาดสำหรับการจดทะเบียนหลักทรัพย์ของบริษัทนวัตกรรมที่เป็นธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย
- 17 SET 2021
- 18 ต.ล.ท. จัดทำรายการหุ้นยั่งยืน Thailand Sustainability Investment (THSI) ขึ้นในปี พ.ศ. 2558 เพื่อระบุหลักทรัพย์ ESG ที่มีผลประกอบการสูงสำหรับผู้ลงทุน โดยในขณะเดียวกันก็ให้การสนับสนุนบริษัทไทยที่มีความยั่งยืน ต.ล.ท. ประกาศรายชื่อบริษัทเหล่านี้เป็นรายปีซึ่งประกอบด้วยบริษัทไทยที่มีผลประกอบการด้านความยั่งยืนที่โดดเด่น โดย ต.ล.ท. กำหนดนิยามสำหรับบริษัทที่ยั่งยืนไว้ว่าได้แก่บริษัทที่ยอมรับการบริหารความเสี่ยง บริหารห่วงโซ่อุปทาน และนวัตกรรม โดยที่ในขณะเดียวกันก็มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล
- 19 Mondo Visione 2021
- 20 SET 2021
- 21 Sabharwal and Chearavanont 2022
- 22 การประเมินการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนของบริษัทตั้งอยู่บนตัวชี้วัดเชิงปริมาณเจ็ดประการว่าด้วยการดำเนินการด้าน ESG ของบริษัท การปล่อยก๊าซเรือนกระจก การใช้น้ำ การใช้พลังงาน อาชีวอนามัย (อัตราการบาดเจ็บ) ของเสีย บัญชีเงินเดือน และอัตราการลาออกของพนักงาน การให้คะแนนตลาดหลักทรัพย์จะแบ่งออกเป็นสามส่วน อัตราการเปิดเผยข้อมูล (บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้นมีการรายงานตัวชี้วัดทั้งหมดที่รายการจากทั้งหมดเจ็ดรายการ) ความเติบโต (ในการเปิดเผยข้อมูล ESG ในบรรดาผู้ออกหลักทรัพย์เทียบกับปีก่อนหน้า) และความทันทั่วที่ (ผู้ออกหลักทรัพย์มีการเผยแพร่ข้อมูลอย่างรวดเร็วเพียงใดในช่วงระยะเวลาการรายงาน)
- 23 Corporate Knights 2019
- 24 SET 2021
- 25 การจัดอันดับความเสี่ยงด้าน ESG ของ Sustainalytics กำหนดให้มีการประเมินในสองมิติด้วยกัน โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงด้าน ESG และการจัดการความเสี่ยงด้าน ESG โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงสะท้อนถึงขอบเขตที่บริษัทต้องเผชิญความเสี่ยงด้าน ESG ที่รุนแรง องค์กรประกอบด้านการจัดการครอบคลุมพันธกรณีและ/หรือการดำเนินการของบริษัทที่แสดงให้เห็นว่าบริษัทดำเนินการและรับมือประเด็นด้าน ESG อย่างไร
- 26 Pan 2021
- 27 KPMG 2020
- 28 Larcker, Pomorski, Tayan and Watts 2022
- 29 SEC n.d.
- 30 คำชี้แจงการจดทะเบียนประจำปีประกอบด้วยข้อมูลขั้นต่ำที่บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์จำเป็นต้องเปิดเผย (ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) เพื่อให้ครอบคลุมพัฒนาการที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัทในปีที่ผ่านมา
- 31 UNDP 2022b
- 32 สำหรับการดำเนินการรอบด้านตั้งแต่ต้นจนจบซึ่งมีขอบเขตเกินกว่าคู่มือนี้ ก.ล.ต. ได้สนับสนุนให้บริษัทต่างๆ ศึกษา มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) มาตรฐานเหล่านี้กำหนดกรอบการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร ซึ่งได้รับการออกแบบเพื่อช่วยให้บริษัทสามารถบูรณาการความยั่งยืน เป้าหมาย SDGs และการจัดการผลกระทบไว้ในทางธุรกิจอย่างรอบด้านและเป็นระบบ มาตรฐานดังกล่าวกำหนดการดำเนินการ 12 ประการซึ่งครอบคลุมทั้งกลยุทธ์ การจัดการ ความโปร่งใส และแนวปฏิบัติด้านธรรมาภิบาลของบริษัท
- 33 มาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ (SDGs Impact Standards for Enterprises) มีความสำคัญอย่างยิ่งกับกลยุทธ์และธรรมาภิบาล ควบคู่ไปกับแนวปฏิบัติด้านการจัดการและความโปร่งใส บริษัทสามารถศึกษารายละเอียดมาตรฐานดังกล่าวเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ คู่มือนี้ยังกล่าวถึงมาตรฐานไว้ในบทที่ 2 ของคู่มือนี้ด้วย

- 34 ขณะนี้ทั้งหลักสูตรออนไลน์ไม่เสียค่าใช้จ่ายเรื่องการวัดและจัดการผลกระทบสำหรับเป้าหมาย SDGs รวมถึงมาตรฐานผลกระทบด้าน SDGs สำหรับองค์กรธุรกิจ กำลังอยู่ระหว่างการจัดทำเป็นภาษาไทย ขณะที่มีการจัดทำคู่มือเล่มนี้
- 35 Impact Lab เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือของ UNDP สำหรับบริษัทเพื่อการทำ IMM และเครื่องมือนี้ได้รับการบูรณาการไว้ใน SDGs Finance Academy ของ UNDP
- 36 Business and Sustainable Development Commission 2017
- 37 Business and Sustainable Development Commission 2017
- 38 United Nations 2022
- 39 Ministry of Foreign Affairs of Thailand 2021
- 40 Ministry of Foreign Affairs of Thailand 2021
- 41 UNESCAP n.d.
- 42 United Nations General Assembly 2015
- 43 Business and Sustainable Development Commission 2017
- 44 Business Roundtable 2019
- 45 Business and Sustainable Development Commission 2017
- 46 UNDP 2022c
- 47 Baker 2020
- 48 Comtois 2019
- 49 GIIN 2020
- 50 GIIN 2020
- 51 จากงานวิจัยพบว่าบริษัทที่ยอมรับนโยบายด้านความยั่งยืนโดยสมัครใจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 หรือที่เรียกว่าบริษัทความยั่งยืนสูง ต่อมาได้แสดงให้เห็นในปี พ.ศ. 2552 ว่าบริษัทเหล่านี้มีกระบวนการภายในองค์กรที่แตกต่างไปเมื่อเทียบกับบริษัทในกลุ่มตัวอย่างที่ตรงกัน ซึ่งบริษัทเหล่านั้นแทบจะไม่ได้ยอมรับนโยบายเหล่านี้เลย หรือที่เรียกว่าบริษัทความยั่งยืนต่ำ
- 52 Eccles, Ioannou and Serafeim 2014
- 53 GIIN 2020
- 54 Kelly 2019
- 55 Morgan Stanley 2017
- 56 จากการสำรวจออนไลน์ของผู้บริโภค 10,287 รายใน 10 ประเทศที่ใหญ่ที่สุดในโลกโดย GDP รวมถึง สหรัฐอเมริกา แคนาดา บราซิล สหราชอาณาจักร เยอรมนี ฝรั่งเศส รัสเซีย จีน อินเดีย และญี่ปุ่น
- 57 Cone Communications and Echo Research 2013
- 58 PwC 2022
- 59 PwC 2019
- 60 Polman and Bhattacharya 2016
- 61 de Jongh and Sobhani 2017
- 62 The Choice 2021
- 63 McKinsey and Company 2020
- 64 การสำรวจครอบคลุม 15 ประเทศ และบริษัทขนาดใหญ่มากกว่า 1,000 บริษัท
- 65 Fortune 2020
- 66 The Guardian 2017
- 67 ILO n.d.
- 68 McCarthy 2022
- 69 de Jongh and Sobhani 2017
- 70 EY 2017
- 71 NYU Stern 2017
- 72 UNDP 2022d
- 73 OECD-DAC 2002
- 74 GIIN n.d.
- 75 UNDP 2022d
- 76 Esade Center for Social Impact n.d.
- 77 OECD 2018
- 78 SVI n.d.
- 79 SVI n.d.
- 80 OECD 2018

- 81 GRI, UNGC and WBCSD 2015
- 82 OECD 2016
- 83 OECD 2018
- 84 OECD 2018
- 85 GRI, UNGC and WBCSD 2015
- 86 Krungsri 2021
- 87 SVI n.d.
- 88 UNDP 2022d
- 89 แนวทางบางส่วนที่กรุงศรีพิจารณา ได้แก่ การประเมินความยั่งยืนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบบสอบถามบริษัทจดทะเบียน การประเมินตนเองตามแนวทางความยั่งยืนของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) แนวปฏิบัติด้านการธนาคาร กรอบการประเมินผลการกำกับดูแลกิจการที่ออกแบบโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD), รายงานการประเมินการธนาคารอย่างยั่งยืน (SUSBA) ของกองทุนโลกเพื่อธรรมชาติ (WWF), แนวปฏิบัติ Fair Finance Thailand ในการประเมินธนาคารพาณิชย์ในประเทศ เป็นต้น
- 90 Krungsri 2021
- 91 Daiwa Securities Group n.d.
- 92 GRI 2021
- 93 เกณฑ์ผลลัพธ์: ระดับของผลลัพธ์ที่ ‘ดีเพียงพอ’ ตามเป้าหมายทางสังคมหรือขีดจำกัดทางนิเวศวิทยา เกณฑ์ผลลัพธ์จะกำหนดช่วงที่ยอมรับได้สำหรับผลลัพธ์ ประสิทธิภาพอยู่นอกช่วงที่ยอมรับได้เป็นลบหรือไม่ยั่งยืน ประสิทธิภาพภายในช่วงที่ยอมรับได้นั้นเป็นเชิงบวกหรือยั่งยืน เกณฑ์ผลลัพธ์ สามารถกำหนดได้ในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติ พวกเขาควรเป็นตัวแทนของมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบ ดังนั้นผลตอบรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจเป็นวิธีสำคัญในการยืนยันเกณฑ์ผลลัพธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเช่นนั้น ไม่เป็นที่ยอมรับ SDGs และ/หรือเกณฑ์ผลลัพธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนอื่นๆ เป็นเกณฑ์ผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับ SDGs หรือผลลัพธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนอื่นๆ โดยเฉพาะ สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมดูอภิธานศัพท์ของข้อกำหนดผลกระทบ SDGs
- 94 UNDP 2022d
- 95 SBTi 2021
- 96 UNDP 2022d
- 97 WBCSD n.d
- 98 UNDP 2022d
- 99 CPN 2021
- 100 Impact Frontiers n.d.
- 101 Business Call to Action 2020
- 102 UNSDG 2014
- 103 การโต้แย้งหรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีผลิตภัณฑ์/บริการของบริษัทก็ควรได้รับการพิจารณาด้วยในการวิเคราะห์นี้
- 104 มีสองวิธีในการบรรลุถึงเกณฑ์การพัฒนาที่ยั่งยืน: วิธีแรกมีพื้นฐานมาจากธรรมชาติหรือสังคมศาสตร์ ผ่านการวิจัยและการศึกษาเชิงประจักษ์ วิธีการนี้ก่อให้เกิดหลักฐานเพื่อช่วยองค์กรต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจว่าการกระทำของพวกเขาส่งผลต่อผู้คนและทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขาโต้ตอบด้วยอย่างไร (เช่น วิทยาศาสตร์ภูมิอากาศ) วิธีที่สองคือความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตระหนักว่าความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการได้รับข้อมูลเชิงลึก จะแจ้งการตัดสินใจเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมสูงสุดต่อความยั่งยืนและ SDGs บริษัทควรมองหาเพื่อระบุสถาบันที่เชื่อถือได้ซึ่งจัดหาแหล่งเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือสำหรับผลกระทบที่พวกเขาพยายามวัด ในกรณีที่ไม่มีเกณฑ์ที่กำหนด บริษัทจะต้องกำหนดเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังต้องการการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนั้นอย่างน้อยก็รวมมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบด้วย)
- 105 เป้าหมายตามวิทยาศาสตร์ เกณฑ์สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนส่วนใหญ่กำหนดไว้ในระดับโลก ระดับประเทศ หรือระดับภูมิภาค ซึ่งหมายความว่าอาจจำเป็นต้องปรับตัวชี้วัดเพื่อให้เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ดำเนินงานในภาคเอกชน <https://sciencebasedtargets.org/> เป็นความพยายามที่โดดเด่นซึ่งสรุปวิธีการจัดสรรทั่วโลกสามวิธี จัดสรรงบประมาณด้านคาร์บอนให้กับองค์กรซึ่งมีรากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่สำหรับสถานการณ์การลดการปล่อยคาร์บอนในรูปแบบต่างๆ
- 106 ภาพนี้เป็นภาพประกอบที่เรียบง่ายซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพในเชิงบวก เช่น สูงกว่าระดับพื้นฐาน ประสิทธิภาพก็ได้ แทนที่จะเป็นค่าลบหรือต่ำกว่าค่าพื้นฐานด้วย
- 107 UNSDG 2011
- 108 Impact Frontiers n.d.
- 109 GRI, UNGC and WBCSD 2015
- 110 Business and Sustainable Development Commission 2017
- 111 UNDP 2022c
- 112 Comtois 2019
- 113 GIIN 2020
- 114 GIIN 2022
- 115 GIIN 2019
- 116 GIIN 2020
- 117 GIIN 2022
- 118 GIIN 2019
- 119 de Jongh and Sobhani 2017

- ¹²⁰ การศึกษาพบว่าองค์กรที่สมัครใจนำนโยบายความยั่งยืนมาใช้ภายในปี 1993 เรียกว่า ความยั่งยืนสูง บริษัทต่างๆ จัดแสดงภายในปี 2009 กระบวนการขององค์กรที่แตกต่างกัน เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่ตรงกันของบริษัทนั้น แทบไม่ได้ นำนโยบายเหล่านี้ไปใช้เลย ซึ่งเรียกว่าบริษัทที่มีความยั่งยืนต่ำ
- ¹²¹ Eccles, Ioannou and Serafeim 2014
- ¹²² GIIN 2020
- ¹²³ Kelly 2019
- ¹²⁴ Morgan Stanley 2018
- ¹²⁵ Morgan Stanley 2017
- ¹²⁶ Cone Communications และ Echo Research ดำเนินการสำรวจออนไลน์กับผู้บริโภค 10,287 รายใน 10 ผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดของประเทศต่างๆ ในโลกตาม GDP ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา บราซิล สหราชอาณาจักร เยอรมนี ฝรั่งเศส รัสเซีย จีน อินเดีย และญี่ปุ่น
- ¹²⁷ Cone Communications and Echo Research 2013
- ¹²⁸ PwC 2022
- ¹²⁹ PwC 2022
- ¹³⁰ PwC 2019
- ¹³¹ Polman and Bhattacharya 2016
- ¹³² de Jongh and Sobhani 2017
- ¹³³ the choice 2021
- ¹³⁴ The study covered 15 countries and more than 1,000 large companies.
- ¹³⁵ McKinsey and Company 2020
- ¹³⁶ การศึกษานี้สำรวจบริษัทมากกว่า 1,000 แห่งในจีนและ 6 ประเทศในกลุ่มอาเซียน (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม
- ¹³⁷ IFC 2019
- ¹³⁸ Medha 2021
- ¹³⁹ Accenture n.d.
- ¹⁴⁰ เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2564 เรือบรรทุกสินค้าเอเวอริกฟเวนขนาด 224,000 ตันและยาว 400 เมตรได้สัญจรอยู่บริเวณทางใต้ของคลองสุเอซเนื่องจากทัศนวิสัยต่ำและการเดินเรือไม่ดีทำให้เกิดการกีดขวางบนเส้นทางน้ำสายหลัก การกีดขวางนี้ได้รับการแก้ไขเมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2564
- ¹⁴¹ BBC 2021
- ¹⁴² The Guardian 2017
- ¹⁴³ ILO n.d.
- ¹⁴⁴ McCarthy 2022
- ¹⁴⁵ de Jongh and Sobhani 2017
- ¹⁴⁶ EY 2017
- ¹⁴⁷ โดยเฉพาะการดำเนินการเหล่านี้ช่วยลดความเสี่ยงความล่าช้าที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนและชุมชนท้องถิ่น ('ความเสี่ยงในการดำรงตำแหน่ง') โดยทั่วไปต้นทุนของการดำเนินการเหล่านี้จะอยู่ที่ ร้อยละ 2 ของรายจ่ายโครงการโดยรวม โดยมีต้นทุนเฉลี่ยประมาณ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐสำหรับโครงการที่ได้รับการวิเคราะห์
- ¹⁴⁸ Feyertag and Bowie 2021

เอกสารอ้างอิง

- World Commission on Environment and Development. (1987). *Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future*. Oslo.
- (2014). *World Investment Report*.
- UNCTAD. (2022, September 23). *Closing investment gap in global goals key to building better future*. From unctad.org: <https://unctad.org/news/closing-investment-gap-global-goals-key-building-better-future>
- KPMG. (2020). *The Time Has Come: The KPMG Survey of Sustainability Reporting 2020*.
- UNDP. (2022). *Country Programme Document for the Kingdom of Thailand (2022-26). Thailand Voluntary National Review, 2021*. (n.d.).
- IFC. (2022, February). *Country Private Sector Diagnostic: Creating Markets in Thailand*. From https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/publications_ext_content/ifc_external_publication_site/publications_listing_page/cpsd-thailand
- Sabharwal, G., and Chearavanont, S. (2022, February 21). *Private sector has key roles in climate action*. From Bangkok Post: <https://thailand.un.org/en/172828-private-sector-has-key-roles-climate-action>
- OECD. (2022). *Air and GHG Emissions*. From <https://data.oecd.org/air/air-and-ghg-emissions.htm>
- SET. (2021). *Annual Report*.
- Mondo Visione. (2021, 10 04). *SET Announces 146 Sustainable Stocks Of 2021THSI list*. From <https://mondovisione.com/media-and-resources/news/set-announces-146-sustainable-stocks-of-2021thsi-list/>
- Corporate Knights. (2019). *Measuring Sustainability Disclosure: Ranking the World's Stock Exchanges*. From <https://www.corporateknights.com/rankings/other-rankings-reports/world-stock-exchanges-rankings/2019-world-stock-exchanges-rankings/>
- Pan, F. (2021, May 13). *ESG Disclosure and Performance in Southeast Asia*. From Sustainalytics: <https://www.sustainalytics.com/esg-research/resource/investors-esg-blog/esg-disclosure-and-performance-in-southeast-asia>
- Larcker, D., Pomorski, L., Tayan, B., and Watts, E. (2022, August 2). *ESG Ratings: A Compass without Direction*. From Rock Center for Corporate Governance at Stanford University Working Paper Forthcoming.: <https://ssrn.com/abstract=4179647>
- SEC. (n.d.). From <https://www.sec.or.th/EN/Pages/AboutUs/Whatwedo.aspx>
- SET. (n.d.). From https://classic.set.or.th/en/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html#:~:text=Form%2056%2D1%20should%20contain,conditions%2C%20and%20business%20risk%20factors
- UNDP. (2022, February 2). From <https://www.undp.org/thailand/press-releases/undp-and-sec-sign-transformative-partnership-leverage-thai-capital-market-sdgs>
- Business and Sustainable Development Commission. (2017). *Better Business Better World*.
- United Nations. (2022). *The Sustainable Development Goals Report 2022*. From <https://unstats.un.org/sdgs/report/2022/>
- United Nations General Assembly. (2015). *Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. "Transforming our world: the 2030 Agenda for sustainable development"*.
- Business Roundtable. (2019, Aug 19). *Business Roundtable Redefines the Purpose of a Corporation to Promote 'An Economy That Serves All Americans'*. From <https://www.businessroundtable.org/>: <https://www.businessroundtable.org/business-roundtable-redefines-the-purpose-of-a-corporation-to-promote-an-economy-that-serves-all-americans>
- Pensions and Investments. (2020, July 02). *Global ESG-data driven assets hit US\$40.5 trillion*. From <https://www.pionline.com/esg/global-esg-data-driven-assets-hit-405-trillion>: <https://www.pionline.com/esg/global-esg-data-driven-assets-hit-405-trillion>
- Comtois, J. (2019, January 29). *ESG investing soars globally, Opimas report says*. From Pensions and Investments: <https://www.pionline.com/article/20190129/ONLINE/190129856/esg-investing-soars-globally-opimas-report-says>
- GIIN. (2020). *Annual Impact Investor Survey 2020*.
- Eccles, R., Ioannou, I., and Serafeim, G. (2014). *The Impact of Corporate Sustainability on Organizational Processes and Performance*. *Management Science* 60, no. 11 (November 2014), 2835–2857.
- GIIN. (2022). *2022 Sizing the Impact Investing Market*.
- GIIN. (2019). *2019 Annual Impact Investor Survey*. Global Impact Investing Network.
- de Jongh, R., and Sobhani, S. (2017, November 17). *Business and the Sustainable Development Goals: Why it matters*. From <https://www.businesscalltoaction.org/>: <https://www.businesscalltoaction.org/news/business-and-the-sustainable-development-goals-why-it-matters>
- Cone Communications and Echo Research. (2013). *Cone Communications/Echo Global CSR Study*.
- PwC. (2022, June). *Global Consumer Insights Pulse Survey*. From <https://www.pwc.com/gx/en/industries/consumer-markets/consumer-insights-survey.html>

Kelly, J. (2019, October 26). *Millennials Will Become Richest Generation In American History As Baby Boomers Transfer Over Their Wealth*. From Forbes: <https://www.forbes.com/sites/jackkelly/2019/10/26/millennials-will-become-richest-generation-in-american-history-as-baby-boomers-transfer-over-their-wealth/?sh=5c27e77e6c4b>

PwC. (2019). *SDG Challenge 2019: Creating a strategy for a better world*.

Polman, P., and Bhattacharya, C. (2016). Engaging Employees to Create a Sustainable Business. *Stanford Social Innovation Review*. From https://ssir.org/articles/entry/engaging_employees_to_create_a_sustainable_business#bio-footer

the choice. (2021, October 28). *The purposeful career: how to do good and attract talents with the UN's SDGs*. From <https://thechoice.escp.eu/>: <https://thechoice.escp.eu/choose-to-lead/the-purposeful-career-how-to-do-good-and-attract-talents-with-the-uns-sdgs/>

McKinsey and Company. (2020). *Diversity Wins: How Inclusion Matters*.

International Finance Corporation. (2019, June 27). *IFC Study: Asian Companies with Women on Boards Show Better Financial Performance*. From pressroom.ifc.org: <https://pressroom.ifc.org/all/pages/PressDetail.aspx?ID=24834>

BBC. (2021, March 29). *The cost of the Suez Canal blockage*. From <https://www.bbc.com/>: <https://www.bbc.com/news/business-56559073>

The Guardian. (2017, June 18). *Life and death in Apple's forbidden city*. From theguardian.com: <https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/18/foxconn-life-death-forbidden-city-longhua-suicide-apple-iphone-brian-merchant-one-device-extract>

McCarthy, N. (2022, October 20). *The UN Sustainable Development Goals to Embrace for Supply Chain Optimization*. From <https://www.eqs.com/>: <https://www.eqs.com/compliance-blog/sdgs-for-supply-chain-optimization/>

EY. (2017, March 0). *Why Sustainable Development Goals should be in your business plan*. From <https://www.ey.com/>: https://www.ey.com/en_gl/assurance/why-sustainable-development-goals-should-be-in-your-business-plan

Feyertag, J., and Bowie, B. (2021, September 15). *The financial costs of mitigating social risks: costs and effectiveness of risk mitigation strategies for emerging market investors*. From <https://odi.org/>: <https://odi.org/en/publications/the-financial-costs-of-mitigating-social-risks-costs-and-effectiveness-of-risk-mitigation-strategies-for-emerging-market-investors/>

NYU Stern. (March 2017). *Putting the "S" in ESG: Measuring Human Rights Performance for Investors*.

Morgan Stanley. (2017, Aug 9). From <https://www.morganstanley.com/ideas/sustainable-socially-responsible-investing-millennials-drive-growth>

Accenture. (n.d.). *Supply chain disruption*. From <https://www.accenture.com/>: <https://www.accenture.com/be-en/insights/consulting/coronavirus-supply-chain-disruption>

ILO. (n.d.). *The Rana Plaza Accident and its aftermath*. From ilo.org: https://www.ilo.org/global/topics/geip/WCMS_614394/lang-en/index.htm

Ministry of Foreign Affairs of Thailand. (n.d.). *Thailand Voluntary National Review, 2021*.

UNDP. (2022). *SDG Investor Platform*. From <https://sdginvestorplatform.undp.org/about>

Cone Communications and Echo Research. (2013). *Cone Communications/Echo Global CSR Study*.

Morgan Stanley. (2017, Aug 9). From <https://www.morganstanley.com/ideas/sustainable-socially-responsible-investing-millennials-drive-growth>

Fortune. (2020, Feb 21). *94% of the Fortune 1000 are seeing coronavirus supply chain disruptions: Report*. From <https://fortune.com/2020/02/21/fortune-1000-coronavirus-china-supply-chain-impact/>

Accenture. (n.d.). *Supply chain disruption*. From <https://www.accenture.com/>: <https://www.accenture.com/be-en/insights/consulting/coronavirus-supply-chain-disruption>

ILO. (n.d.). *The Rana Plaza Accident and its aftermath*. From ilo.org: https://www.ilo.org/global/topics/geip/WCMS_614394/lang-en/index.htm

OECD-DAC. (2002). *Glossary of Key Terms in Evaluation and Results Based Management*. From <https://unsdg.un.org/resources/oeecd-glossary-key-terms-evaluation-and-results-based-management-terminology>

GIIN. (n.d.). From <https://thegiin.org/imm/>

Esade Center for Social Impact. (n.d.). *Impact Measurement and Management*. From <https://www.esade.edu/faculty-research/en/esade-center-social-impact/impact-measurement-management>

IKEA. (n.d.). *The IKEA vision and values*. From <https://www.ikea.com/gb/en/this-is-ikea/about-us/the-ikea-vision-and-values-pub9aa779d0#:~:text=%E2%80%9Cto%20create%20a%20better%20everyday,more%20sustainable%20life%20at%20home>

OECD. (2018). *OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct*. From <https://www.oecd.org/investment/due-diligence-guidance-for-responsible-business-conduct.htm>

SVI. (n.d.). *Social Value International – Standard on applying Principle 1: Involve Stakeholders*. From <https://www.socialvalueint.org/principle-1-involve-stakeholders#:~:text=Involving%20stakeholders%20is%20at%20the,and%20Do%20not%20over%20claim>

GRI/UNGC. (n.d.). *Integrating the SDGs into Corporate Reporting: A Practical Guide*. From chrome-extension://efaidnbmninnibpcjpcglclefindmkaj/https://d306pr3pise04h.cloudfront.net/docs/publications%2FPractical_Guide_SDG_Reporting.pdf

OECD. (2016). *OECD Due Diligence Guidance for Meaningful Stakeholder Engagement in the Extractive Sector*. From <chrome-extension://efaidnbmninnibpcjpcglclefindmkaj/> <https://mneguidelines.oecd.org/OECD-Guidance-Extractives-Sector-Stakeholder-Engagement.pdf>

SVI. (n.d.). *Social Value International – Standard on applying Principle 4: Only include what is material*. From <chrome-extension://efaidnbmninnibpcjpcglclefindmkaj/> <https://static1.squarespace.com/static/60dc51e3c58aef413ae5c975/t/60f059956bdd402ae100df7/1626364326249/Standard-for-applying-Principle-4.pdf>

Krungsri. (2021). *Toward Sustainable Recovery: Sustainability Report 2021*.

Daiwa Securities Group. (n.d.). <https://daiwa-grp.jp> From https://www.daiwa-grp.jp/english/sdgs/group_sdgs/value.html

GRI. (2021). *GRI 3: Material Topics 2021*. From <https://globalreporting.org/pdf.ashx?id=12453&page=9>

SBTi. (2021, October). *SBTi Criteria and Recommendations*. From <https://sciencebasedtargets.org/resources/files/SBTi-criteria.pdf>

WBCSD. (n.d.). *Hitachi's Sustainability Journey and Social Innovation Business*. From <https://sdghub.com/tackling-the-sdgs-through-core-business-strategy-and-corporate-commitment-to-society/>

Central Pattana (CPN). (2021). *Imagining Better Futures for All: Annual Report 2021 (56-1 One Report)*.

Impact Frontiers. (n.d.). From <https://impactfrontiers.org/norms/>

UNDG. (2014). *United Nations Development Group: Technical Briefs Aligned with Results-based Management Handbook*. From <https://unsdg.un.org/resources/technical-briefs-aligned-results-based-management-handbook>

UNDG. (2011, October). *Results-based Management Handbook*.

Morgan Stanley. (2018). *Sustainable Signals: Individual Investor Interest Driven by Impact, Conviction and Choice*. Morgan Stanley Institute for Sustainable Investing.

Medha, S. (2021, October 18). From Asian Investor: <https://www.asianinvestor.net/article/asian-firms-continue-to-lag-in-gender-diversity-even-as-investors-push-for-change/473319>

Fink, L. (2022). *Larry Fink's 2022 Letter to CEOs: The Purpose of Capitalism*. From <https://www.blackrock.com/corporate/investor-relations/larry-fink-ceo-letter>

Gregory, N., and Hornberger, K. (2020, Sep 11). *The difference between ESG and impact investing and why it matters*. From <https://ifc-org.medium.com/>: <https://ifc-org.medium.com/the-difference-between-esg-and-impact-investing-and-why-it-matters-8bf459b3ccb6>

Impact Management Project. (2019, April). *Impact Measurement and Management Training – UNDP-IMP*. Bangkok, Thailand.

Premier Marketing Public Company Ltd. (2021). *Form 56-1 One Report 2021*.

Thailand's SEC Unifies Annual Report for Listed Companies. (2020, September 18). From [Conventuslaw.com](https://conventuslaw.com/report/thailands-sec-unifies-annual-report-for-listed/): <https://conventuslaw.com/report/thailands-sec-unifies-annual-report-for-listed/>

Thailand Business News. (2022, May 12). *The Stock Exchange of Thailand introduces Sustainability Reporting Guide*. From <https://www.thailand-business-news.com/set/89984-the-stock-exchange-of-thailand-set-introduces-sustainability-reporting-guide>

World Business Council for Sustainable Development. (n.d.). *CEO Guide to the Sustainable Development Goals*. From <https://sdghub.com/project/ceo-guide-to-the-sdgs/>

UNDP. (n.d.). From <https://www.undp.org/sustainable-development-goals>

UNSD. (n.d.). <https://unstats.un.org/> From <https://unstats.un.org/sdgs/indicators/indicators-list/>

Morgan Stanley. (2017). *Sustainable Signals: New data from the individual investor*.

Glassdoor. (2020). *Glassdoor's Job and Hiring Trends for 2020*. Glassdoor.

Baker, S. (2020, July 02). *Global ESG-data driven assets hit \$40.5 trillion*. From Pensions and Investments: <https://www.pionline.com/esg/global-esg-data-driven-assets-hit-405-trillion>

IRIS/Global Impact Investing Network. (n.d.). From <https://iris.thegiin.org/>: <https://iris.thegiin.org/introduction/#b1>

UNDP. (2022). *UNDP SDG Impact Standards Training of Trainers*.

GRI/UNGC/WBCSD. (n.d.). *SDG Compass: The guide for business action on the SDGs*.

EY. (2017, March). *Why Sustainable Development Goals should be in your business plan*. From <https://www.ey.com/>: https://www.ey.com/en_gl/assurance/why-sustainable-development-goals-should-be-in-your-business-plan

Pensions and Investments. (2020, July 02). *Global ESG-data driven assets hit \$40.5 trillion*. From <https://www.pionline.com/>: <https://www.pionline.com/esg/global-esg-data-driven-assets-hit-405-trillion>

Accenture. (n.d.). *Supply chain disruption*. From <https://www.accenture.com/be-en/insights/consulting/coronavirus-supply-chain-disruption>

Ministry of Foreign Affairs of Thailand. (2021). *Thailand Voluntary National Review, 2021*.

GIIN (Global Impact Investing Network). (n.d.). From <https://thegiin.org/imm/>

GIIN (Global Impact Investing Network). (2019). *2019 Annual Impact Investor Survey*. Global Impact Investing Network.

GIIN (Global Impact Investing Network). (2022). *2022 Sizing the Impact Investing Market*.

GIIN (Global Impact Investing Network). (2020). *Annual Impact Investor Survey 2020*.

IRIS-GIIN (Global Impact Investing Network). (n.d.). From <https://iris.thegiin.org/>: <https://iris.thegiin.org/introduction/#b1>

UNDP (United Nations Development Programme). (n.d.). From <https://www.undp.org/sustainable-development-goals>

UNDP (United Nations Development Programme). (2022b, February 2). From <https://www.undp.org/thailand/press-releases/undp-and-sec-sign-transformative-partnership-leverage-thai-capital-market-sdgs>

UNDESA (United Nations Department of Economic and Social Affairs). (n.d.). From <https://unstats.un.org/sdgs/indicators/indicators-list/>

CPN (Central Pattana). (2021). *Imagining Better Futures for All: Annual Report 2021 (56-1 One Report)*.

GRI (Global Reporting Initiative). (2021). *GRI 3: Material Topics 2021*. From <https://globalreporting.org/pdf.ashx?id=12453&page=9>

GRI (Global Reporting Initiative) and UNGC (United Nations Global Compact). (2018). *Integrating the SDGs into Corporate Reporting: A Practical Guide*. From <https://unglobalcompact.org/library/5628>

GRI (Global Reporting Initiative), UNGC (United Nations Global Compact) and WBCSD (World Business Council For Sustainable Development). (2015). *SDG Compass: The guide for business action on the SDGs*.

IFC (International Finance Corporation). (2022, February). *Country Private Sector Diagnostic: Creating Markets in Thailand*. From https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/publications_ext_content/ifc_external_publication_site/publications_listing_page/cpsd-thailand

IFC (International Finance Corporation). (2019, June 27). *IFC Study: Asian Companies with Women on Boards Show Better Financial Performance*. From pressroom.ifc.org: <https://pressroom.ifc.org/all/pages/PressDetail.aspx?ID=24834>

ILO (International Labour Organization). (n.d.). *The Rana Plaza Accident and its aftermath*. From [ilo.org](https://www.ilo.org/global/topics/geip/WCMS_614394/lang-en/index.htm): https://www.ilo.org/global/topics/geip/WCMS_614394/lang-en/index.htm

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development). (2022). *Air and GHG Emissions*. From <https://data.oecd.org/air/air-and-ghg-emissions.htm>

OECD-DAC (Organisation for Economic Co-operation and Development-Development Assistance Committee). (2002). *Glossary of Key Terms in Evaluation and Results Based Management*. From <https://unsdg.un.org/resources/oecd-glossary-key-terms-evaluation-and-results-based-management-terminology>

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development). (2016). *OECD Due Diligence Guidance for Meaningful Stakeholder Engagement in the Extractive Sector*. From <https://www.oecd.org/development/oecd-due-diligence-guidance-for-meaningful-stakeholder-engagement-in-the-extractive-sector-9789264252462-en.htm>

OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development). (2018). *OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct*. From <https://www.oecd.org/investment/due-diligence-guidance-for-responsible-business-conduct.htm>

SBTi (Science Based Targets initiative). (2021, October). *SBTi Criteria and Recommendations*. From <https://sciencebasedtargets.org/resources/files/SBTi-criteria.pdf>

SEC (Securities and Exchange Commission), Thailand. (n.d.). From <https://www.sec.or.th/EN/Pages/AboutUs/Whatwedo.aspx>

SET (Stock Exchange of Thailand). (n.d.). From https://classic.set.or.th/en/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html#:~:text=Form%2056%2D1%20should%20contain,conditions%2C%20and%20business%20risk%20factors

SET (Stock Exchange of Thailand). (2021). *Annual Report*.

SVI (Social Value International). (n.d.). *Standard on applying Principle 1: Involve Stakeholders*. From <https://www.socialvalueint.org/principle-1-involve-stakeholders>

SVI (Social Value International). (n.d.). *Standard on applying Principle 4: Only include what is material*. From <https://www.socialvalueint.org/principle4-only-include-what-is-material>

UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development). (2022, September 23). *Closing investment gap in global goals key to building better future*. From [unctad.org](https://unctad.org/news/closing-investment-gap-global-goals-key-building-better-future): <https://unctad.org/news/closing-investment-gap-global-goals-key-building-better-future>

UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development). (2014). *World Investment Report*.

UNSDG (United Nations Sustainable Development Group). (2011, October). *Results-based Management Handbook*.

UNSDG (United Nations Sustainable Development Group). (2014). *Technical Briefs Aligned with Results-based Management Handbook*. From <https://unsdg.un.org/resources/technical-briefs-aligned-results-based-management-handbook>

WBCSD (World Business Council For Sustainable Development). (n.d.). *Hitachi's Sustainability Journey and Social Innovation Business*. From <https://sdghub.com/tackling-the-sdgs-through-core-business-strategy-and-corporate-commitment-to-society/>

<https://conventuslaw.com> (2020, September 18). *Thailand's SEC Unifies Annual Report for Listed Companies*. From [Conventuslaw.com](https://conventuslaw.com/report/thailands-sec-unifies-annual-report-for-listed/): <https://conventuslaw.com/report/thailands-sec-unifies-annual-report-for-listed/>

WBCSD (World Business Council for Sustainable Development). (n.d.). *CEO Guide to the Sustainable Development Goals*. From <https://sdghub.com/project/ceo-guide-to-the-sdgs/>

Krungsri. (2021). *Toward Sustainable Recovery: Sustainability Report 2021*. From <https://www.krungsri.com/en/investor-relations/annual-report/sustainability-reports>

UNDP (United Nations Development Programme). (2022a). *Country Programme Document for the Kingdom of Thailand (2022-26)*.

UNDP (United Nations Development Programme). (2022c). *SDG Investor Platform*. From <https://sdginvestorplatform.undp.org/about>

UNDP (United Nations Development Programme). (2022d). *UNDP SDG Impact Standards Training of Trainers*.

de Jongh, R., and Sobhani, S. (2017, November 17). *Business and the Sustainable Development Goals: Why it matters*. From <https://www.businesscalltoaction.org/news/business-and-the-sustainable-development-goals-why-it-matters>

BBC. (2021, March 29). *The cost of the Suez Canal blockage*. From <https://www.bbc.com/news/business-56559073>

Business Roundtable. (2019, Aug 19). *Business Roundtable Redefines the Purpose of a Corporation to Promote 'An Economy That Serves All Americans'*. From <https://www.businessroundtable.org/business-roundtable-redefines-the-purpose-of-a-corporation-to-promote-an-economy-that-serves-all-americans>

Daiwa Securities Group. (n.d.). From https://www.daiwa-grp.jp/english/sdgs/group_sdgs/value.html

EY. (2017, March). *Why Sustainable Development Goals should be in your business plan*. From https://www.ey.com/en_gl/assurance/why-sustainable-development-goals-should-be-in-your-business-plan

Gregory, N., and Hornberger, K. (2020, Sep 11). *The difference between ESG and impact investing and why it matters*. From <https://ifc-org.medium.com/the-difference-between-esg-and-impact-investing-and-why-it-matters-8bf459b3ccb6>

<https://conventuslaw.com>. (2020, September 18). *Thailand's SEC Unifies Annual Report for Listed Companies*. From <https://conventuslaw.com/report/thailands-sec-unifies-annual-report-for-listed/>

IFC (International Finance Corporation). (2019, June 27). *IFC Study: Asian Companies with Women on Boards Show Better Financial Performance*. From <https://pressroom.ifc.org/all/pages/PressDetail.aspx?ID=24834>

ILO (International Labour Organization). (n.d.). *The Rana Plaza Accident and its aftermath*. From https://www.ilo.org/global/topics/geip/WCMS_614394/lang-en/index.htm

IRIS-GIIN (Global Impact Investing Network). (n.d.). From <https://iris.thegiin.org/introduction/#b1>

McCarthy, N. (2022, October 20). *The UN Sustainable Development Goals to Embrace for Supply Chain Optimization*. From <https://www.eqs.com/compliance-blog/sdgs-for-supply-chain-optimization/>

Medha, S. (2021, October 18). From <https://www.asianinvestor.net/article/asian-firms-continue-to-lag-in-gender-diversity-even-as-investors-push-for-change/473319>

Pensions and Investments. (2020, July 02). *Global ESG-data driven assets hit \$40.5 trillion*. From Pensions and Investments: <https://www.pionline.com/esg/global-esg-data-driven-assets-hit-405-trillion>

the choice. (2021, October 28). *The purposeful career: how to do good and attract talents with the UN's SDGs*. From <https://thechoice.escp.eu/choose-to-lead/the-purposeful-career-how-to-do-good-and-attract-talents-with-the-uns-sdgs/>

The Guardian. (2017, June 18). *Life and death in Apple's forbidden city*. From <https://www.theguardian.com/technology/2017/jun/18/foxconn-life-death-forbidden-city-longhua-suicide-apple-iphone-brian-merchant-one-device-extract>

UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development). (2022, September 23). *Closing investment gap in global goals key to building better future*. From <https://unctad.org/news/closing-investment-gap-global-goals-key-building-better-future>

(n.d.). From <https://unstats.un.org/sdgs/indicators/indicators-list/>

สำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต
แขวงจอมพล เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร 10900
โทร: +66 2033 9999
อีเมล: info@sec.or.th

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
ประเทศไทย

ชั้น 14 อาคารสหประชาชาติ
ถนนราชดำเนินนอก
กรุงเทพมหานคร 10200
โทร: +66 2 288 3350
อีเมล: undp.thailand@undp.org